

عندليب

عندليب

نشریة مiful روحانی ملی بهانیان کانادا

بزیان فارسی

شماره چهل «مسلسل»

No: 40

سال دهم

Volume 10

سنہ ۱۴۸

بدیع

پائیز ۱۲۷۰ شمسی

Fall 1991

Andalib

7200 Leslie Street, Thornhill, ON, Canada, L3T 6L8

«حق چاپ محفوظ است»

فهرست مندرجات

(مأخذ دارالانشاء جلیله معهد اعلی)	۲ - ۴	۱ - آثار قلم اعلی
	۵	۲ - لوح مبارک حضرت عبدالبهاء
	۶ - ۹	۳ - ترجمه پیامهای بیت العدل اعظم الهی
	۱۰ - ۱۲	۴ - پنج کنز
	۱۴ - ۱۵	۵ - گفتاری از عندلیب
	۱۶ - ۲۵	۶ - تاریخ زرین شهادت
	۲۶ - ۲۱	شهید مجید جناب یدالله وحدت
	۲۲	۷ - ماستر خدابخش
	۲۲- ۲۹	۸ - شعر و ادب فارسی
	۴۰ - ۴۴	۹ - پاسخ (قسمت یازدهم)
	۴۵ - ۴۶	۱۰ - دعا و مناجات
	۴۷	۱۱ - شعر - گوهر اشک و مزه دارد
	۴۸ - ۵۰	۱۲ - معرفی کتاب
	۵۰	۱۳ - نامه یکی از یاران مهد امرالله
	۵۱ - ۵۲	۱۴ - امة البهاء روحیه خانم در کانادا
	۵۴ - ۵۶	۱۵ - یادی از گذشتگان
	۵۷ - ۶۱	تذکرۀ حیات گوهر تاج خانم مراغه‌ای
	۶۲ - ۶۳	۱۶ - شرکت در تشکیلات امری
	۶۴ - ۶۶	۱۷ - عدم مداخله در امور سیاسیه
	۶۷ - ۶۸	۱۸ - شجره عما
	۶۹ - ۷۲	۱۹ - قسمت جوانان
	۷۳ - ۷۶	گذری بیان دل
	۷۷ - ۸۰	۲۰ - شعر از صحبت لاری
		در بشارت بظهور نقطه اولی
		۲۰ - اخبار و بشارات امریه
		۲۱ - اخبار مصور
		۲۲ - نامه های خوانندگان

عکسها :

روی جلد : منظره‌ای از حدایق مقام اعلی.

داخل روی جلد: اولین کنفرانس جوانان اروپا در کشور رومانی.

پشت جلد : کانونشن ملی استرالیا سال ۱۹۹۱.

داخل پشت جلد : دو عکس تاریخی از نحوه پیش بردن عملیات تراس های مقام مقدس اعلی.

ابن زیع الدّی فاری بالحق،

بِنَامِ بَنِیتَهُ وَانَا

ایام ایام طور است و آنها عنایت مشرق و بحر کرم موچ لذانفسی که اقبال نمودند ذرshan از
قسم اعلی جاری شده میشود امر و زیبی مخصوص است اوس از همتوت ارض و حافظ قضل معصوم عالیان
متوجه کل عمل بسیار جزئی در رات علم آنی اکبر از جملت ہد میشود یک قدر آب اگر در سبیش
دارد شود در آن مرآت دنیا دیده میشود چه که این يوم پوییت که در حیضه کتب حق حل علاله اینیا
صفی ای خود را بن بشارت فرموده اگر اعظمت یوم آنی علی ما ہو علیہ ذکر شود اینسته اکثر نہنس
منصون شوند بلکه صرعی مشاهده گردند مع دلک مقام ہر کیم معصوم و حجت امید است که ازین
امصار باطله جاریه اراضی قلوب انبات نماید آنچہ سزاوار است از حق بطبعه احبابی خود را
تا رسید فرماید بر حفظ آنچه عنایت فرموده باطنون داونام داعمال و افعال نالایقہ اور تغیر نہد
جناب فوج عدیہ بہائی مع منتبین لدمی الحق نکر بود و ہسته ان اشکر تبه بہذا الفضل لعظم
یا غلام تسبیث بدل عنایت رکبت بقوه لا ضعفها یشیح دیری که دلک یوصیک ته من شطر
سچنه اعظم ان افرح بذکری و توحیه اقبالی و کن من اشکرین البھ آمن لذ همیش
وعنی من معک من الدین تکو احبی لہستین .

بِنَامِ خَدَّا وَنَدِيجَانَة

کوثر حیوان در جهان جاری و آفتاب دانایی از افق عطای آنی ظاهراً مشرق و بحر
بینایی بکمال عنایت آشکار و یویدا و لکن طالب مفتوح و تشنۀ محروم چه که از طریق سحر آگاه
نیست و بدایت کنده را نشناخته و نمی‌شاند گفتماً زی کنه مردم را از سبیل بیع
تازه منع نمود امری که شببه ضده مثل نداشته اور ابه قصصها اولین و آخرین می‌سنجند و
بگمان خود خود را محتاط در دین میدانند غافل از نیکیه جیمع ملا اعلی و سکان سرادر حق بت
عیماً از چنین نهونس بری می‌جویند فویں لهم با کتبسو افی احیوه الباطله فویں لهم با عرضوا
عن الدّی ا نقط فی قطب العالم انة لا إله الا أنا لعیم الحکیم .

امه همه فر خانم عیما بھا، همه

ہوا لا بھی

اسی ورقہ رکیت شکر جمال قدم را کہ در این کو رعطف نہ سی خلق فرمود کہ اگرچہ بصورت
اناشہ لکن سیرت اسخن ناس و احالم انس و شیر دلیر میدان عرفانه و سواران حوالنگاه ایمان
و ایقان، شجاعت و بسالت ایشت . عبد الہ بھا، عباس

ہوا لا بھر

جب حسین میلاد نے عبیر بھا آللہ الاحمر مدحظہ نہیں

ہوا لا بھی

اسی جذوہ حب همه اگر اس شعوش الکھی در قلب آفی شعلہ شدیدی زند ہیت عالم
دیگر گون گردد و ہیکل آدم مظلہ حسن جمال حی قیوم طہات انوار گردد و امراض دل
شناشود و مخاطرات سبیل بخات گردد بحر عطف نہیں آید حقیقت سکون و سکوت
بخروش ہائف غیب ہر دم صدای حسین نہ و ملا کر علیین پی پی تائید کند ملکوت ارض
بھروت سما گردو جنت بھی پرده از خور یہ سعادت بکری برآمدارو و بھا عبیر

ترجمه

پیامهای بیت العدل اعظم الهی

خطاب به پیروان جمال قدم جلّ ذکرہ الاعظم در سراسر جهان

جهان از رضوان سال آینده ، دفتر حقوق الله تحت نظارت و اداره امین حقوق الله ، ایادی امرالله جناب علیمحمد ورقا در ارض اقدس تاسیس شده است . مقارن با این اقدام جناب دکتر ورقا ترتیباتی اتحاد نموده اند تا هیئت‌های منطقه‌ای و ملی امناء حقوق الله مشابه با هیئت امنانی که در ایالات متحده آمریکا فعالیت دارد تشکیل گردد.

بلافاصله بعد از پایان سال مقدس در رضوان ۱۹۹۲ و در خلال اوقاتی که هفت‌مین انجمان بین المللی شور روحانی در مرکز جهانی منعقد خواهد بود نقشه‌ای سه ساله آغاز خواهد شد . اهداف ملی این نقشه جهانی با مشورت هیئت‌های مشاورین قاره‌ای و محافل روحانی ملی تعیین خواهد گشت ، تحولات سریع و بی سابقه‌ای که در داخل و خارج از امرالله دیده میشود ضرورت نقشه‌ای کوتاه و تغییر پذیر را ایجاد میکند که با شرایط پر تحول و تحرك این زمان منطبق باشد .

اعلام این بشارات بسیار مهم که بنحوی قابل توجه با شروع دوره جدید عضویت اعضاء هیئت‌های معاونت مقارن است حاکی از نزول تائیدات جدیده

مورخ ۲۶ نوامبر ۱۹۹۱

یاران عزیز بهائی :

به مناسبت یوم میثاق و در بحبوحة وقایع شگفت آوری که در داخل و خارج امرالله روی میدهد با کمال سرور و ابتهاج سه بشارت ذیل را به عالم بهائی ابلاغ مینماییم . چنین وقایع شگفت آوری حاکی از افزایش مدام نیروی تحرك و تحول در ماه‌های اخیر نقشه شش ساله و چند ماه باقیمانده به آغاز سنه مقدسی است که مدتها در انتظارش بوده ایم .

هفت محفل روحانی ملی جدید در رضوان ۱۹۹۲ تشکیل خواهد شد : آنگولا در افریقا ، گرین لند در قارات امریکا ، آلبانی ، کشورهای بالتیک ، بلغارستان ، مجارستان و لهستان در اروپا . تاسیس پنج محفل اخیر حسن ختم نقشه موفقیت آمیز دوساله‌ای خواهد بود که در رضوان ۱۹۹۰ آغاز گردید . بعلاوه محفل روحانی ملی جمهوری کنگو پس از آنکه متجاوز از ده‌سال در اثر شرایط سیاسی در محاق تعطیل بود مجددآ تشکیل خواهد شد .

نظر به تعییم اجرای حکم حقوق الله در سراسر

پیام مورخه ۱۸ نوامبر ۱۹۹۱

یاران عزیز الهی :

در احیانی که جهان در گیر مسائل سهمگین اخلاقی ، اجتماعی ، اقتصادی و مشکلات محیط زیست است ، زمان مواجهه و مقابله حامیان دلیر امر یزدان با مسئله ای بس خطیر نیز فرا رسیده است . رشد و پیشرفت جامعه بهانی از نظر توسعه و نفوذ به مرحله ای رسیده که از جمیع جوانب و در همه مراتب در بوته امتحان قرار گرفته است . گرچه اکنون فرصت ها بسیار و بی شمارند ولیکن مسئله این است که آیا در مسیر توسعه نطاق امرالله باید با سرعت تمام کوشید یا به سبب نارسانی منابعی که برای این منظور در اختیار است توسعه و پیشرفت امر را آهسته تر ساخت .

در سرمیں هائی که نفوسي کثیر به امر بهانی اقبال نموده اند توسعه اقتصادی و اجتماعی وابسته به تأسیس و استحکام بنیان محافلی که با کمال قوت و اتقان قائم به خدمت باشند روز بروز اهمیت بیشتری می یابد و در نتیجه منابع بین المللی جامعه بهانی تحت فشار نیاز شدید مالی و نیروی انسانی قرار گرفته است . در کشورهانی که سابقاً در بلوک شرق قرار داشتند احتیاج به مساعدت در زمینه دریافت کتب و نشریات امری و مهاجرین و مبلغین سیار و تأسیس حظائرقدس محلی فوریت بیشتری یافته است ، زیرا نفوسي که تشنۀ روحانیات هستند آمادگی خارق العاده ای برای پذیرفتن پیام حضرت بهاء الله ابراز میدارند و امکانات ترویج و توسعه امرالله را در این بلاد نمیتوان نادیده گرفت .

الهیه بر اقدامات جاری جامعه ستایندگان اسم اعظم در سراسر عالم است . این تقارن بار دیگر امکان مجاهدات و فرصتهانی را که در پیش است آشکار میسازد و توجه را به نقش حیاتی و مهمی جلب مینماید که این خادمان برجسته امرالله باید برای کمک و مساعدت به یاران در جمیع نقاط جهان ایفاء نمایند تا یاران الهی جلوه و شکوه امر عظیم الهی را در مراتب بالاتر متجلی سازند .

از پیروان جمال قدم جلّ ذکرہ الاعظم در سراسر عالم تقاضا میشود در چنین اوقاتی که سرنوشت امرالله و مقدرات جامعه بشری در لحظاتی بسیار حساس قرار دارد سعی بلیغ مبذول دارند تا در روزهای زود گذری که از نقشه شش ساله باقی مانده به فتوحاتی ممکن الحصول دست یابند . بكمد چنین اقداماتی است که میتوان بالحساس فتح و ظفری شایسته به سنه مقدسی که بزودی فرا میرسد قدم گذاشت ، یعنی دوره ای که اسرار و اهمیتش هنوز فاش نشده و حامل امکانات بسیار برای حصول موقعیتهاي عمده جهت امر حضرت بهاء الله است ، امکاناتی که تا حال با نزدیکتر شدن قرن صعود جمال اقدس ابهی بنحوی کلی و اجمالي قابل تصور و تخطر است .

آرزوی صمیمانه این مشتاقان برای جمیع یاران الهی همراه با التجاء به آستان مقدس است که جمال اقدس ابهی به میزانی بی سابقه و نظیر تأییدات جانفرزا و پیروزی بخش خود را شامل حال حبیبانش فرماید .

با تحیات ابدع ابهی
بیت العدل اعظم

جبل کرمل ناچار مصارف مرکز جهانی به میزانی شدید تقلیل داده شده و بعضی از اقدامات به تعویق افتاده و یا تعطیل شده که گرچه حائز ارزش و اهمیت هستند اما به سبب وضع موجود یعنی کبود تبرعات تعقیب و ادامه آنها میسر نشده است . ادامه چنین وضعی بیش از این امکان پذیر نیست زیرا مانع حسن انجام وظائفی خواهد بود که برای حفظ منافع ضروری امرالله باید در مرکز جهانی بهانی به موقع اجراء در آید.

تامین نیازهای مالی در سال جاری و رفع احتیاجاتی که بلافاصله در پیش است ممکن و میسر نخواهد شد مگر آنکه میزان تبرعات یاران به صندوقهای بین المللی در سال جاری نه فقط کاهش نیابد بلکه به میزان معتمدابهی افزایش حاصل کند .

چنین اقدامی مستلزم فدایکاری فرد فرد یاران حضرت یزدان و انتقال وجوده غیر ضروری از مشروعات محلی و ملی به صندوق های بین المللی است . اطمینان واثق داریم که احبابی الهی دعوت این مشتاقان را اجابت خواهند نمود و نظیر دوره بحرانی پس از انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹ ، یعنی زمانی که ناگهان شصت و یک درصد از درآمد صندوق های بین المللی قطع گردید ، قیاسی مجدداًه خواهند فرمود.

نیازمندی فوری این است ، اما علاوه بر آن لازم است که یاران الهی در سراسر جهان به این اصل اساسی امر الهی واقف شوند که تبعه به صندوق های امری از عناصر و اجزاء لاینفک حیات روحانی هر فرد بهانی است و تقديم تبرعات را

در سطح ملی در اثر ازدیاد عدد مؤمنین در نقاط مختلف تشکیلات جوامع بهانی پیوسته وسیعتر و پیچیده تر میگردد و محافل روحانی ملی روز بروز بیشتر از طرف دول و سازمانهای غیر دولتی دعوت میشوند تا در زمینه حمایت از حقوق بشر و حفظ محیط زیست و ترویج تربیت اخلاقی و غلبه بر زیان های ناشی از تعصبات و ازدیاد روز افزون تمرد از قوانین که سبب تحلیل و تضعیف مبانی اجتماعی میگردد ، ارائه طریق و بذل کمک و مساعدت نمایند. در سطح بین المللی نیز نظیر همین وضع ادامه دارد.

در مرکز جهانی بهانی امور ساختمانی مشروعات جبل کرمل آغاز گردیده تا تاسیسات و تسهیلات شایسته ای برای مؤسسات مرکزی نظم اداری امر حضرت بهاءالله فراهم گردد و مؤسسات مزبور برای تمهید مسئولیتهای سنگینی که با شروع تاسیس صلح اصغر در جهان بر عهده آنان قرار خواهد گرفت آماده شوند.

در طی چهار سال گذشته تبرعات یاران به صندوق های بین المللی امر از سراسر جهان بطور منظم و مستمر رو به افزایش بود و این امید و انتظار را بوجود آورد که چنین افزایشی نه تنها ادامه خواهد یافت بلکه در سال جاری سرعت بیشتری خواهد داشت ، و لیکن بالعکس از رضوان گذشته میزان تبرعات به صندوقهای بین المللی هم بطور کلی و هم برای مشروعات ساختمانی قوس کرمل ناگهان کاهش یافته و بحرانی را سبب شده است که باید بدون فوت وقت برطرف گردد. چند سالی است که در قبال نیازمندیهای روز افزون مجهدات تبلیغی و مشروعات ساختمانی

جناب ناگاراتنام که بسبب بیماری و علل شخصی ضرورتاً از عضویت هیئت مشاورین عذر خواسته‌اند به این سمت منصوب شده‌اند. استعفای جناب ناگاراتنام بالبراز تأسف پذیرفته شد. خدمات خالصانه‌ای که ایشان در طی سالیان متقدمی در سمت مشاور قاره‌ای مبذول فرموده‌اند صمیمانه در خاطره‌ها باقی خواهد‌ماند.

با تحيّات ابدع ابهی
بيت العدل اعظم

پیام مورخه ۱۰ اکتبر ۱۹۹۱

صعود ناگهانی امة الله ماگد الن م . کارنی خادمه شجیعه امر حضرت بهاء الله و عضو دارالتبلیغ بین المللي سبب حزن و اندوه شدید گردید. خدمات بلانقطاعیش به امر الهی که قریب سی سنه ادامه داشت در مجهودات تبلیغی در مناطق جنوبی ایالات متحده آمریکا بسیار مؤثر و نیز شامل سیزده سال عضویت در محفل روحانی ملی آن کشور بود که تا سال ۱۹۸۲ یعنی زمان انتصابش به عضویت دارالتبلیغ بین المللي ادامه یافت. ایمان راسخ ، ثبوت بر عهد و میثاق و روحیة از خود گذشتگی و صفاتی قلب و دلبرستگی صمیمانه‌اش به تعلیم و تربیت نونهالان و جوانان از جمله صفات برجسته‌ای است که همواره با خاطره با شکوه حیات پر فعالیّتش به یاد می‌ماند . از آستان مقدس ترقیات آن روح پاک را در جمیع عوالم الهی صمیمانه ملتمنسیم .

توصیه می‌شود محافل تذکر بیاد آن متصاعدہ الى الله در جمیع مشارق اذکار و جامعه های بهانی در سراسر عالم منعقد گردد .

بيت العدل اعظم

باید به منزله اجرای یکی از واجبات و تکالیف زندگانی روحانی محسوب داشت . در بسیاری از ممالک ملاحظه می‌شود که مبلغین امرالله در هنگام شرح و بیان تعالیم الهی مایل نیستند از لزوم تقویت صندوق های امری بعنوان جزئی طبیعی و عادتی در زندگی بهانی افراد سخنی به میان آورند. حضرت بها‌الله جل اسمه الاعلی در کتاب مستطاب اقدس اهمیت و ضرورت تلفیق وسائط مادی و معنوی را در تحقق اهداف امر الهی مکرر بیان فرموده‌اند . حضرت ولی امرالله نیز منابع مادی را به مثابة خونی که باید در عروق و شریان امر الهی جاری باشد توصیف نموده‌اند.

اینک از یاران حضرت رحمن رجاء و دعوت می‌شود که در باره اهمیت تقویت مالی امر الهی و تأثیری که خدمات امری در احوال و شرائط جامعه بشری دارد به تأمل و تفکر عمیق پردازند.

در اعتاب مقدسه علیا صمیمانه دعا می‌کنیم که جمال قدم یاران مخلص باوفایش را در هر مرز و بوم ملهم سازد تا کل متحداً متفقاً به خدمت امر مبارکش قیام نمایند و با نزول الطاف و عنایات سماویه فداکاری آن عزیزان را پاداش عطا فرماید .

با تحيّات ابدع ابهی
بيت العدل اعظم

پیام مورخ ۷ اکتبر ۱۹۹۱

ياران عزيز الهی :

با خوشوقتی انتصاب عضو جدید هیئت مشاورین قاره‌ای در آسیا ، جناب دکتر پیمان مهاجر را اعلام میداریم . جناب دکتر پیمان مهاجر به جای

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE

BAHÁ'Í WORLD CENTRE

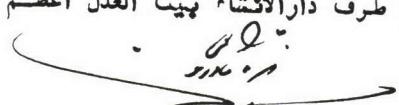
Department of the Secretariat

۱۴۸ شهرالمشیة
۱۹۹۱ اکتبر

'ANDALIB
7200 Leslie Street
Thornhill, ON L3T 2A1
Canada

میئت مجله تحریریه مجله عتلیب دامت تائیداتها

عطف به مکتوب مورخ ۲۹ سپتامبر ۱۹۹۱ صادره از طرف دارالافتاء معهد اعلی خطاب به
جناب غمنالله کاشانی که سوادی او آن پرای آن میئت مجله ارسال گشته بضمیمه نسخه موشقی از
متن پیامدات شفاهی جمال قدم را که پوسیله چناب نبیل اعظم زرندی اقتباس و ثبت گردیده و به
"بنج کنز" اشتهر یافته ارسال میدارد تا در صورت انتقام آن را در یکی از شماره های آینده مجله عتلیب درج فرمایند.

با تقدیم تحيیات
از طرف دارالافتاء بیت العدل اعظم

جناب غمنالله کاشانی علیه پهاء الله
ضمیمه دارد
cc

صورت « بنج کنز » که جناب نبیل زرندی در دارالسلام بغداد

از بیانات جمال اقدس ابهی اقتباس کرده اند

است که دوستان شما چون در حضور حاضرند از عوالم دیگر با آنها فرمایش میفرمایند و از ماها بغیر از سوق و سرایه چیزی نمی پرسید ، گویا ما را قابل نمیدانید و مقصودش آن بود که این اشخاص که از لباس و ثروت و از دانش و معرفت عاریند از چیست که بر ما با این غنا و ذکاء مقدمند.

کنز اول - یومی از ایام جمال ملک علام در بیرونی بیت اعظم دارالسلام مشی میفرمودند در حالی که بعضی از شاهزادگان ایران که در آن ارض ساکن بودند به محضر مبارک وارد شدند و جمال قدم در کمال ملاحظت بتتفقد احوال آنها پرداختند و از امورات دارجه آن ارض از ایشان استفسار فرمودند. یکی از آنها معروض داشت که چگونه

فُشْرُبْ بِلَاء الدَّهْرِ مِنْ كُلَّ كَاسِةٍ
 وَ سَقَى دِمَاء الْقَهْرَ عَنْ دَمِ مَهْجَةٍ
 قَطَعَ الرَّجَا عنْ مَسَّ كُلَّ رَاحَةٍ
 وَ قَعَ الْقَضَا عَنْ طَمَعِ كُلَّ حَاجَةٍ
 سَفَكَ الدَّمَّا فِي مِذْهَبِ الْعُشُقِ وَاجِبٍ
 وَ حَرَقَ الْحَشا فِي الْحَبَّ مِنْ أَوْلَى بَيْعَتِي
 يَقْطَعُ الْلَّيَالِي مِنْ لَدْغِ كُلَّ مَلْدَعٍ
 وَ شَتَمُ التَّوَالِي فِي كُلَّ يَوْمَةٍ
 وَ مِنْ سَنَتِي سَمَّ الرَّدَى كَشْرَيَّةٍ
 وَ عَنْ مَلْتَى قَهْرِ الْقَضَاءِ كَشْفَقَةٍ
 خَلَّ دَعْوَى الْحَبَّ اوْ فَارَضَ بِمَا جَرِيَّ
 كَذَاكَ جَرِيَ الْأَمْرِ فِي فَرْضِ سَنَتِي
 وَ هُمْ دِرَأَيِنَ مَقَامِيْ فِيْرَمَائِنَدَ كَمَا كَفَسَيَ خُودَ رَا
 دِرَيَاهِيَ خُونَ شَنَاوَرَ نَبِيَنَدَ وَ اَدَعَاهِيَ حَبَّ مَرَا
 نَمَيَنَدَ اَزْ صَدَقَ بِيَ بَهْرَهِ وَ بِيَ نَصِيبَ اَسْتَ .

كنز ثانی - بعد از اتمام بیان اول مالک الملل و سلطان العلل بهمان سائل سابق الذکر فرمودند که آیا میدانید من از آمدن به این عالم و اظهار امر خود در میان امم چه مقصود دارم؟ بگویم تا بدانید: آمده ام که در این عالم پر آلایش که بالکلیه از ظلم ظالیین و خیانت خائنین باب آسایش بر تمام وجود مسدود است بحول الله و قوته چنان عدل و صیانت و امانت و دیانتی در کل آفاق جاری و ساری و ظاهر و باهر نمایم که اگر یکی از پرده نشینان خلف حجاب که پرتو جمالش آفتاب را بذرخواهی در حساب نیارد و در شنون حسن و جمال بی عدل و مثال باشد بجمیع جواهر های گرانبهای زینتهای خارج از تعداد اولی النهی مزین

جمال قدم در جواب فرمودند، آیا میدانید که چه نوع اشخاص قابل استماع کلام من و از واردین باین محضر و مقام میباشند؟ بگویم تا بدانید. اگر شخصی را در فضای بی پایانی که جهاتش محدود بحدتی نباشد حاضر نمایند و در سمت یمین آن فضای بی پایان جمیع عزتها و لذتها و راحتها و حشمتها و سلطنتهای دائمه صافیه غیر مکدره موجود باشد و در طرف یسارش جمیع بلاها و شدتتها و المها و نعمتها و فقرها و مشقتها عظيمة دائمه مهیا باشد و ان شخص را ندای روح الامین من لدن رب العالمین مخاطب سازد که اگر طرف یمین را با جمیع آنچه در اوست از لذاند باقیه بر طرف یسار اختیار نمانی ذره از قدر و منزلت تو عند الله کم نمیشود و اگر سمت یسار را با آنچه در اوست از شداند بیشمار بر یمین اختیار نمانی یک ذره شان و مقدار و مقام تو لدی العزیز المختار افزون نمیشود، در آن حین اگر آن شخص در کمال شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب یسار را بر یمین اختیار نماید آن وقت قابل حضور در این محضر و لایق این کلمات اعظم و اکبر است. در این مقام از لسان عظمت نازل، خطاباً للسائلکین:

گر خیال جان همی هست بدل اینجا میا
 ور ثثار جان و دل داری بیا و هم بیار
 رسم ره اینست اگر وصل بهاء داری طلب
 گر نباشی مرد این ره دور شو زحمت میار
 و هم در این مقام ورقاء هویه در ریاض قصيدة
 مبارکه ورقانیه مترنم است:
 رَجَوتَ بِظَنِكَ وَصْلِ هَيَّهَاتٍ لَمْ يَكُنْ
 بِذَاكَ جَرِيَ شَرْطٌ اَنْ وَفَيَتَ تَوْقَتَ

گرفتار گردد و از ادای آن دین اظهار عجز نماید و در میان چهارسوق و معتبر عام بسیاست و ضرب و تعذیب او قیام نمایند که تا آن وجه بحصول نرسد علاجی برای استخلاص او متصور نگردد و در این مابین آن شخص فقیر اول که بسبب این اول غنی آفاق شده بر این شخص گرفتار مبتلا گذر نماید و نظر این گرفتار مبتلا به رفیق خود بیفتد و در قلبش خطور نماید که ایکاش آن رفیق من نظر بآن احسانهای که باو نموده‌ام مرا از این بلیه نجات دهد. بمحض خطور این خیال که من به او احسان نموده‌ام جمیع اعمالش از درجه قبول هبوط نماید و از فوز رضا محروم و از حقیقت انسانیت محجوب ماند و نیز اگر آن شخص غنی ثانی که بدولت آن مدیون مبتلا، بآن درجه از غنا رسیده در دلش خطور نماید که خوبست که بسبب محبت‌های بی انتهایی که بمن نموده از این شدت خلاصش سازم و بقیة عمر براحتش پردازم این شخص نیز بواسطه این خیال که بازی انعام و محبت او خلاصش نموده‌نه بصرف انسانیت از کاس خلوص بی بهره ماند و رخت خود را با این همه غنا بودی مذلت و مسکنت ابدی کشاند مگر آنکه عمل آن غنی اول در کل آن احسانهای که کرده محض انسانیت خالصاً لوجه الله باشد و عمل آن غنی آخر نیز الله و فی الله بدون ملاحظه سابق و لاحق . إنما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاً ولا شکوراً خواند.

سبحان الله پرواز طیر قدم در چه فضا و اعمال این یک مشت عدم از روی چه هوس و هوی . گذشت آن زمانیکه بكلمتین شهادتین شخص از موحدین و مؤمنین شمرده میشد، زمانی آمد که

و بی سحاب از خلف حجاب بیرون آید و تنها بی رقیب و حسیب از مشرق ابداع تا مغرب اختراع سفر نماید و در هر دیاری دیوار و در هر اقلیمی سیاح و سیار شود امانت و دیانت و عدل و انصاف و فقدان خیانت و دنائت و ظلم و اعتساف بدرجه ای رسد که نه یک دست تعقی و طمع بدیل ثروت او دراز شود و نه یک نظر خیانت و شقا و شهوت و هوی بجمال عصمت او باز گردد تا بعد از سیر جمیع دیار با قلب بی غبار و وجه پراستیشار ب محل و موطن خود راجع شود. بعد فرمودند بحول الله عالم را بهمین نوع خواهم نمود و این باب اعظم را برو جه کل اسم خواهم گشود. در این مقام است که از قلم اعلی نازل شده فسوف تری الارض جنة الابهی .

کنز ثالث - لسان عظمت در مقام خلوص نیات

و پاکی اعمال از کل جهات و بودن نفوس خالصاً لوجه الله و ناظراً الى شطر الله غنیاً بفناء عما سواه باین مثال که از زلزل سلسل رحیق مختوم انان عصمت و عظمت و جلالست، تشنگان بادیه صدق و صفا را ریان نمود و کل وجود را مخاطب ساخته، فرمود که اگر یک نفس غنی که غنای او بالاتر از اندازه احصاء و تعداد عباد باشد با یک شخص فقیری که فقر و مسکتنش مانند غنا و ثروت این شخص غنی در منتهی درجه باشد و این شخص غنی بمروز ایام در انعام و احسان واکرام آن فقیر چنان جهد و مبالغه نماید که او را مانند ابتدای حال خود غنی و خود را چون ابتدای حال او فقیر سازد و پس از آن، از قضایای اتفاقیه این شخص غنی سابق مقروض و بسبب وجهی قلیل

صحیح و سالم داشته باشد بمحض آنکه شخص متذکری به منزلش وارد شود هوا را معطر یابد و طعم طعام و شراب را لذیذ و خوشگوار و بهجت افزای ادراک نماید و بر عکس اگر شخص غافلی وارد شود هوا را متبدل و طعم اطعمه و اشربه را متغیر یابد نستعیند بالله عن شر الغافلین . قوله عز ذکرہ « مصاحب ابرار را غنیمت دان و از مرافقت اشرار دست و دل هر دو بردار »

كنز خامس - چون جمال قدم باب بهجت و

بشارت بر وجه اهل انشاء گشوده باین کلمه عظمی متکلم گردید که من برای جوهر گیری باین عالم آمده ام اگر ذرّة جوهر در حجری موجود و آن حجر در خلف ابخر سبعه باشد تا آن جوهر را از او اخذ ننمایم دست بر نمیدارم قوله تعالی :

« حقَّ جلَّ جلاله از برای جوهر معانی از معدن انسانی در هر عصری امینی فرستاد ». .

الهی با این فقر و مسکنّت از کنوز مکنونه ات دم میزنم محروم منما و به اعمالی که شایسته ایام تست مؤتّدم فرما ائک سمیع مجیب .

جمال قدم بر عرش اعظم منادیاً الى من في العالم
ميفرمایند که ای سالک سالک و ای عارف عارف و
ای عاشق عاشق و ای واصل واصل ،
تا نگردد در تو اوصافش عیان

خویش را در هجر و گمراهی بدان
از عطات يا الله حقَ صدق ستر الله ، ساعیم نما فی
الله ، خالصاً لوجه الله ، ناطقاً بذكر الله ، قائماً
بحب الله . جامع صفات کن . آئینه ذات کن ،
عبد بحت بات کن ، کوکب نجات کن ، یار نکته
دانست کن ، مشرق حیات کن ، خادماً لخلق الله .

كنز رابع - لسان عزّت باین کلمه تامة مبارکه
ناطق که اگر انت اسلام بدو کلمه از کلام ملک علام
عامل میشندند کل بهدایت کبری مهتدی میشندند
و بسر منزل قبول و بزم وصول فائز و واصل
میشندند و باین همه امراض روحانی و اغراض
نفسانی مبتلا نمیشندند که قره عین انبیاء و نور
دو دیده سید پیر و بطحاء را بر دار زند و
خود را از متبوعین احمد مختار دانند و باسم قائم
موعد قیام نمایند و هیکل مطهر منیرش را هدف
سهام سازند. رتنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق و
انت خیر الفاتحین . و آن دو کلمه مبارکه این است
: « يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُوْنُوا مَعَ الصَّادِقِينَ وَ لَا تَكُونُنَّ مَعَ الَّذِينَ قَاسَيْنَ قُلُوبَهُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ » و هم در این مقام لسان عظمت ناطق
که اگر سه مجلس با نفسی معاشرت نمودید و از
شما در او اثری ظاهر نشد البته اجتناب نماید که
از او در شما اثر ظاهر خواهد شد و هم در این
مقام مولی الانام ناطق که اگر نفسی شامه و ذائقه

گفتاری از عندليب

دوستان عزيز و خوانندگان ارجمند، توقع داريم بمطالب زير عطف توجه مخصوصه مبذول داريد

دوستان واقع شود.

هرگاه مطلبی و يا پيشنهادی بمنظور پيشرفت مجله عندليب خصوصاً در مورد تغييرات جديده بنظر دوستان ميرسد توقع اين خادمان چنانست که در اظهار آن مضايقه نموده و اين هيئت را مطلع فرمایند زира عندليب تعلق بجامعه بهانيان فارسي زيان در عالم دارد و ترقی و پيشرفسن موجب سرفرازی ما و بهانيان سراسر عالم است.

ولي ناگفته پيدا است که رساني آواي عندليب و ملاحت گفتارش بر اثر عنایات و توجهات مقام مصون از خطا مرجع كل ، معهد اعلى است لذا در نهايت خضوع مراتب سپاس خود را بساحت رفيع آن مقام منيع تقديم ميداريم و اين ضعفاء همواره عون و عنایت و توجه آن عصبه نورا را رجا دارند . زира نيك آگاهيم که :

بي عنایات حق و خاصتان حق

گرملک باشد سيه هستش ورق در اينمقام لازم است از جميع دوستانیکه بنحوی از انحاء اين هيئت را ياري و ياوری فرموده و در امر تهيء و تكميل و نشر و توزيع عندليب مؤثر بوده تشکر و امتنان نمائيم و از دانشمندان عزيز و ارياب قلم که با ارسال مقالات محققانه و مفيد گلزار عندليب را پرگل و ريحان نموده و از دوستانیکه با کمکهای مالی سخاوتمندانه زاند بر حق اشتراك بنیه مالي را تقویت نموده و آنانکه بطیب خاطر و به نیت خدمت در امر توزيع زحمت کشیده و کسانیکه تایپ مجله را بعهده گرفته و يا

undenlib گلزار معارف بهاني با انتشار مجله حاضر (شماره ۴۰) سال دهم انتشار خود را بپايان رساند و سنين (۱۱ سالگي) نوجوانی را آغاز نمود. مشتاقان عندليب بخوبی مستحضرند که در اين مدت ده ساله چگونه آواي عندليب از مرزاها فراتر رفته و در اقصى نقاط عالم ياران باوفای اسم اعظم را بمطالعه آثار الهی و معارف امری بزبان شيرين فارسي مهتز و مسرور نموده است.

برهان اين گفتار نامه های مستمر تشویق آمير شما عزيزان است که ما در ادامه خدمت دلگرم و پايدار داشته و ميدارد.

گرچه دراين دو سه سال اخير عندليب با مختصر تأخير منتشر شده که البته اين امر ناشی از اشکالات فني کامپيوتر و تنظيم عندليب در آخر هر فصل و تعويق جريان در چاپخانه بوده ولی خادمان عندليب نهايت کوشش را بعمل خواهند آورد تا اين اشكال نيز بقدر امکان رفع شود ولكن نباید از نظر دور داشت که مباحث و مطالب عندليب و آثار والاح مباركه مندرجه در آن چنان بدیع و ممتاز است که تأخیر انتشار ، از تازگی و برآزندگی آن نمی کاهد و حتی گرددش روزگار آنرا کهنه نمی نماید.

با تمام اين احوال ، اين خادمان عندليب را بسيستم کامپيوتری مدرن و جديد مجهز نموده اند تا شايد اشكال تأخير تا حدودی مرتفع گردد و شماره ۴ مجله با دستگاههای جديد کامپيوتری تنظيم و تهيء شده و اميدواريم که مورد پسند

مخصوص در مورد عهد و میثاق انتشار خواهند داد البته شماره مزبور فقط برای مشترکین عنديليب فرستاده خواهد شد و جزو شماره ای از عنديليب محسوب است .

با توجه به مراتب بالا تقاضا داريم اولاً خود ، نسبت به تكميل اوراق اشتراك و پيش خريد كتاب سال مقدس اقدم و سپس دوستان و آشنايان خود را در مورد تكميل اوراق مزبور تشويق فرمانيد .

ضمناً يارانيكه مايلند بابت حق اشتراك مجله و كتاب سال يك چك (ماني اوردر) بفرستند لازم است که در درخواست اشتراك و پيش خريد قيد شود بابت حق اشتراك مجله عنديليب و پيش خريد كتاب سال مقدس .

در خاتمه اين مقاله دو نکته مورد تقاضا است :
اول آنکه : دوستان عزيز الهي و مشترکين گرامي در موقع تكميل اوراق اشتراك و پيش خريد كتاب اسم و آدرس خود را خوانا و كامل مرقوم دارند زيرا هر نقصي که در نوشتن اسم و آدرس باشد موجب اعاهه گردیده و ارسال بعدی مجله و كتاب مستلزم هزينه هاي ديگر بوده و زيان بخش است مطلب ديگر آنکه دوستان عزيز در موقع تغيير محل سکونت خود و آدرس جديد را سريعاً ، کتبآ بدفتر عنديليب اعلام دارند تا در دفاتر مربوطه و کامپيوتر ثبت گردد .

از همکاري شما عزيزان سپاسگزاريم و مزيد موفقیت کل را از ساحت قدس الهي مسئلت مينمانيم .

با تقديم تحييات بهاني
هيئت تحريريء عنديليب

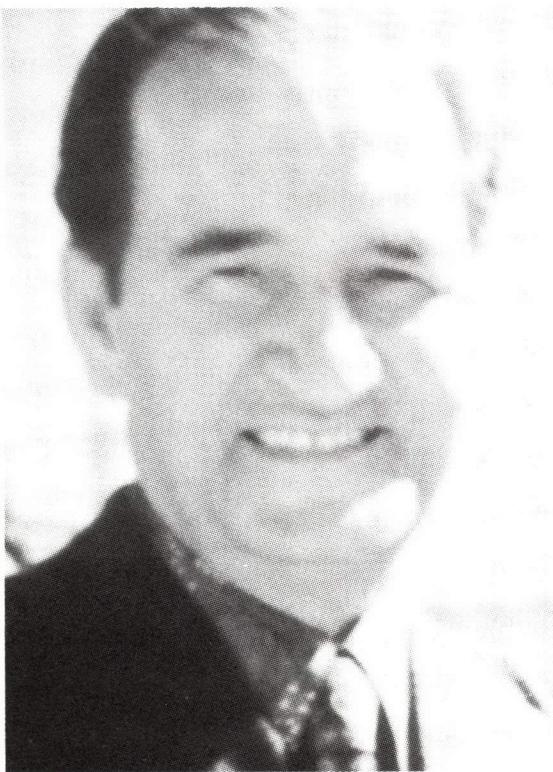
آنانکه تخصص خود را در امور کامپيوتری در خدمت عنديليب بكار گمارده اند صميماه سپاسگزاری نمائيم . زира تشکر از خلق شکرگزاری حق است .

حال دو مژده خوب و گرانقدر برای شما ياران گرامي داريم .

يکي اينکه خادمان عنديليب بمناسبت بزرگداشت سنه مقدس ۱۹۹۲ (صدمين سال صعود جمال اقدس ابهي) آماده انتشار كتابي در نهايت نفاست از آثار مباركه اصل و الواح متعاليه با عکسهاي رنگي و سياه و سفيد و مقالات تاريخي و تحققي و اشعار متقدمان و معاصران که اكثراً در جانی انتشار نياfته و مباحث ديجر که بيانش موجب طول کلام است ميباشد و بيت العدل اعظم الهي شيدالله اركانه نيز تهيه چنین كتابي را تشويق فرموده و مستدعیات اين هيئت را مورد اجابت قرار داده اند .

ولي باید دانست با وجود گرانی قیمت چاپ و هزینه های مربوطه در مورد پيش خريد كتاب حداقل ممکنه ۶۰ دلار تعیین شده . هرچند در آگهی مجله شماره قبل قیمت پس از انتشار ۸۰ دلار در صورت موجود بودن برآورد گردیده معهذا با توجه به قیمتهاي رسیده فعلی ، امکان دارد که در قسمت قیمت پس از انتشار تجدید نظر بعمل آید بنابراین موقعیت خوبی است که ياران عزيز الهي اوراق پيش خريد را تكميل نموده و اعاده دهنده تا حق آنها در داشتن چنین اثر نفیسي محفوظ بماند .

مزده ثانی ، بر حسب دستور مطاع معهد اعلى خادمان عنديليب در سال مقدس ۹۲ شماره ای

متنوعه گوناگون واقعاً سپر بلا و زره امرالله میباشد.
اکنون آنچه بنظر خوانندگان عزیز میگذرد فقط
شمه ای مختصر از خاطرات این کمینه در مورد
شرح احوال و خدمات ارزنده آن سریاز فدائی
جمال مبارک است که سریاز ، زیست و سریاز،
خدمت نمود و با مهابت و جلال خلعت شهادت را
زیب هیکل برازنده خویش نمود و با افتخار و
پیروزی بمیدان فدا شتافت .

تقريباً سيزده ساله بودم که يكشب پدرم از جلسه
محفل روحاني برگشت و به خواهرم و من که
بواسطه تضييقات شديد در شهر جهرم بكلی از
شركت در تمام جلسات امری محروم بوديم مژده
داده که فردا شب شخصی بنام سرهنگ يدالله
وحدت از شيراز برای ملاقات احبابی رنجديده
جهرم به اينجا تشريف مياورند. همه ما تعجب

تاریخ زرین شهادت

شرح خدمات شهید مجید سرهنگ يدالله وحدت علیه رضوان الله

شرح حیات شهید مجید سرهنگ يدالله وحدت که
از فم اطهر حضرت ولی عزیز محبوب امرالله
ارواحنا فداء به درع امرالله مفتخر گردید.

جناب يدالله وحدت سرهنگ ارتش بودند که در
سینین جوانی تقاضای بازنشستگی کردند و با
تقاضای ایشان موافقت گردید و باتفاق قرینه
محترم (خانم قدسیه وحدت) عازم ارض اقدس
شدند و بحضور مبارک حضرت ولی محبوب امرالله
مشرف و به فيض لقا موفق و مفتخر و آمادگی
خود را برای خدمت و قیام به هجرت بحضور
هیکل اطهر اعلام نمودند.

حضرت ولی عزیز محبوب امرالله ارواحدنا فداء
جناب وحدت را مورد عنایت و تفقد قرار داده و
بسیت عضو هیئت معاونت در ترویج در منطقه
فارس منصوب و فرمودند تو درع امرالله هستی لازم
است به ایران برگردی و در منطقه فارس اقامت
نمائی .

جناب وحدت آن مفتون محبت الله و شیفته روی
دلجوی مولای بی همتا اوامر هیکل مبارک را
اطاعت و به شیراز باز گشته و تا آخرین لحظه
حیات چنان شجاعت و استقامتی از خود نشان
دادند که مصدق بیان مبارک گردید و اثبات نمود
که در مقابل سیل هجوم اعداء و امتحانات مختلفه

نهراسند و بداعا متّوسل شوند جلسه تا پاسی از شب ادامه داشت با وجودیکه چندین مرتبه سنگ به درب خانه زدند و سنگ به داخل حیاط ریختند مع الوصف بدون کوچکترین رُعب و وحشت به سخنان خود ادامه دادند و همه را به صبر و استقامت و محبت با معاندین و مفرضین دعوت نمودند.

جناب وحدت نه تنها به اطراف فارس جهت ملاقات احباب سفر نمی‌نمود بلکه به تمام شهرهای ایران حتی دور افتاده ترین نقاط رفته و با فرد فرد احباب ملاقات و همه را به خدمت تشویق نمی‌نمود هر کجا مشکلی اعم از مالی و گرفتاری خانوادگی و غیره بود در رفع آن می‌کوشید.

در دوره شاه عده‌ای ماجراجو و فرصت طلب در حالیکه شعله خشم و غضب در قلوبشان مشتعل و نار ضغینه و بغضا در وجودشان شراره می‌کشید دست تطاول و تجاوز گشودند به خانه و زندگی جمعی از احبابی بی دفاع که قبلًا بطور دقیق شناسائی کرده بودند هجوم و حمله کردند و در تاریخهای ۲۱، ۲۲، ۲۳ و ۲۴ آذرماه ۱۲۵۷ شمسی اول به قریه سعدیه سپس به قسمتهانی از شیراز و نقاط اطراف فارس حمله کردند و مشغول تخریب و تحریق و غارت منازل و کارخانه‌ها و مغازه‌های احباب شدن آنچه میتوانستند به غارت بردن و آنچه ماند به آتش کشیدند و با بیل و کلنگ و وسائل مخرب آتشزا آنچه متعلق به بهانیان بود از بین بردن و ویران ساختند دود غلیظی که از سوختن منازل احباب ایجاد شده بود آسمان شیراز را تیره و تار ساخته و مشاهده این واقعه برایم بسیار دردناک و اسف انگیز بود افکارم

کردیم ، ما که بومی بودیم جرات خارج شدن از خانه نداشتیم چون همیشه در کوچه و خیابان و مدرسه بما ناسزا می‌گفتند که بهانی هستید حال این شخص شجاع کیست که در بحبوحه فشار و تضییقات حاضر شده خطر را قبول کند و به این شهر مذهبی با مردمانی متعصب که به قم دوم معروف بود سفر کند . آن شب در خیال و افکار نوجوانی با خود تجزیه و تهلیل می‌کرد که چون سرهنگ ارتشد هستند لابد لباس ارتشی می‌بیوشند و مرد خشن مقتند و زورگو است مردم از او می‌ترسند و حساب می‌برند و نیتوانند صدمه و یا آسیبی به او برسانند ، چونکه بارها اتفاق افتاده بود هر وقت مبلغین و مشوقین به شهر مذهبی جهرم می‌آمدند غیر ممکن بود بدون سرو صدا برگردند یا سنگ بر آنها پرتاب می‌کردند و یا سخنان ناسزا و ناروا نشارشان می‌نمودند و یا برای بهانیان آنجا چنان ضوضا و دردسر درست می‌کردند که آن شخص مجبور بود آن محل را ترک کند . بهر حال شب بعد بر خلاف تصورم با شخصی رویرو شدم که نه تنها لباس ارتشی نپوشید بلکه با نهایت افتادگی و وقار وارد شدند و با محبت و مهربانی و صفا با همه احوالپرسی نمودند خضع و خشوع و فروتنی ایشان اثری شدید در من ایجاد نمود.

جناب وحدت قامتی بلند داشت در آن شب با صدای ملایم و مليح و متین شروع به صحبت کرد کلامشان نافذ و آرامشی خاص داشت همه را تشویق و ترغیب نمود که کلاسهای امری و درس اخلاق تشکیل دهند و در ازدیاد معارف امری خود کوشانند و در مقابل هجوم اهل جفا

مصيبت زده با قامتی استوار همه را دلداری میداد و به صبر و استقامت تشویق مینمود و دست شکر و نیاش بسوی پروردگار بلند کرده فرمودند الحمد لله که وحدت هم در این واقعه با شما عزیزان سهیم و شریک شد و گرنه اکنون چگونه میتوانستم شما ستمدیده ها را به صبر و استقامت و سکون دعوت کنم و بطور خصوصی به کمینه گفتند وقتی که بمن تلفن زدید دوستان بخاطر حفظ جان من و همسر و دخترم ما را سوار ماشین کردند و از شیراز خارج شدند در بین راه به آنها گفتم یا خودم را از ماشین پرت میکنم یا اینکه مجدداً مرا به شیراز برگردانید میخواهم در این موقعیت خطیر و حساس در جمع احبابی سوخته دل باشم و با غم آنان شریک و سهیم گردم .

با اشتداد تضییقات مسنولیتِ جناب وحدت چندین برابر شد مرتب به تمام جلسات محفل و لجنات سرکشی میکرد و همه را مساعدت و راهنمائی مینمود ، افتخاری نصیب این کمینه گردید در رابطه با کارهای امری مرتباً با ایشان در تماس بودم و از تجربیاتشان درسها آموختم . چندین بار بکمینه مأموریت دادند تا به اطراف شیراز جهت ملاقات و اطلاع از اوضاع و احوال احباب مسافرت کنم و نتیجه مسافرت خود را کتاباً به ایشان گزارش دهم . اما متأسفانه بقدرتی شرمسار میشدم که قادر نبودم کلمه ای بنویسم و بحضورشان تقدیم کنم چندین بار تاکید فرمودند عرض کردم جناب وحدت واقعاً نمیتوانم بخاطر کار کوچکی که انجام شده بنویسم من رفتم و یا فلان کار را انجام دادم . جناب وحدت با ملاحظت و مهربانی

مفتش و احوالم بس پریشان بود اما دارای روحیه ای قوى و قدرتی عجیب بودم و ناخود آگاه بااتفاق همسرم لحظه به لحظه با این گروه های مخرب و غارتگر در حرکت بودیم تا اعمال شنیع آنها را شاهد باشم لذا جریان را تلفناً بجناب وحدت اطلاع دادم ایشان اظهار داشتند با مسنولان امر صحبت شده اطمینان داده اند که جلوگیری خواهند نمود . در صورتیکه می دیدم که بسرعت مشغول سوزاندن منازل احباب هستند طاقت نیاوردم و مجدداً به جناب وحدت تلفن زدم و ساجت بخرج دادم و عرض کردم اکنون در خیابان عبیر آمیز هستم که بشما تلفن میزنم می بینم که مشغول آتش زدن هستند و بترتیب پیش میروند . یکساعت بعد همان روز ده و نیم صبح جمعه تاریخ ۲۴ آذرماه ۱۳۵۷ غارتگران به منزل جناب وحدت هجوم برداشتند اسباب و اثاثیه منزل را غارت کردند منکه با چادر سر و صورت خود را پوشانیده و در بین جمعیت مخفی شده بودم دیدم حتی پریز و سویچ برق و کلیه دربها ، دستشوئی و وان حمام را کنندند و با خود برداشتند و از آن خانه فقط یک اسکلت باقی گذاشتند . اغلب احبابی شیراز و اطراف که تمام مایملک و دارانی خود را در یورش اشرار از دست داده بودند و از خانه کاشانه خود با دم پانی یا بدون کفش در حظیره القدس شیراز جمع شده بودند و روحیه آنان بقدرتی قوى بود که بوصف در نیاید ، عشق به جمال مبارک تمام عالیق مادی را سوخته بود و چشمها به رضای محبوب دوخته بود .

جناب وحدت که ملهوف و غارت زده شده بود با قدرت و صلابت در حظیره القدس در جمع احبابی

جناب وحدت رفتم اصرار کردم چند روز در منزل خودتان نباشید باز قبول نکردند و گفتند نگران نباش توکل بحق داشته باش مگر ممکن است وحدت سنگر امرالله را خالی و برای حفظ جانش خود را مخفی کند بنظر خودم مایوس بخانه برگشتم در حالیکه جناب وحدت در دریانی از احساسات روحانی و عوالم ملکوتی غرق بودند مجدداً روز بعد ساعت ۷ بعدازظهر تاریخ ۱۴۰۹-۱۴ دم طاقت نیاورده منزل ایشان رفتم مشاهده نمودم جناب وحدت بهترین لباسشان پوشیده و با چهره ای شاد و در نهایت آرامش نشسته اند سوال کردم جناب وحدت آیا میخواهید مهمانی بروید فرمودند خیر منتظر هستم منتظر مامورین دادگاه انقلاب ، تعجب کردم حقیقتاً در آن لحظه فقط جمال اقدس ابهی ناظر و شاهد بودند من در یک لحظه از عظمت و شکوه آن انوار مقدس در حالت بہت و حیرت فرو رفتم که چگونه جناب وحدت تا این حد مصمم و قاطع هر لحظه منتظر ورود مامورین دادگاه انقلاب میباشند از خانم وحدت خواهش کردم ایشان هم فرمودند ما تسلیم اراده حق هستیم به جناب وحدت عرض کردم از اینکه مجدداً جسارت بخرج میدهم امیدارم مرا به بزرگی خودتان عفو بفرمائید اتا تمدنی و خواهش میکنم بعنوان اینکه دو روز مهمان ما باشید خانه را ترک کنید جناب وحدت مرا مورد مرحمت قرار داده فرمودند روحی زادگان خودت فکر کن اگر وحدت خود را مخفی کند تکلیف دیگر عزیزان چه میشود ، سرباز حضرت بهاء الله که از جبهه فرار نمیکند و افزودند مضطرب مباش باید تسلیم رضای الهی باشیم البته

فرمودند دخترم فرد بهانی متعلق بخودش نیست بلکه به عالم بهانی متعلق است البته باید اخبار و بشارات، ناراحتیها ، گرفتاریها ، یا مشکلات نوشته شود تا تشکیلات بدانند چه به احباب میگذرد ، مجدداً اصرار کردند گزارشی بنویس فردا عصر میآیم از شما میگیرم اگر نیامدم بدھید آقای ستار خوشخو بنناچار اوامر ایشان را اطاعت کردم بهر حال حدود چند خطی نوشتم و آماده رفتن شدم حتی ماشین هم روشن کردم اما ناخودآگاه یک نیرو مرا منصرف کرد با خود گفتمن ما که امشب دو ساعت دیگر با جنابان وحدت و ستار خوشخو جلسه داریم میتوانم آن گزارش را در جلسه بایشان بدhem بنابراین از رفتن منصرف شدم و بداخل خانه بازگشتم دو ساعت بعد تاریخ ۱۲ خرداد ماه ۱۴۰۹ شب بمنزل جناب علی اکبر روحانی رفتم جناب وحدت هم آمدند گفتند عصر برایم مهمان رسید نتوانستم به دفتر بروم عرض کردم منهم نرفتم منتظر جناب ستار خوشخو بودیم که خبر رسید دو ساعت قبل ساعت ۶ بعدازظهر دقیقاً همان ساعتی که قرار بود جناب وحدت و کمینه به دفتر محفل برومی هفت نفر پاسدار بدفتر محفل ریختند و جنابان ستار خوشخو ، محمد رضا حسامی ، احسان الله مهدی زاده ، جعفر شاعرزاده ، و عده ای دیگر گرفتار و در حظیره القدس شیراز که بنیاد مستضعفین مصادره و در تصرف ملاها درآمده بود محبوس کردند همان شب از جناب وحدت تقاضا نمودم در چنین اوضاع که اعداء افراد فعال تشکیلات را زیر نظر دارند مواظب خودتان باشید و بمنزل نروید اتا جناب وحدت قبول نکردند روز بعد به خانه

محفل روحانی حضور داشتند ساعت پنج بعد از ظهر خانه خودشان رفته بودند چند دقیقه بعد چهار پاسدار درب خانه را زدند خانم وحدت برای من تعریف کردند جناب وحدت با کمال آرامش با رونی خوش برخاسته شخصاً درب را باز کردند به مأمورین سلام کردند و خوش آمد گفته و خود را معرفی کرده من یادالله وحدت ایشان هم خانم هستند منتظر شما بودم ، خوش آمدید مأمورین دادگاه انقلاب خانه را مورد بازرسی قرار داده و جناب وحدت با تفاهم همسرشان گرفتار و به حظیره القدس برداشتند و به جمع دیگر مسجونین بهانی که سه روز قبل گرفته بودند ملحق شدند ساعت ده و نیم شب همان روز تاریخ ۱۵ خردادماه ۱۳۵۹ خانم وحدت را با قید ضمانت و مهلت تا ده صبح روز بعد موقتاً آزاد کردند بشرط اینکه بغیر از سه نفر عضو محفل روحانی شیراز از جمله جنابان عنایت الله مهدی زاده و احسنیان و سرکار خانم وحدت که گرفتار شده بودند بقیه اعضای محفل روحانی شیراز خود را به دادگاه انقلاب شیراز معرفی کنند بلافاصله در همان ساعت ده شب جلسه محفل روحانی شیراز با حضور خانم وحدت تشکیل شد و همه اعضای حاضر در جلسه موافقت میکنند که فردا ده صبح با تفاهم خانم وحدت بروند و خود را بدادگاه انقلاب شیراز معرفی نمایند اتا رأی نهانی محفل روحانی شیراز بر این اتخاذ گردید که نتیجه تصمیم را با محفل مقدس ملی تفویض نمایند ، محفل مقدس روحانی ملی پیشنهاد فرمودند خانم وحدت فردا صبح بروند و خود را به دادگاه انقلاب معرفی کنند ولی بقیه اعضای محفل روحانی شیراز خود را حفظ نمایند

آنچه اراده حق باشد اتفاق خواهد افتاد من از شهامت و شجاعت آن دو نفس مقدس جناب وحدت و همسرشان خجل و شرمدار شدم . روز بعد پانزدهم خردادماه ۱۳۵۹ در ایران عزای عمومی اعلام شده بود و مردم در تمام خیابانهای شیراز به تظاهرات و راه پیمانی مشغول بودند ساعت ۱۱ صبح بود جناب وحدت بمن تلفن زدند و گفتند امروز باهم برویم خانواده های مسجونین را ملاقات کنیم و آنها را دلداری دهیم من از ایشان خواستم در چنین روزیکه در خیابانها تظاهرات است و اوضاع ناسیمان است از منزل خارج نشوید و تقبل کردم شخصاً این وظیفه را انجام دهم ولی جناب وحدت گفتند ما باید وظیفه خود را انجام دهیم اطاعت کردم پس از مشورت با همسر قرار گذاشتیم من در منزل بمانم ناهار تهیه کنم و همسرم بجای من به خانه جناب وحدت بروم و با تفاهم پس از ملاقات با خانواده های مسجونین بهر طریقی که شد به بهانه ناهار جناب وحدت را راضی کنند به خانه ما بیایند و ساعت دو بعد از ظهر همسرم تنها به خانه برگشت گفت جناب وحدت با خانواده های مسجونین ملاقات کردن و قنیکه به خانه یکی از مسجونین بنام آقای احسنیان رفیعی پسر ده ساله جناب احسنیان را نوازش کردند و اشک ریختند گفتند بخدا قسم حسرت میبرم ایکاش حالا من بجای پدر تو در زندان بودم همسرم اضافه کرد هرچه به جناب وحدت اصرار کردم که ناهار خانه ما بیایند قبول نکردند گفتند الان جلسه محفل داریم باید در جلسه شرکت کنم و نباید دقیقه ای تلف کنیم آن روز تا ساعت چهار و نیم جناب وحدت در جلسه

مخصوصاً احسان الله مهدی زاده که از همه آنها جوانتر بود و طبع شوخی هم داشت همه را به خنده واداشتند حدود دو ساعت با مسجونین مشغول صحبت بودیم مجدداً سه روز بعد جهت ملاقات با مسجونین به حظیره القدس رفتم و این ملاقاتها بدون کوچکترین دردسری انجام میشد حدود بیست روز گذشت که مسنولین دادگاه انقلاب اظهار نمودند اگر اموال بیت مبارک شیراز را بما تحويل بدھید تمام مسجونین آزاد میشوند جناب مهندس فرامرز اشراقی با کمال شجاعت رابط محفل روحانی شیراز و مسنولین دادگاه انقلاب گردید لذا مقداری از اموال بیت مبارک به مسنولین دادگاه انقلاب تحويل داده شد و آنها قول دادند که فردا ساعت ۱۲ ظهر جناب وحدت و خانمشان آزاد میشوند همه مسرور شدیم ناهار تهیه کردیم و منتظر شدیم اتا مکر و حیله ای بیش نبود دو سه روز بعد از این جریان گذشت مرتب قول میدادند که بزوی همه را آزاد میکنیم ولی چون روی قالی ها مارک و تقدیم به بیت مبارک بافته شده کسی از ما نمیخرد و ما مسجونین را آزاد نمیکنیم مگر اینکه ۲۴ یا ۱۲ میلیون تومان پول نقد بما بدھید ، محفل روحانی شیراز هم گفتند ما چنین پولی نداریم که بشما رشوه بدھیم مسنولین دادگاه انقلاب که سودی عایدشان نشد مسجونین را از حظیره القدس شیراز به زندان عادل آباد انتقال داده و مورد شکنجه قرار دادند ، من باب نموده صد ضربه شلاق بر پیکر نازنین خانم وحدت وارد نموده و شدت ضربه ها و صدمات باندازه ای شدید بود که از یکطرف بدن فلچ شدند و از ناحیه چشم صدمه و آسیب دیدند

بنابراین خانم وحدت خود را معرفی کردند و به جمع دیگر مسجونین در حظیره القدس محبوس شدند پنج روز بعد از گرفتاری جناب وحدت و همسرشان بااتفاق خانم نصرت یلدانی (یکی از شهدای نسوان اخیر شیراز) و خانم مهوش صبیه جناب وحدت جهت ملاقات مسجونین به حظیره القدس رفتیم توسط مأمورین بطرف محبس راهنمای شدیم که در حظیره القدس اطاق جلسات محفل بود میز و صندلیها را جمع کرده بودند کف آن یک حصیر بود یک ردیف اطاق جناب وحدت بااتفاق دیگر مسجونین بهانی نشسته بودند و در طرف دیگر خانم وحدت که اویین خانم بهانی بودند که در شیراز زندانی شدند با کمال سکون و آرامش نشسته بودند هوا بشدت گرم بود مجبور بودند چادر دور خود به پیچند ابداً آثار حزن و اندوه در چهره هیچکدام دیده نمیشد در طرف دیگر سجن مقدار زیادی میوه و شیرینی رویهم انباسته شده بود واين شیرینی و میوه هارا احبابی شیراز برای مسجونین فرستاده بودند، تا مدتیکه مسجونین در حظیره القدس محبوس بودند احباً متقبل سهمیه غذا بنوبت برای مسجونین شده بودند جناب وحدت مشغول مطالعه روزنامه بودند جناب محمد رضا حسامی مشغول خوردن و صرف میوه بود وقتیکه داخل سجن شدیم چند پاسدار کنار ما ایستادند ولی مدتی نگذشت که ما را ترك کردند و ما را تنها گذاشتند فرصت خوبی بود جناب وحدت و جناب ستار خوشبو به کمینه پیغامهانی دادند که با مسنولین تشکیلات امری در میان بگذارم روحیه ها فوق العاده قوی و همه شاد و خندان بودند

دفعه که از سالن ملاقات خارج میشیدیم از بلندگوی زندان اعلان میشد فقط افراد ملاقات کننده با یدالله وحدت میتوانند مجدداً به سالن ملاقات بیایند مهوش خانم و من بامورین مشکوك شد م و خود را آماده کردیم که ممکن است قصد دارند ما را دستگیر و یاشناسانی کنند و یا اینکه شاید میخواهند جناب وحدت را شهید کنند ما تسليم اراده حق شدیم و به سالن ملاقات رفیم تمام مسجونین بهانی و غیر بهانی رفته بودند فقط جناب وحدت بودند که تنها ایستاده بودند و انتظار ملاقات مجدد ما را داشتند بوسیله گوشی تلفن به طرفین اخطار دادند که ارتباط برقرار است میتوانید با هم صحبت کنید وقتیکه به چهره جناب وحدت دقیق شدم احساس کردم جدانی ابدی در این عالم نزدیک است قیافه اش فوق العاده آرام و روحانی شده بود خبر از عالم ملکوت میداد وقت ملاقات تمام شد و طرفین مجبور شدیم گوشی تلفن را بگذاریم و سالن را ترک کنیم اما جناب وحدت تکرار فرمودند به احباب بگوئید اتحاد و محبت و عشق بهمدیگر را فراموش نکنند و لحظه نی چشم بر نمیداشتند و در حالیکه راهرو را ترک میکردند مرتب صورت خود را بطرف ما بر میگردانیدند و دستشان را برای ما تکان میدادند و این خاطره آنچنان در اعماق قلب و روح اثر گذاشت که هنوز تمام آن صحنه ها جلو چشم نمایان است . هشت روز قبل از اینکه جناب وحدت را شهید کنند صبیه ایشان مهوش خانم باتفاق آقای کرامت الله ممتازی از طرف محفل مقدس روحانی شیراز ماموریت یافتند بیانیه محفل مبنی بر تظلم و دادخواهی آن فنه

مع الوصف شجاعت و استقامت این شیر زن شجاع بحدتی بود که هرگز راضی نشدنند کلمه ای به زبان بیاورند که مرا شکنجه دادند و یا شلاق زدند که مبادا باعث تضعیف روحیه احباء شود چندین بار در زندان عادل آباد خانم و آقای وحدت و سایر مسجونین را ملاقات نمودم همیشه در حال شکر و نیایش بودند و باعث تقویت روحیه احباء میشدند . آخرین باری که جناب وحدت را در زندان عادل آباد ملاقات نمودم چند روز قبل از شهادتشان بود به محض اینکه چشمش بن افتاد عنایتاً به صبیه عزیزان مهوش خانم گفتند گوشی را به علیا بده میخواهم با او حرف بزنم از حالات چهره شان شور و انجذاب مخصوصی مشاهده نمودم مثل اینکه در زندان نبودند با صدائی رسا گونی در سالن سخنرانی بودند به بندۀ فرمودند بیشتر به ملاقات احباء بروید و ازطرف وحدت به احباء بگوئید میدان خدمت وسیع ، وقت تنگ ، تا میتوانید ازاین فرصت گرانها استفاده کنید و اتحاد و اتفاق همیشگی خود را در جامعه حفظ کنید چنانچه خدای نکرده اگر بین هر کسی کوچکترین کدورت و اختلاف نظر حاصل است با توجه به آثار و وظیفه خطیری که در این دور اعظم بعده احبا محول است از میان بردارید و اهم وقت خود را صرف خدمت با مر کنید و بدانید آنچه در عالم بهانی اتفاق می افتد اراده الهی است و غیر آن هیچ نیست به احباء بگوئید هیچ فرد بهانی نمیتواند ادعای کند که بهانی است مگر اینکه با تشکیلات امری همکاری نماید آنروز خوشبختانه بر حسب اتفاق سه باریما وقت ملاقات با جناب وحدت دادند که باعث تعجب ما شده بود هر

میخواهیم وحدت را به طهران ببریم ولی پدرم متوجه نیست پلید مأمورین شدند در راهرو زندان پدرم را ملاقات کردم با روحیه ای قوی بمن گفت مهوش دختر من نیستی اگر جلو پاسداران ضعف و یا ناراحتی از خود نشان دهی سعی کن قوی باشی و در مقابل اذیت و آزار آنها استقامت کنی و بر عقیده ات ثابت بمانی ، بپدرم اطمینان دادم من فرزند شما هستم و راه من نیز همان راه شماست . خانم مهوش افزودند پاسدارانیکه منتظر بودند پدرم را بمیدان شهادت برند مشاهده نمودند عده ای از مأمورین شهریانی که پدرم را میشناختند در راهرو زندان پدرم را دیدند و بعلم احترام نظامی دستشان را بالا نگاه داشتند در آن لحظه احساس کردم هنوز پدرم فرمانده نظامی و آنها مأمورین زیردست بودند که پدرم از آنها سان دیدند و بمیدان شهادت رفتند . واقعاً شجاعت و استقامت خانم مهوش نیز بی نظیر بود از داخل زندان برای احبا پیام دادند که از واقعه شهادت پدرم نگران نباشد او سریاز راه حق بود و راه من همان راه اوست .

تاریخ دقیق و محل شهادت ساعت ۶ بعد از ظهر روز دهم اردیبهشت ماه ۱۳۶۰ شمسی جناب وحدت در سن ۷۵ سالگی باتفاق جنابان احسان الله مهدی زاده ۲۱ ساله و ستار خوشخو در سن ۷۵ سالگی در میدان چوگان شیراز توسط مأمورین دادگاه انقلاب شیراز به شهادت رسیدند اسامی و مشخصات حاکم شرع که حکم قتل را صادر نمود ودادستان دادگاه انقلاب و مأمورین و محافظین محفوظ و مشخص است که بواسطه مطول شدن گزارش از ذکر آنها خودداری میشود.

مظلوم و ستمدیده را به مسنولین دادگاه انقلاب و دادستانی شیراز بدنهند اما آن مسنولین آقای کرامت الله متازی و مهوش خانم وحدت را دستگیر و زندانی نمودند . سه روز قبل از اینکه جناب وحدت را شهید کنند جناب احمد خادم و آقای ستار وحدت برادر جناب وحدت خوابی دیدند که برایم چنین تعریف نمودند آقای ستار وحدت گفتند خواب دیدم در معیت حضرت عبدالبهاء بطرف زندان عادل آباد در حرکت بودم بدرب زندان رسیدیم درب بسته بود حضرت عبدالبهاء بدون اینکه درب آهنی را که بسته بود لس کنند از دور با اشاره دست مبارک درب باز شد و ما بدرون محوطه زندان رسیدیم و بهمین ترتیب به دو درب آهنی دیگر برخورد نمودیم و بهمان طریق درب باز شد و ما بداخل زندان رفتیم حضرت عبدالبهاء صدا زندن احسان الله مهدیزاده ، ستار خوشخو و یادالله وحدت شما هر سه آزاد هستید . جناب احمد خادم گفتند در عالم رؤیا حضرت عبدالبهاء را زیارت کردم فرمودند خادم خودت را آماده کن بزویدی تو میزان مهمان عزیزی خواهی بود رؤیایی برادر جناب وحدت و آقای احمد خادم در حقیقت یک رؤیایی صادقه بود دقیقاً سه روز بعد هر سه نفس مقدس با هم شهید شدند و منزل جناب وحدت که مصادره شده بود، جلسه تذکر جناب وحدت باشکوهی عظیم در منزل جناب احمد خادم برگزار گردید .

مهوش خانم وقتیکه از سجن آزاد شدند برایم چنین تعریف نمودند یک ساعت قبل از اینکه پدرم را برند شهید کنند یک ملاقات حضوری به پدر و مادرم داده شد مأمورین بدروغ بمادرم گفتند

و حق و حقیقت را به شهادت رساندند.

آری اینست قدرت نفوذ کلمه الله ، اینست حرارت نار محبت الله و این است نیروی عشق به بھاء الله که این چنین از مشتی خاک روح ایمان میدهد و خلقی جدید و بدیع میسازد که فرشتگان و ملائکه عالم در مقابلش سر تعظیم فرود میآورند.

به حال اجساد مطهر سه شهید بوسیله مامورین به گلستان جاوید شیراز منتقل گردید در همین اثنا احتجای شیراز مطلع شدند در حالیکه همه یکصدا بصورت دستجمعی دعاى الله يا سپوح يا قدوس . . . را تلاوت مینمودند بطرف گلستان جاوید شیراز رهسپار شدند اما پاسداران از ورود احتجای به گلستان جاوید ممانعت نمودند درب ورودی گلستان جاوید چند نفر پاسدار ایستادند و فقط به عده ای از بستگان و احتجای حدود ۲۰ نفر اجازه ورود بداخل گلستان جاوید دادند یکی از پاسداران که بسیار متعصب و به رذالت و قسی القلبی زیانزد است مرتب با بی سیم اجتماع احتجای و مراسم کفن و دفن را به مسئولین دادگاه انقلاب شیراز گزارش میداد و به اجساد و خانواده های شهدا توهین و بی احترامی میکرد ولی خانواده های شهدای مظلوم و بی گناه در آن حال با تشتبه به حبل صبر و اصطبار در مقابل اعمال غیر انسانی مامورین سکوت اختیار کرده و بدون اعتناء به آنها به تلاوت دعا و مناجات مشغول بودند.

الهام دخترک ۱۰ الی ۱۱ ساله احسان الله مهدیزاده که باتفاق مادرش برای دیدار جسد مطهر پدرش به گلستان جاوید آمده بود و پاسداران از آمدن او بداخل گلستان ممانعت مینمودند گفت بن بگویند کدام یک از شماها پدرم را کشته اید بخدا کینه

هنگامیکه این سه عاشق دلباخته و این سه جانباز پاک باخته را وارد میدان شهادت میکنند شخصی مسلمان که شاهد و ناظر واقعه بود چنین تعریف نمود ، ابتدا مامورین اجرای قتل سعی نمودند برای آخرین بار هر سه نفر که در یک قدمی مرگ و زندگی بودند وادر به توبه نمایند بهریک پیشنهاد کردند اگر توبه کنید و مسلمان شوید آزاد هستید اما هیچیک نپذیرفتند. احسان الله مهدی زاده که از شدت وجود و سرور قرار نداشت به مامورین گفت می بینید که من اسیر شما هستم و هیچ وسیله دفاعی ندارم روی چشمانم را باز کنید و آن کسیکه مامور است شربت حیات ابدی را بمن بنوشاند نشان دهید یکی از مامورین با خشونت روی چشم احسان الله را باز کرد و با غرور وافتخار خود را قاتل او معرفی نمود ، احسان الله دست او را بوسید و با شعف و سرور غیر قابل وصف رو به آسمان کرد و گفت خدا را شکر که در آخرین لحظه دقایق حیات توانستم خواسته مولایم را اجابت کنم و دست قاتلم را ببوسم . جناب وحدت نیز به مامورین گفت روی چشمانم را باز گذارید تا پرواز گلوله ها را شاهد باشم زیرا این گلوله ها نیستند که بسوی من میآیند بلکه سینه من است که با کمال اشتیاق باستقبال گلوله ها میرود و گفت تنها خواهش و خواسته من این است که هر جای بدنم میخواهید هدف گلوله قرار دهید جز قلب زیرا قلب من محل تجلی انوار حضرت بھاء الله است در لحظه شهادت دست خود را روی قلبشان گذاشتند و بطرف گلوله ها برآفتدند ولی مامورین قلب را مورد هدف قرار دادند و آن سه را دمدمد راه عشق

میکنید.

نظر مردم شیراز پس از شهادت این نفوس مقدسه نسبت با مر مبارک بکلی تغییر یافت و بسیاری از مسلمانان خوشبین شدند ، یک روز در اداره نشسته بودم یکی از کارمندان بازنیسته شرکت نفت به دفتر کارم وارد شد و در حالیکه بشدت میگریست روزنامه ای را به من و سایر همکارانم نشان داد و گفت من یک شخص مسلمان هستم بخدا قسم میخورم که این اتهاماتیکه به بهانیان وارد میسانند کذب محض است اشاره به روزنامه کرد و گفت مینویسنده جاسوس بهانی بنامهای : یدالله وحدت ، ستار خوشخواه و احسان الله مهدیزاده بحکم دادگاه انقلاب شیراز محاربه با خدا و مفسد فی الارض شناخته شدند و تیرباران شدند. گفت چند سال قبل پسرم سریاز بود و جناب سرهنگ وحدت در ارتیش فرمانده بود یک روز مشکل بسیار مهمی برای پسرم در دوران سریازی بوجود آمد جناب وحدت مشکل را رفع نمودند و کار پسرم درست شد من بعنوان سپاسگزاری یک چک بانکی بمبلغ هنگفتی در پاکت گذاشت و برای ایشان بدر بمنزلشان بردم جناب وحدت بقدرتی ناراحت شدند که پاکت را از من قبول نکردند و گفتند من یک بهانی هستم هرگز رشوه از کسی قبول نمیکنم و فقط وظیفه انسانیم را انجام دادم کافی بود یک تلفن بمن بزنید که نگرانی شما برطرف شده آن بیشتر مرا خوشحال میکرد.

شما را بدل ندارم و با هیچکدام از شما کاری ندارم فقط میخواهم بشما شیرینی بدهم و دستتان را ببوسم ، مشاهده نمودم در آن لحظه طوفانی شدید درگرفت طوریکه درختان گلستان جاوید شیراز خم شد و در آسمان ابری پدیدار و چند قطره باران باریدن گرفت گونی آسمان نیز از قضاؤت و شقاوّت و سنگدلی و عمل شنیع ظالیین به گریه افتاد روز بعد خانواده های شهدای سبعه یزد و سایر احبا از اطراف و اکناف ایران فوج فوج متجاوز از چندین هزار نفر حتی عده ای از مسلمانان نیز آمده بودند و با تاج گلهای بسیار زیبا به زیارت قبور و خواندن الواح و مناجات پرداختند و این مراسم با شکوه تا ۶ روز در گلستان جاوید و منزل یکی از احباء برگزار گردید همچنین از طرف محفل مقدس روحانی ملی ایران و تمام محافل روحانیه محلی تاج گلهانی نثار تربت پاک آن عاشقان گردید اما عجبا از سنگدلی عده ای از مأمورین با وجودیکه در تمام مراسم شاهد و ناظر بودند و نهایت مظلومیت و بی گناهی احبا ای بی دفاع را به چشم خود میدیدند ولی افسوس که تعصب جاهلیه چنان چشم و گوش آنها را کور و کر کرده بود که گونی نه چیزی میدیدند و نه می شنیدند فقط در میان آن عده دو نفر مسلمان را دیدم که بشدت میگریستند گفتند ما دو روز قبل از زندان آزاد شدیم و با جناب وحدت و آقای خوشخواه و احسان الله مهدیزاده و عده ای دیگر از بهانیان هم زندانی بودیم و ما جز مهر و محبت چیزی از آنها ندیدیم ، ولی مأمورین با خشونت به آن دو نفر اخطار دادند که چرا برای بهانی ها گریه وزاری

THE UNIVERSAL HOUSE OF JUSTICE

BAHÁ'Í WORLD CENTRE

Department of the Secretariat

١٤٨ شه‍ر العصمة
٢٢ مـ ١٩٩١

'Andalib
7200 Leslie Street
Thornhill, Ontario L3T 2A1
Canada

میئش مجله تحریریه مجله عنديب دامت تائیداتها

در ضمن اوراق و استناد تاریخی موجود در محفظه آثار امری این شطر متى وجود دارد که پوسیله چناب ماستر خدابخش به رشتہ تحریر درآمده است. چون انتشار این متن در آن مجله فیسیه مفید تشخیص داده شد حسب‌الامر معهد اعلی سوادی از آن پس‌سیمه ارسال میگردد تا در یکی از شماره‌های آینده آن مجله درج گردد.

درپاره مقاله چناب ماستر خدابخش و شرح احوال ایشان شرحی مختصر مرقوم گشته که به انضمام لوح مبارک حضرت عبدالبهاء در اعزاز مشارالیه پس‌سیمه ارسال میگردد تا در صدر مقاله چناب ماستر به طبع رسد. نسخه‌ای از تصویر چناب ماستر خدابخش نیز برای انتشار ضمیمه است.

با تقدیم تحيات
از طرف دارالائمه بیت العدل اعظم

لاری رشتہ بر

ضمیمه دارد

مقدمه

ماستر خدابخش رئیس از عقلا و فضلای زردشتی نژاد یزد احتمالاً در سال ۱۸۶۳ در آن سرزمین متولد شد سپس ایام نوجوانی را در هند بتحصیل گذراند و بعداً به یزد مراجعت کرده و در آنجا در جامعه زردشتی مصدر خدمات مهمه تربیتی و فرهنگی گردید. جامعه متعصبین یزد سمعه فکر و آزاد منشی او را نپذیرفت و با آنکه مشارالیه خدمات فراوان بتعلیم و تربیت زردشتیان حتی مسلمانان یزد نمود او را بعلت ارتباط نزدیک و دوستانه ای که با اهل بها داشت مردود شناخت و بالاخره بمرگ و نابودیش انجمن نمود و او را بوسیله

ناشناسی از اهل کرمان در یزد بضرب گلوله شهید کرد. جناب ماستر خدابخش هرگز رسم‌بعضویت جامعه بهانی در نیامد ولی همواره با احبابی یزد محشور بود و تاهنگام شهادتش که در سال ۱۹۱۸ اتفاق افتاد در این راه ثابت قدم بود. حضرت عبدالبهاء پیاداش خدمات و کمالات او مناجاتی برای علو درجاتش صادر فرمودند و اورا عنوان شهید دادند و در لوحی که خطاب به جمعی از احبابی پارسی نژاد مرقوم فرمودند مخصوصاً اظهار حزن و دلخونی نمودند.

عین لوح مبارک در ابتدای این مقال آمده است .

اعلامیه زیر بقلم و انشاء مشارلیه است که ظاهرآ در جواب سنوالات زردشتیان قلمی نموده است . دقّت و نکته یابی در این اثر حاکی از این حقیقت است که ماستر خدابخش بحقانیت و رسالت ظهور بدیع مؤمن بوده و اگر چه بظاهر اقرار بایمان ننموده ولی در ستایش تعالیم و احکام بهانی داد سخن داده ، ظهور حضرت بهاء الله و حضرت باب را تجدید شریعت حضرت زردشت شمرده و با این گفتار که « دین زرتشتی تقریباً چهار هزار سال دارد . . . و از سر نو آواز نیکنامی و حقانیت خود را باقالیم خمسه رسانیده و سر آن دارد که باز جوانی از سرگیرد و عقلای جهان را زیر پر ، این است که بهاء الله هم میگوید ای امت من خوف از حق مدارید آئین من درست است . . . دیگر چه کند کدام پیغمبری بدین پاکیزگی مردم را از قید مردمان جهان پرست خود خواه آزاد کرده است . . . » بظرافتی تمام دو آئین زرتشتی و بهانی را از یک مبدء دانسته است .

اظهار نظر او در باره رویه تطبیق وعود و بشارات زرتشتی با ظهور جمال اقدس ایهی و حضرت رب اعلی و حضرت عبدالبهاء نیز شاهد دیگری بر ایمان اوست و بالآخره استدلال اخیرش در باره ترقی کون واشاراتش باصطلاحات رمزی کتب مقدسه و معانی آنها همه حکایت از درک و قبول کلام الهی مینماید. اصطلاحات زرتشتی که در این اعلامیه آمده اکثراً همراه با معنی و مفهوم آن است شاه بهرام ورجاوند و اوشیدرماه (هوشیدر) و اوشیدر بامی و سیوشانس نفوس مبارکه موعود کتب زرتشتی هستند. کلمه « شت » معمولاً بجای تجلیل و احترام قبل از اسم مظاہر مقدسه بکار میرود و تقریباً معادل لفظ « حضرت » است . نسک معنی کتاب الهی یا فصلی از آن است و شاید بتوان گفت با سوره یا لوح تطبیق پذیراست کیکان و کرخان بمفهومی رسا در متن توضیح داده شده است . بیستار معادل و مشابه فلان و از لغات مصطلح زبان روزمره فارسی است .

تاریخ این نامه ۱۲۱۵ هجری قمری است که مطابق ۱۸۹۶ میلادی و تقریباً ۶ سال بعد از صعود جمال اقدس ایهی میباشد.

انشاء جناب ماستر خدابخش چنانکه ملاحظه میشود بسیار روان و شیرین و دلنشین است و از صراحت و اطمینان نویسنده حکایت میکند و تسلط او در فارسی و عربی از فحوای آن استنباط میشود.

در باره جناب ماستر خدابخش تحقیق جامعتری جا دارد . فاضل گرامی حسام نقابی که یادش جاوید باد در کتابی که در باره اقبال خاندانهای کلیمی و زرتشتی مرقوم داشته و تاثر تحقیقات وسیعه خود را درج نموده از ایشان یاد کرده اند ولی این اثر تا بحال منتشر نشده است .

از مشارالیه فرزندی بجا نماند ولی برادر ایشان جناب مهریان بهرام رئیس و برادرزاده شان جناب اردشیر ماستر بامر الهی اقبال نمودند و این خاندان عزیز برجای ماند.

هوالله

ای دوستان و کنیزان عزیز خدا در آستان ایزدی و در محضر این بندۀ بها مذکور و مشهورید از الطاف بی پایان بهره و نصیب دارید و در موهبت کبری شریک و سهیم هستید در یوم ظهور سعی مشکور نمودید و عطای موفور یافتید دیده بینا جستید و گوش شنا یافتید و دل و جان بپرتو خورشید تابان روش نمودید شکر کنید خدا را که مورد چنین الطاف گشید و متخلّق بچنین اوصاف شدید از حرکات بعضی بیخردان محزون مشوید اندوهگین مگردید زیرا توقع شعور از اهل غرور مانند توقع روشنانی آفتاب از شب تیره و تار است و این ممتنع و محل حرکات این گروه مثل درندگی گرگ است و گزیدن کژدم مرتای غرورند و پیشوایان اهل شرور چه توقعی از آنان این پیشوایان سابق بودند که بقتل حضرت زردشت فتوی دادند و ایران را بر باد دادند و در هر عهد و زمان که نور حقیقت طلوع نمود پیشوایان بر انکار برخاستند و مقاومت نور حقیقت خواستند بلکه خون بیگناهان ریختند و عاقبت با یکدیگر در آویختند و پایان مخدول و منکوب گشتند و عاقبت محظوظ ناپود شدند اینها نیز مانند آنان خواهند شد مگر کسانیکه بنور حقیقت چون شمع برافروختند و در سایه درخت امید در آمدند از شهادت ماستر خدابخش بسیار محزون و دلخون شدیم ولی یقین بدانید که چون محبت ببهانیان داشت آن جان پاک در جهان روش بی پایان غرق دریای عفو و غفران گردد و پرتو ایزدی او را روشن نماید و علیکم و علیکن البهاء الابهی .

اخباری از بابی خواسته بودید اگر چه من بابی نیستم ولی مجالست و معاشرت با اهل بیان نموده ام چه که سیر در مذاهب مختلفه حرام نیست و نیک را بد گفتن خوب نباشد و نادانسته لعنت کردن بعيد است اگر فی الواقع زرتشتیان را سزاوار باشد که کسی را لعن و طعن نمایند شایسته آنست که شبانه روز نفرین بآنی کنند که روز نخست بنیاد پارسیان را کنده دین بهی را بر باد داد. چنانچه انسانی آمده خود را رسول خوانده دعوت نماید و گروهی بوی گروند اگر بنا هست امت مطیع اوامر و نواهی او باشند من آنچه فهمیده ام اینست که اهل دین بهاء الله نتوانند بد رفتاری نموده مردم آزاری کنند پیغمبرشان حکم میکند مر ایشانرا که هیچ دینی را بد نگویند و هیچ بندۀ خدا را نیازارند. اگر غیر از این کنند بابی نیستند دشمن باپند پس آسوده بنشینید که این طائفه اهل فتنه نباشند تا حمله نبینند بدفع نکوشند و خواستار جنگ نباشند در آشتبی کویند همه را بندۀ یک خدا و فرزند آدم شمارند و طلب اخوت کنند بشمشیر زبان دعوت کنند نه به تبع الماسکون ، فحش بیهوده ندهند و فحشا را دوست ندارند ، نماز سه گانه دارند کوتاه و خرد پسند ، کثرت زوجات را حرام دانند و درویشی و قلندری و مفت خواری را مذموم انگارند، آب گُر گندیده را کار نفرمایند و تطهیر و تفسیل را بدان جائز شمارند ، ریش را میتراشند موی را چون فرنگیان می چینند چون شمارشان کم است فعلًا تقیه واجب دانند اگر درست وابینید جمیع ام در اوایل امر تقیه میکرده اند ، اموات را در صندوق بلوری یا سنگی و یا چوبی دفن کنند اگر حالا نکنند فرمان چنین دارند ، زن طلاق ندهند مگر زانیه گردد و قتل نفس حرام است و شرب افیون ، غیبت و زنا را مستقبح دانند ، حتمام اسلام نپسندند فرمان حمام شیر دارند ، قربانی بقتل نفس نکنند تقرب الهی و اطاعت اوامر حق را قربانی گویند ، رهبانیت و عزلت در این دین نباشد کل مامور هستند بکسب معاش و امداد اخوان و نوع بشر ، امر شده است که سخاوت نمایند و اصحاب کرم را دوست دارند و ستایش کنند ، زرتشتیان را دوست گیرند و رسول عجم شت زرتشت را پیغمبر و فرستاده ایزد یکتا گویند ، دین را در لباس ندانند و تغییر لباس را حکم نکنند ، قلب و باطن بکار است نه ظاهر و زبان خلاف عهد را خلاف مروت گویند. اگر تعصب بکنار نهیم و چشم دادگری بگشانیم کل فرمان این دین بهتر از اوامر بعضی دیگر ادیان است پس سب و لعن بر چنین آئین از آئین مردمی دور است عقیده من اینست که تا آوازه این مذهب بالا گرفته است یوماً فیوماً زرتشتیان ایران آسوده تر شده اند آتشی است که خداوند در تعصب باطل و مسلک عاطل انداخته دین حق را عاقل فهیم بالطوع و الرضا قبول میکند نه بجبر و اکراه و ضرب شمشیر ، دین

اسلام را بحرب و زور اشاعه نمودند. بهاء الله میفرماید شمشیر دین زبان دانا و خرد رسا است ، حق را هرچند بیشتر پژوهند راست تر در آید دین باطل از تفتیش و استقصای حکما میهراشد ، آقای من ملاحظه کنید دین یزدانی و راست کدام است دین زرتشتی تقریباً چهار هزار سال دارد در این عرصه زمان ستمها دیده و بدھا شنیده گرم و سرد روزگار چشیده معهذا مطلقاً از معیار و محک نهراسیده و بالاطمینان خود را بدست حکمای موشکاف فرنگ سپرده در امتحانات شدیده و متوالیه ایشان سریلنگ گردیده و از سر نو آواز نیکنامی و حقانیت خود را باقالیم خمسه رسانیده و سر آن دارد که باز جوانی از سرگیرد و عقلای جهان را زیر پر ، این است که بهاء الله هم میگوید ای امت من خوف از حق مدارید آئین من درست است کالای پوسیده و خراب نیست من جو فروش گندم نما نیستم هر که میخواهد باید و ببیند و بسنجد و به پسند و بخرد در این معامله جبر نیست دین خوب را دانا میخرد دین من آخوند و ملا و دستور و کشیش نمیخواهد مطلب همان است که خود میگوییم کلام حق شرح و تفسیر نمیخواهد ، سخن راست تعبیر و تاویل ندارد ، کلام من مرموز نیست که هر کس موافق مذاق خود ترجمه نماید ، هر کس بخواند میداند کردار باید برابر گفتار باشد ، اختلاف گفته و کرده در اینجا نیست ، دیگر چه کند ، کدام پیغمبری بدین پاکیزگی مردم را از قید مردمان جهان پرست خود خواه آزاد کرده است ، آنکه امت بهاء الله شبهای مجلس آرایند و بتوعیط و هدایت کوشند خلافی نیست ، رسم اهل فرنگ را پیشه کرده اند ، روزها مردم مشغول کسب معاشند و تعطیل جائز نه پس حکمت اقتضا میکند که مردم را بوقت فراغت هدایت نمایند و بحق و اصل کنند احتمال میرود حکمت دیگر هم در انعقاد محافل شبانه باشد که من نمیدانم . اینکه مبلغین دین بهاء الله بهر ملت و عشیرت گویند که شخص موعود شما همین است که آمده و شاه بهرام و رجاوند را بهاء الله دانند بعقیده من اشتباه است شاه بهرام و رجاوند پیشو اوشیدر ماه و اوشیدر بامی و سیوشانس است که بررسالت آمده هریک تازه نسکی خواهند آورد پس اگر مبلغین بای قدری علم اوستا میداشتند باب را اوشیدر ماه و بهاء الله را اوشیدر بامی و سیوشانس را عباس افندی میگفتند حال که نمیدانند بهرام و رجاوند گفته اند. ثانیاً اینکه ما را و دیگران را موعود کرده اند که فلان خواهد آمد و بیستار خواهد کرد مقصود این است که کون در ترقی بوده و متدرجأ اصلاحات شده بر عقول و مشاعر خواهد افزود و موافق تقاضای هر عصر حکماء مرتبی پدیدار شده بعلوم و فنون مفیده جهانیان را مرّه خواهند کرد و گمراهان را بر راه راست برده آدم خواهند کرد ولی عوام النّاس مقصود اصلی را در نیاقته بظاهر عبارت چسبیده اند لهذا لاید هستند که برهانی بجویند و بگویند ایها النّاس غافل منشینید و گول جهل مخورید آنکه انتظارش میکشید در میان شماست و نمی بینید . چنین بود در روزگار

توبه و تحریر متن میراث شهید فخری و فخرور دین فروردین ۱۳۹۷

پیش که بعضی مردم کور خرد قبول دعوت نمیکردند مبلغین زرتشتی آنها را کیکان گفتهند که با وجود چشم ظاهر باطن اکور بودند و دیگران اصلاً کلام حق را نمی شنیدند با داشتن گوش در باطن کر بودند سخنان یزدانی بسمع قبول نمی پذیرفتند مبلغین زرتشتی آنان را کرخان مینامیدند یعنی گوش تنانی داشتند ولی محتاج گوش روانی بودند اینها که نوشته ام شاید موجب ظن بعضی جهال شود ولی غالباً ظن جهلا بر باطل و از درجه اعتبار ساقط است من بابی نیستم و لیکن دشمن بابی نباشم لختی گویند باب و بهاء الله ادعای باطل نموده کاذبند الی حال من نتوانسته ام پیدا کنم کسی ادعای نبوت کرده باشد و برخی مردمان زمان در باره او همان را نگفته باشند که اکنون در باره باب و بهاء الله گویند پس من متحیرم که باطل کرا گویم و حق کدام را شناسم ، بدتر این است که همین مردم بغیر حق و بدون ثبوت مدعای خویش لعن و طعن کرده اند و میکنند ، انصاف بدشید که من بهتر میگویم یا آنها ، آنها لعنت میکنند به باب و بهاء الله من لعنت میکنم بدروغگوی صاحب غرض که ادعای باطل نماید. زردشتیان که از دین خود بیزار شده بگفتار مبلغین بهائی گروند فی الحقیقہ تصصیری ندارند از دین خود نا آگاهند واعظ کو راهنما کجاست حق را چگونه از باطل تمیز دهند ، درست است که ارث پیمبیرشان صراط المستقیم و حق الیقین است نماینده آن کو .

(تحریراً فی نهم ربیع الاول ۱۴۰۵ هجری)

ماستر خدابخش رئیس

طبیعت و پیمار

گوی خوب بیان به بیانی سبب نشیم که نزد بیماری
پر عالم نمی‌بهم می‌گردیم حال گنجه همچوی
حیاتی گریان در میان دین و حیات این دنیا

که محال است که حاصل کننم این درمان را
سدی

ای غیرزان کامن سعدت فکر دل کنید
جامی

گاه هنگاهی میتوان پرسیدن از بیمار خوش
دردی که گذشتہ است ز درمان که گویم
حالی جتنا

که مرا سور فراقت و تو گوئی که تباشد
وصال شیرازی

قدرتی بخشن خدا یا که جهان محضر است
ضیا الله مجتبی پور

گنهم آیا که درین دروبای مردن؟

تن اگر بیمار شد بر سر بیاریدم طبیب

ای طبیب در مندان این تعامل نابغی

گویند طبیبان که گلو در خود آما

من طبیبار تو بر خوش خبردارم

طبیب یم جهان طالب این دان است

دین بجهاب رای مل آخرين دواست

کان نسخه طبیب فرستاده خدا است

شع - بشر انتی

پاسخ

» قسمت یازدهم «

نتیجه میگیرید؟ آیا نمیگوئید این فواره قدرت ده متر جهش دارد، عواملی مانع این شده است که همیشه ده متر جهش کند و حالا فقط یک متر جهش دارد.

قوه اخلاقی انسان را هم همینطور باید اندازه گرفت. مقام نفسانی هرکس آن مرتبه ایست که یکبار به اوج آن رسیده. اگر بعد از آن پست شد بعلت موانع است. باید موانع را از سر راهش برداشت تا همیشه خود را در آن مرتبه نگاه بدارد و بلکه از آن بگذرد.

سرور گرام، مقام آدمی و نوع بشر هم که در چشم شما هیچ امیدی به رستگاری و تربیت و نجات او نیست خیلی بلند است. آدم ها نشان داده اند که استعداد دارند تا منصف باشند، عادل باشند، فدکار باشند و خلاصه انسان باشند. این استعداد عمومی است و همه افراد نوع بشر کم و بیش واجد آن هستند. کم و بیش میگوییم چون در خلقت باقتضای شرایط تفاوت هست و مشخصات افراد بشر عیناً و کاملاً مطابق نیست یکی بیشتر باهوش است و یکی کمتر ولی هر دو از استعداد هوشیاری بهره دارند. استعداد کسب و بروز فضائل انسانی و روحانی هم با تفاوت درجات در همه افراد بشر هست. تاریخ شاهد است که نمونه های انسانهای شریف و منصف و فدکار همیشه در میان بشر بوده و در حال حاضر هم هست. اگر

دوست عزیز و گرامی، نامه مورخه ۷ اکتبر شما رسید راهنمایی های بسیار جالبی در پاسخ مطالب معروضه من فرموده بودید که خیلی پر ارزش و مایه تشکر و سپاس فراوان من است. در جوار این راهنمایی ها دو موضوع نیز بطور بارز و مشهود افکار شما را سخت مشغول داشته است. یکی موضوع رذالت و پستی و دنائت افراد نوع بشر است که با تمام فدکاری و تلاش اندرزگویان و راهنمایان اجتماعی قدمی به جلو بر نمیدارند و اثرباری از تربیت پذیری در او نیست و این بسیار مایه نا امیدی است. موضوع دوم آنست که ما نوع بشر سر درگم و بلا تکلیف هستیم. بکار بردن نصابی و اندرز پیامبران بسیار مشکل است و برفع سردرگمی و بلا تکلیفی ما کمکی نمیکند. خالق کبریا ما را بلا تکلیف و سرگردان رها کرده است و ما با عقل و تشخیص ناقصمان و اختیار بی بند و بارمان حیران و پریشان و بلا تکلیف زندگی میکنیم در حالیکه نباید اینطور باشد. هر دو موضوع جالب و قابل بحث است.

در باره موضوع اول یعنی رذالت و پستی افراد نوع بشر مطیع الدوله حجازی در جلد اول کتاب آئینه صفحه ۲۹۷ قطعه زبانی بنام مارگیر نوشته و مطرح میکند که فرض کنید فواره آبی که معمولاً یک متر جهش میکند یکباره ولو برای مدت کوتاهی ده متر جهش پیدا کند. از این اتفاق چه

اند تشریح کرده و تعلیم داده اند. انشاء الله گوشها شنوا و چشم ها بینا خواهد شد و سیر تکاملی نوع انسان با سرعت بیشتری ادامه خواهد یافت . مهم آن است که کسی از آسمان با شمشیر تیز و گرز آتشین نخواهد آمد تا بشر را هدایت کند. کسانیکه فهمیده اند و میدانند باید در بیدار کردن خفتگان و آموزش نادانان جانفشناسی کنند و سعادت خود را در احیای اموات متحرک بجوینند نه در راحت زندگی کردن و سطح زندگی مادتی بالاتر داشتن - خلاصه آن اندازه که شما از این جنس دو پا نا امید هستید من نیستم و آتیه او را روشن و خودش را تربیت پذیر میدام .

مرقوم فرموده اید که واقعیات جهان تمایل انسانها را به اعمال شیطانی یعنی بدی و شر تایید مینماید . در این که حرفی نیست و این یک واقعیت انکار ناپذیر است تمام غرائز طبیعی ما که مشترک با غرائز طبیعی حیوان هاست و باید آنها را غرائز حیوانی نامید مؤید فرمایش شما است . ما بر اساس غرائز حیوانی که داریم تمایلی به سمت انجام اعمال شیطانی و ترضیه تمایلات نفسانی داریم اما این نیمی از موضوع است . نیمه دیگر آن قدرت روحانی انسانها است که شما آنرا ندیده میگیرید . بخارتر بیاریم که بطور کلی تحرک در طبیعت و سیستم فعال جهانی نتیجه عمل و عکس العمل قوای مثبت و منفی است . از الکترون و پرتون در یک اتم بگیرید به یون های منفی و مثبت مولکول برسید از آن به والانس شیمیائی و جذب و دفع بین ملکولها بر اثر بار الکتریکی مثبت و منفی برسید و بیانید تا به کشش جسمی و روحی بین اجناس ذکور و انانث برسید و بعد در

این استعدادها بروز کرد آدمها بصورت فرشته در میآیند اگر بروز نکرد آنوقت خودخواه ، متجاوز ، خودبین و فاسد میشوند و چون حیوان زندگی میکنند. اگر موانع بروز استعدادها را از سرراش بردارند بقول سعدی :

رسد آدمی بجانی که بجز خدا نبیند

بنگر که تا چه حد است مکان آدمیت برداشتمن این موانع هم مسئله تعلیم و تربیت است و زمان میخواهد در فطرت شر نیست و آدمی که فطرتاً رذل باشد نداریم . فقدان تعلیم و تربیت علت عدم بروز و ظهور خصایص نیکوی آدمی است و بالمال فقدان خصایص نیکو بچشم ما رذالت و پستی است همانگونه که فقدان نور تاریکی است و فقدان انرژی حرارتی برودت و سرما ، نه تاریکی ماهیت مطلق دارد و نه سرما و برودت . بر عکس این نور و انرژی حرارتی است که وجود مطلق دارند . در وجود هم شر نیست هر چه هست خوبی است اما این خوبی باید در اثر تعلیم و تربیت و آموزش و پرورش خصائل روحانی بروز و ظهور پیدا کند. اگر پیدا نکرد آنوقت در چشم ما بدی و پستی خواهد بود. مردم محتاج تعلیم و تربیت هستند و یک قوه روحانی میبايستی آنها را در این راه کمک کند. علم روانشناسی هم ثابت کرده است که ما نوع بشر با استعدادهای فراوان و متنوع آفریده شده ایم که از خیلی از آنها استفاده نیکنیم و حدسیکه میزنند آن است که ما فقط از کمتر از پنج درصد استعدادهایی که طبیعت یا خالق در ما بودیعه نهاده استفاده میکنیم و بقیه آن عاطل و باطل است . پیامبران طرز استفاده از همه آن استعدادها را در تعالیمی که به بشر عرضه کرده

آن اندازه که باید و شاید بروز و ظهر پیدا نکرده است و تمایلات نفسانی آنها خیلی شدیدتر و حاکم بر رفتار آنهاست . اگر آنها را کم کنیم تا خصایص انسانی و روحانی آنها پرورش یابد و حاکم بر وجود آنها گردد آنوقت خواهیم دید که تمایل آنها به انجام اعمال شیطانی تحت کنترل خصایص روحانی آنها در خواهد آمد و همین آدم های بد، منشاء و عامل افعال نیک خواهند شد.

و اما موضوع دوم یعنی سردرگمی و بلاتکلیفی نع بشر : باید بعرض شما برسانم که سرگردانی و بلاتکلیفی ما معلول آنست که نمیدانیم که هستیم و در این دنیا چه میکنیم خیال میکنیم که محور دنیا هستیم و همه چیز باید تابع تمایلات ما باشد. خیال میکنیم ما را آورده اند و مسئول تامین تمام تمایلات ما هستند باور کرده ایم که هدف از زندگی برای ما داشتن سطح زندگی مادی بالاتر ، بیشتر و بهتر خوردن ، بهتر و گرانبهاتر پوشیدن ، بیشتر لذت جسمی بردن و بیشتر تمایلات حیوانی و نفسانی را ارضاء کردن است و آنوقت است که سرگردانی ما شروع میشود. آنها که همه اینها را تامین کرده و میکنند آخر سر یک علامت استنفهام بزرگ جلوی روی خود می بینند که چه ؟ همین؟ و بعضی از آنها هم نتیجه میگیرند که اگر فقط همین است و بس پس گاو و گنجشک خیلی از ما خوشبخترند چون همه این وسائل مادی و خورد و خوراک و راحتی را که ما بقیمت پامال کردن جال و مال و امنیت دیگران بچنگ آورده ایم آنها نسبت به حیات خود خیلی آسانتر و مفت و مجانی و بفراوانی در اختیار دارند . آنها هم که نیتوانند همه این لذات را تامین کنند تمام عمر در این راه

جسم خودتان فرو روید و اشتهاي نفساني را از یکطرف و قدرت کف نفس و اراده را ازطرف دیگر بررسی کنید. بوضوح دیده میشود که دنیا متحرک و سیستم فعال طبیعت عبارتست از تلاش بین نیروهای مثبت و منفی . ماهم قسمتی از این طبیعت و قطره ازاین اقیانوس عظیم هستیم . ما هم مجموعه از یک مشت کنش و واکنش مثبت و منفی یا بعبارت دیگر مجموعه از دونوع تمایلات و خصایص متضاد هستیم . منظور تمایلات و خصایص غریزی و حیوانی از یکطرف و تمایلات و خصایص روحانی و انسانی ازطرف دیگر است . براساس غرائز حیوانی تمایل به تملک داریم و در مقابل این تمایل خصایص روحانی ما را به سمت انقطاع و ایشار میکشد. براساس غرائز حیوانی وجود شخص ما برتر و بالاتر و مقدم تر از هر وجود دیگری است و در مقابل این خودخواهی خصایص انسانی و روحانی احساس مساوات و مواسات را در وجود ما زنده میدارد. خودخواهی ما ناشی از غرائز حیوانی و عشق و محبتی که صادقانه ابراز میکنیم ناشی از احساسات روحانی ماست . ما موجودی مرکب از این دو گروه احساسات متضاد - مرکب از غرائز حیوانی و خصایص روحانی - و کنش و واکنش زندگی ما برای حفظ تعادل بین این تمایلات و خصایص غریزی و حیوانی از یکطرف و تمایلات و خصایص روحانی از طرف دیگر است . شما اثری از تمایلات و خصایص روحانی در بشر نمی بینید و او را یک پارچه حیوان و تابع تمایلات و خصایص غریزی و حیوانی میشناسید اما این بی انصافی است واقعیت آن است که خصایص روحانی در خیلی از آدم ها

آنکه خالق از خلق من چه نیتی داشته است . پشت سنوال من همیشه سنوال بعدی پیش میآید که علت وجود من در دنیا و وظیفه من در این جهان خوشگذرانی و لذت و تفریح وارضاء تمایلات نفسانی است یا وظیفة دیگری بعده دارم و این سنوال بلا جواب نیست اما سنوال اینکه خالق از خلق من چه نیتی داشته است سنوالی است بلا جواب و بر میگردد به بحث عرفا و حکما راجع به علت وجودی اشیاء که یقین دارم برای شما نامانوس نیست و بهتر ویژه‌تر از من با آن آشنایی دارید و میدانید که علت وجودی هیچ شینی برای خود آن شنی قابل درک و فهم نیست . عرفا علت العلل را خالق میدانند و در بررسی زنجیره علیت برای هر شینی و هر موجودی یک علت وجودی میشناسند . بعبارت ساده‌تر هر چیزی بعلتی خاص و برای انجام منظوری خاص بوجود می‌آید . یک اتومبیل برای سواری دادن ساخته می‌شود و یک پیانو برای نواختن و آهنگ‌های دلنشیں از آن در آوردن . یک تلویزیون ساخته می‌شود تا تصویر و اصوات منتشره از یک ایستگاه فرستنده را اخذ و برای ناظرین پخش کند . پر واضح است که علت وجودی این اشیاء در مرتبه انسانی قابل درک است نه در مرتبه جمادی که این اشیاء دارند . به رابطه اتومبیل و سواری گرفتن - پیانو و نواختن پیانو - تلویزیون و کسی که تلویزیون را تماشا می‌کند توجه بفرمانید . سواری گرفتن از اتومبیل یا نواختن پیانو و دیدن تلویزیون موضوع استعمال آن اشیاء بصورت اعمال اراده و خواست از طرف یک موجود زنده ذی‌شعور است که با ماهیت مادی اتومبیل - پیانو و تلویزیون که اجسام جامد و

تلash میکنند و آخر سر هم با حسرت و افسوس به زمین و زمان دشنام میدهند که اینهم زندگی شد؟ فایده این حیات چیست و خالق ما را برای چه آفریده است؟ برای زجر کشیدن و حسرت بردن؟ و همانطور که اشاره فرموده اید چه آنها که موفقدند و چه آنها که نا موفق همه سرگردان و بلاتکلیف اند و شاید تشنۀ آن باشند که کسی به آنها توضیح بدهد که ما در این دنیا چکاره هستیم و چه باید بکنیم . واقعاً هم بحث شیرین و جالبی است که ما که هستیم - در این دنیا چه میکنیم و چه باید بکنیم؟

مقدمتاً حضورتان معروض دارم که یکتدی از آنها که سنوال میکنند خالق ما را برای چه آفریده و بدليل نگرفتن جوابی سردرگم و بلاتکلیف اند همان عده هستند که میخواهند بفهمند خالق کیست و چه کار میکند و چون بقول معروف عقلشان به موضوع قد نمیدهد آنوقت یا منکر خالق میشوند یا خیام وار خالق را دیوانه و نادان معرفی میکنند و میگویند که اگر دستمان باو رسید هم او را تادیب میکنیم هم به او میآموزیم که چگونه می‌شود دنیای بهتری ساخت . مورد نظر آنها از این سنوال فهمیدن منطق خالق و سر درآوردن از علت خلقت است . صمیمانه بگوییم این آدمها هیچ وقت به جانی نخواهند رسید و همیشه سردرگم خواهند بود . منهم گاهی این سنوال را مطرح می‌کنیم که خالق ما را برای چه آفریده اما در سنوال من نکته مورد نظرم آن نیست که نیت خالق از خلق من چه بوده بلکه آنست که خالق ما را برای انجام چگونه وظایفی آفریده است . اینکه من در این دنیا برای انجام چه وظیفة خلق شده ام بسیار متفاوت است با

تکاملی ، آن حیات نباتی و استعداد نمو و قابلیت رشد که در نباتات دیده میشود اصلًا قابل مقایسه با وجود جمادی مواد متشکله آن نبات نیست و جماد هیچگاه قادر به درک این مرحله تکاملی نخواهد بود واما علت عدم وجود نباتات بخصوص نباتات تک سلولی حمایت و تامین حیات حیوانی است . در طبیعت بوضوح دیده میشود که نباتات یا مضمحل و تجزیه میشوند و ذرات آنها دوباره با جذب در نبات دیگری حیات نباتی را ادامه میدهند یا بعنوان غذا جذب بدن حیوان شده سیستم حیاتی حیوان را میسازند و از وجود نباتی به وجود حیوانی ارتقاء پیدا میکنند . بازهم آن مرحله تکاملی و آن حیات حیوانی که شامل تحرک ، دیدن ، شنیدن ، بوئیدن ، ملس کردن و خلاصه خصایص حیوانی است بهیچوجه با وجود نباتی که فقط رشد و نتو است قابل مقایسه نیست و نبات با اینکه ماده اولیه حیات حیوانی است هیچگاه قدرت درک و فهم این مرحله تکاملی را نخواهد داشت . این مثال ها نشان میدهد که علت وجودی هر شنی کاملاً مستقل و مجزی از آن شنی است در سلسله مراتب وجود در مرتبه متعالی تر و بالاتر از مرتبه وجودی خود آن شنی قرار دارد و مطلقاً برای خود آن شنی قابل درک نیست . پیانو از وجود نوازنده پیانو و علت ساخته شدن خودش هیچ چیز درک نمیکند و اتومبیل قادر به درک مشخصات راننده - فعل راندن و علت ساخته شدن خودش نیست جماد از نبات چیزی نمی فهمد و نبات از حیات حیوانی چیزی درک نمیکند . خوب در این میان علت وجودی ما نوع بشر چیست ؟ در مقایسه با آنچه که ذکر شد این علت برای ما

قاد شعور میباشد اصلًا قابل مقایسه نیست . این اجسام از لحاظ مراتب وجود در مرتبه جمادی و خیلی خیلی پست تر از مرتبه وجودی آن فرد زنده ذیشور یعنی مرتبه انسانی هستند . موضوع مقایسه مرتبه جمادی با مرتبه انسانی مطرح است با توجه باینکه علت وجودی آن اشیاء فقط در مرتبه انسانی قابل درک است . ماهیت وجود یک اتومبیل را با ماهیت وجود کسی که آنرا میراند (با توجه باینکه اتومبیل ساخته میشود تا کسی آنرا براند) مقایسه کنید . ماهیت وجود پیانو را با ماهیت وجود نوازنده پیانو (با توجه باینکه پیانو ساخته میشود تا کسی آنرا بنوازد) مقایسه کنید . در این مقایسه ها تفاوت از زمین تا آسمان است . شما هر مصنوعی را که میخواهید تجسم و تصور بفرمانید خواهید دید که یک علت وجودی برای بودن آن مصنوع هست و آن علت وجودی که از لحاظ ماهیت و وجود بهیچوجه قابل مقایسه با خود آن مصنوع نیست قابل درک و فهم آن مصنوع هم نیست چون به مرتبه بالاتری از وجود آن مصنوع تعلق دارد . به طبیعت مراجعه بفرمانید شواهد حاکی است که علت نهانی وجود جامدات و مایعات عاری از حیات تبدیل و استحاله آنها به مولکول حیاتی قابل نشو ونماست . جماد که از تحول انرژی بوجود آمده خود ماده اولیه برای حیات حیوانی . نباتی است و نبات ماده اولیه برای حیات حیوانی . این یک واقعیت غیر قابل انکار علمی است . مواد جامد و مایع عاری از فعل و افعال حیاتی توسط ریشه نباتات جذب و داخل در سیستم حیاتی نبات میشوند و طبق طرح موجود در نبات نتو پیدا کرده و به حیات نباتی میرسند . آن مرحله

و چگونه باید زندگی کنیم اگر دنبال جواب این سوال بگردیم مقدار زیادی از سردرگمی و سرگردانی و بلاتکلیفی ما در این دنیا از بین خواهد رفت . آنها که بدنبال فهمیدن نیت خالق از خلقت نیستند و معهذا سرگردان و بلاتکلیف هستند بخاطر آن است که نمیدانند که چه هستند و چگونه باید زندگی کنند

مولوی میگوید : من نایم و تو نانی - من نی هستم و تو نی زن - در من نفسی دردم - با دمیدن در من آن نفمه های ملکوتی که مورد نظر تو خالق است از من برآر نا من به کمال وجودی خودم فائز شوم . پیانوئی که از آن آهنگ دلنشیینی بیرون نیاید جز یک مشت سیم و چوب و رنگ چه چیز دیگری است . اتومبیلی که قابل سوار شدن نباشد جز یک مشت فلز و شیشه و سیم و میخ چه چیز دیگری است . تلویزیونی که باداشتن شکل و قیafe و مشخصات مادی لازم برای یک تلویزیون نتواند تصویر و صدای را بگیرد و پخش کند جز یک مشت اشیاء منظم چه چیز دیگری است . آدمی که خصایص انسانی و روحانی ، عاطفه و محبت ، ایثار و فداکاری ، عشق به همنوع و عدالت و انصاف از وجودش ظاهر و ساطع نباشد جز یک مرده متحرک چه چیز دیگری است . آدمی که جز خصایص غریزی حیوانی چیز دیگری از او بروز و ظهر نکند و جز خور و خواب و خشم و شهوت چیز دیگری نداند و همه زندگی او در بیشتر و بهتر خوردن بهتر و قیمتی تر پوشیدن بیشتر لذت جسمی بردن و بالاخره بالاتر بردن سطح زندگی مادی اش خلاصه میشود جز یک حیوان دو پا چه چیز دیگری است . و وقتی که

قابل درک نخواهد بود و به احتمال قریب به یقین هیچوقت نخواهیم فهمید که برای چه بوجود آمده ایم . سر به سنگ کوییدن هم بیفایده بنظر میآید . اما با این وصف یک موضوع را خیلی ساده میشود فهمید که ما واجد حیات انسانی هستیم که عبارت از نفس ناطقه و قوه عاقله و احساسات لطیفه روحانی است و این حیات انسانی مرحله و مرتبه بالاتری از حیات حیوانی است . ما بدلیل ترکیب بودن جسمان از مواد جمادی حائز حیات جمادی و خصیصه وجود هستیم . بعلت داشتن استعداد رشد و نتو حائز حیات نباتی هستیم و بدلیل داشتن غرائز حیوانی از هر قبیل حیات حیوانی داریم و بالاتر از همه اینها حائز حیات انسانی نیز میباشیم . قدر مسلم این است که بالاتر از حیات انسانی ما نیز حیات و یا شاید حیات های دیگری هست که درک آنها برای ما امکان ندارد اما وجود آنها قابل انکار نیست زیرا که قطعاً خلقت به ما خاتمه نمی یابد و ما مرکز دنیا و وجود ما هدف غائی خلقت نیست . عرفاً معتقدند که علت وجودی ما نوع بشر ترقی در کمالات وجود و فوز به آن حیات مافوق انسانی یا حیات ملکوتی است و راهنمایی میکنند که با تکیه بر روحانیات و انقطاع از تمایلات مادی و نفسانی میشود به آن حیات ملکوتی واصل شد . عقل من از درک آن حیات ملکوتی فاصل و فهم من از دانستن علت وجودی خودم عاجز است بنابراین سوال اینکه خالق از خلق من چه نیتی داشته مطلقاً برایم مطرح نیست . چیزی که برایم مطرح است آن سوال دیگر است که خالق ما را برای انجام چگونه وظایفی آفریده است . ما چگونه باید باشیم

روحانی در پیش روی خود خواهیم داشت که انجام این مسئولیت‌ها همه زندگی ما را پرخواهد کرد و محلی برای سرگردانی و بلاتکلیفی باقی نخواهد گذاشت. شما که همه زندگی تان مصروف انجام مسئولیتهای انسانی بوده و گذشته و آینده خود را وقف روش ساختن ذهن جوانان و تربیت توده مردم کرده اید خوب واقفید که چگونه توجه به خصایل انسانی و روحانی زندگی ما را پر میکند و تکالیف و هدفهایی برای ما بوجود میآورد. آنجا که شما به سردرگمی و بلاتکلیفی اشاره میفرمایند بدنبال فهم نیت خالق از خلقت هستید در این زمینه همه حیرانند شما تنها نیستید.

وقت عزیز و پر قیمت شما را خیلی اشغال کردم و باعث سردرد شدم امید عفو دارم.

چون حیوان زندگی میکنیم بالمال این سرگردانی وجود میآید که آیا هدف از زندگی فقط خوردن و خوابیدن و تولید مثل است؟ و آیا یک حیوان که همه اینها را باسهولت بیشتری بدست میآورد خوشبخت از من نیست؟

سرور من، منظور خالق از خلق ما هرچه میخواهد باشد قدر مسلم آنست که ما انسان آفریده شده ایم در مرتبه بالاتر از مرتبه حیوان قرار داریم و میباشی چون یک انسان زندگی کنیم یعنی باخاطر سعادت جامعه غرائز حیوانی و تمایلات نفسانی خود را کنترل کنیم و به خصایص انسانی و روحانی وجودمان توجه داشته باشیم در چنین صورتی آنوقت آنقدر بستگی اجتماعی و کشیدن بار مسئولیت در مقابل همنوع و اجتماع و آنقدر اهداف

نقل از صفحه ۴۳ « منابع »

- ۵ - مانده آسمانی چلد نهم مطلب ۲۷ صفحه ۲۷ و مطلب ۲۲ صفحه ۲۲.
- ۶ - انسان در آینین بهانی : جلد اول دکتر دادوی ۱۹۸۲ صفحه ۸۲.
- ۷ - ادعیه محبوب صفحه ۲۸۰.
- ۸ - مجموعه مناجات حضرت عبدالبهاء مؤسسه مطبوعات ملی بهانیان پاکستان صفحه ۶۲.

- ۱ - منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ، چاپ آمریکا ۱۹۷۹ صفحه ۱۴۸.
- ۲ - مجموعه الواح مبارک چاپ قاهره - ۱۹۲۰ صفحه های ۲۹۷ و ۲۸۲ و ۲۷۸.
- ۳ - بهاء الله و عصر جدید ، صفحات ۱۰۲ تا ۱۰۸.
- ۴ - صلوة و صيام - نشریه مؤسسه ملی مطبوعات امری ایران ۱۱۷ بدیع صفحه ۷.

پاران رحمان و خلاصه کاظم رحمنه
رحمه ام تعاضا و ریم اوراق مربوط باشند که مجده و پیش خرید که بسیل مقصود ۹۲ عنده کیب بل
هر چه زود تکمیل و اعاده فرماید صمیح نهادی امداخت.
بعد مز اطلاع نظر شاهزاده گفت در از عذر کیب " و صفحه ۱۴ این شاهزاده عذر نهایت .

دعا و مناجات

مثبت راز و نیاز بدرگاه خداوندی را میتوان در زندگی هزاران خانواده بهانی در مهد امرالله خصوصاً در چند سال گذشته ارائه داد.

وقتی استفاده از دعا و مناجات و اعتقادات دیانتی ما، مورد انتقاد و مخالفت قرار میگیرد که در اثر فشارها و نگرانی ها بگوشه عزلتی کشیده شویم، زانوی غم در بغل گیریم دست از هرگونه تلاش و کار دست بکشیم و در جهت جریان وقایع چون پشه ای نحیف خود را در اختیار بادهای حوادث قرار دهیم. مسلماً هر آینه آن وضع حاکم شدن یک حالت رخوت و سستی و بی ثمری در وجود ما را سبب میشود. این نوع استفاده از اعتقادات دیانتی و بکار گرفتن دعا و مناجات را در حل مشکلات، الواح و آثار مبارکه مورد تائید قرار نداده. حضرت بهاءالله در کلمات مکنونه میفرمایند «... ای بنده من پست ترین ناس نفوسي هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند و فی الحقیقہ از اموات محسوبند بلکه اموات از آن نفوس معطله مهمله ارجح عندالله مذکور ...» (۲)

علماء جامعه شناس دعا و مناجات را بحال دست‌جمعی مفید دانسته میگویند دعا افکار و قلوب اعضاء جامعه را بطرف یک مبدء مشترک توجّه داده. برای تقویت جامعه و اتحاد بین آنها مفید است.

دعا و مناجات در کتاب لغت شناسی معنی ستایش ، نیایش ، راز و نیاز و تصرّع بدرگاه الهی نام برده شده است . بفرموده حضرت عبدالبهاء « مناجات مخابره با حق است ... » امروزه اهمیّت دعا و مناجات و اعتقادات دیانتی بیماران برای معالجه و حل مشکلات آنها بیشتر اثر گذاشته مورد توجه متخصصین مربوطه قرار گرفته است . حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« ... اسباب شفای امراض دو نوع است . سبب جسمانی و سبب روحانی . اما سبب جسمانی معالجه طبیبان و اما سبب روحانی دعا و توجه رحمانیان ... امراضی که منبعث از احزان و خوف و تأثرات عصبیه حاصل گردد معالجه روحانی بیش از علاج جسمانی تاثیر دارد. ... متخصصین علوم روانی دلائلی بطور موافق و مخالف از کار برد دعا و مناجات در معالجات امراض عصبیه ارائه داده اند آنها معتقدند که وقتی ما موقعیّت خود را موكول به تائید مبدنی که به آن ایمان داریم میکنیم روان ما قوت میگیرد. قدرت تحمل بلایا را پیدا کرده با تلاش بیشتر همراه با حالت مطمئن و آرام تری در برابر مشکلات و امتحانات استقامت کرده و هدف خود را دنبال مینماییم . این را یک تلقین مثبت و مفید به نفس میدانند. شواهد زیادی از اثر و کاربرد مفید و

حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

معشوق سکوت اختیار کند پس چه قدر صعب است برای انسان مفتون محبت اللہ باشد از ذکر او دم فرو بندد ... » (۲)

طلب فیض و تائید - میفرمایند :

» ... دعا واسطه ارتباط میانه حق و خلق است و سبب توجه تعلق قلب هرگز فیض از اعلى به ادنی بدون واسطه تعلق و ارتباط حاصل نگردد. این است که بنده باید بدرگاه احادیث تضرع و ابتهال نماید و نماز و نیاز آرد ... » (۵). در جانی دیگر میفرمایند :

» ... بدانکه هر ضعیفی را شایسته است که بدرگاه قوی استغاثه کند و هر طالب فیض را سزاوار آنست که از فیاض ذوالجلال مسنلت نماید و چون انسان بمولای خود تضرع کند باو توجه نماید و از بحر رحمت، رحمت طلبد نفس این حالت وابتهاج جالب انوار بر قلبش شود بصیرتش روشن گردد بجانش روح بخشد و وجودش بپرواژ آید ... » (۲) در همین مورد حضرت ولی محبوب امرالله میفرمایند :

» ... باید اوقات مخصوصه تذکر و تنبه و دعا و مناجات را فراموش ننمود چه که بدون فضل و عنایت الهیه موفقیت و ترقی و پیشرفت در امور مشکل بلکه ممتنع و محال ... » (۴)

ما اهل بهاء مانند سایر افراد بشر در مجموعه زندگی خود با احساسهای مانند ، تنهانی ، گناه ، افسردگی ، خوف ... و مسائلی چون بیماری ، جنگ و فشارهای اقتصادی ... روی رو بوده و خواهیم بود. متأسفانه در بیشتر موارد به تنهانی قادر به پیدا کردن راه حل ، معالجه و یا تعديل آنها نیستیم . نیاز داریم که از یک مرکز فیاض و

» ... هرجا جمعی مجتمعند قوکشان بیشتر است افراد لشگر اگر منفرداً جنگ کنند هرگز قوه یک اردوی متحدّ را نخواهند داشت پس اگر هشت لشکر در این حرب روحانی متحدّاً مجتمع شوند احساسات متحدّه روحانیه شان مؤید یکدیگر گردد وادعیه شان مقبول تر شود ... » (۲) بیاد میآوریم که بارها از طرف حضرت ولی محبوب امرالله و معهد اعلى از جامعه بین المللی بهانی خواسته شد که برای یک موضوع بخصوص همگی به مناجات و دعا پردازیم .

نظر فلاسفه الهی در مورد دعا و مناجات این است که اگر راز و نیاز با خداوند از عشق مایه بگیرد همراه با سوز و گداز بوده در بلوغ روحانی فردی مؤثر خواهد افتاد و آنها معتقدند که در حالت دعا و مناجات برای عقل راهی نبوده زیرا کمک و حضور عقل حالت روحانی دعا را از بین میبرد و آنرا بحالت یک معامله و داد و ستد بیرون میآورد. بعد از این مقدمه لزوم و نیاز عبادت ، شرایط مؤثر و عوامل باز دارنده آن را بطور مختصر مورد مطالعه قرار میدهیم :

الف، حکمت ولزوم عبادت در دین مقدس بهانی :

بیان محبت : حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

» ... وقتی که انسان بهایت تضرع و ابتهاج بمناجات پردازد ، قصدش بیان محبتی است که بخدا دارد نه از جهت خوف از او و یا ترس از نار جهنم و نه بامید نعیم و جنت . وقتی که انسان مفتون حب دیگری گردد ممکن نیست از ذکر آن

شده است .

ما بعنوان یک فرد بهانی اجازه نداریم در برابر انسانی خودمان را خوار کنیم و طلب عفو و بخشش و شفا نماییم . قلم اعلیٰ حتی در مورد

شرق شدن بحضورشان میفرمایند :

”... چون بحضور رسید قامت خم نکنید و سر فرود نیاورید زیرا هرگز کسی را نمی رسد که در برابر کسی دیگر خویشن را خوار دارد به خاک بیفتند و سر بر زمین بگذارند و بوسه بر قدم نزدیک زیرا که انسان را نشاید که جز در برابر آنکه نمی توان دید و نمیتوان شناخت روی بر زمین ساید ... ” (۶) ترجمه به مضمون ” دست حاجت چو برى پيش خداوندي بر که كريم است و رحيم است و غفور است و ودود ”

ب : شرایط مکالمه مؤثر با حق :

در زندگی معمولی برای رفتن به محفل و جلسه‌ای و ملاقات فردی نیاز به تهیه مقدماتی (مادی - روحانی) داریم مسلماً رسیدن به حضور حق هم از این قانون مستثنی نیست . به اهم شرایط اشاره میشود :

۱ - ایمان به خداوند: فرد باید به خداوند ایمان داشته باشد مظهر ظهورش (حضرت بهاء اللہ) را بشناسد و هرگز در اعتقاد خود تزلزلی راه ندهد و نخواهد برای حضور بدرگاهش لباس عاریه ای زهد و تقوی را پوشد.

۲ - لزوم واسطه : بعضی معتقدند که انسان میتواند و یا بایستی بتواند مستقیماً با خدای خود براز و نیاز پردازد و نیازی به واسطه ندارد . مسلماً این اعتقاد بر مبنای بی اطلاعی و یا

پرتوان کمک بگیریم . ساده ترین راه برای طلب این حاجات مخابره آنها با حق است زیرا میفرمایند : ”... طبیب جمیع علتهاي تو ذکر من است فراموشش منما ... ” (۲)

و در همین مورد حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

”... ای متوجه الی الله چشم از جمیع ماسوئی بریند و به ملکوت ابھی بر گشا آنچه خواهی از او خواه و آنچه طلبی از او طلب بنظری صد هزار حاجات روا نماید و بالتفاتی صد هزار درد بیدرمان دوا کند ... ”

وفای بعهد ایجاب میکند که تصرع و نیایش بدرگاه الهی را تنها به موقع نزول بلایا و طلب حاجات فردی موکول نکنیم بلکه در لحظات شادی، سلامتی و صلح و آرامش نیز از آن مرکز فیاض فاصله نگیریم . خوشبختانه برای مکالمه با حق ادعیه و مناجات و الواح متنوع برای هر موقعیتی (تولد- ازدواج - اعياد خروج از خانه و مدنیه ...) در اختیار داریم لزومی ندارد که مثل بعضی از پیروان ادیان سلف با جمله و کلمات ساخته و پرداخته خودمان با مظهر ظهور به مکالمه پردازیم . برای مثال وقتی که برای رفع مشکلی با لسانی ملکوتی این بیان مبارک هل من مفرّج غیرالله را تلاوت میکنیم تصرع و نیای ما پر سوز تر و مؤثر تر از موقعی است که بخواهیم با بیان و جمله های ساخته خودمان منظورمان را مخابره کنیم . آیا زیارت این بیان مبارک تکرار ، تداوم و تسلسل هزارها بلکه میلیون ها لحظه های مشابه آن را بیاد ما نمی آورد . براستی که وحدت در جامعه بهانی حتی در راه و روش طلب استمداد و عفو و بخشش از مرکز فیاض حفظ

میفرمایند :

» . . . مناجات لازم نیست مقرن بهم الفاظ باشد بلکه منوط بفکر و حالت است اگر چنین محبت و تعلق مفقود باشد بطريق جبر و عنف لزومی ندارد. مجرد کلمات بدون معنی حکمی ندارد . . . « (۲)

اگر نه روی دل اندر برابرت دارم
من این نماز حساب نماز نشمارم
ز عشق روی تو من رو بقبله آوردم
و گرنه من ز نماز و ز قبله بیزارم
مرا غرض ز نماز آن بود که پنهانی
حدیث درد فراق تو با تو بگذارم
و گرنه این چه نمازی بود که من با تو
نشسته روی به محراب و دل به بازارم

(مولوی)

در مورد تسلیم و توجه حضرت عبدالبهاء

میفرمایند :

» . . . مناجات مخابرہ با حق است عابد باید با روحی مجرد و منقطع و در کمال تسلیم و توجه تام و انجذابی روحانی منبعث از وجودان مناجات پردازد . . . « (۳)

۵ - دل پاک و پاکیزه : حضرت بهاء الله

میفرمایند :

» . . . با سینه پاک از خواهش و آلایش و دل پاکیزه از رنگهای آفرینش پیش دانا و بینا و توانا بیانید . . . « (۷)

و در همین مورد میفرمایند :

» . . . رضای خود را بر رضای من اختیار مکنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز نخواهید و با دلهای مرده که بآمال و آرزو آلوده شده نزد من

خودخواهی آنها بوده است .

» . . . نفسی که بخواهد خدا را بدون توجه بمظاهر ظهورش عبادت کند مثل کسی است که در دخمه تاریکی محبوس باشد و در تصوّراتش جهد میکند تعیش در ضیاء آفتتاب را حائز گردد . . . « (۲)

حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

» . . . در وقت نماز اگر سوال از نفسی کنی که پرسش که مینمانی میگوید خدا . کدام خدا . خداني که در تصور من است و حال آنکه آنچه در تصور اوست خدا نیست پس جمیع ناس عبده اوهام و افکارند پس از برای انسان راهی و مفتری جز مظاهر مقدسه نیست . زیرا چنانکه گفتم حقیقت الوهیت منزه است . مقدس است بتصور نمی آید آنچه تصور آید آن مظاهر مقدسه الهیست دیگر انسان محل توجه دیگر ندارد . اگر از او تجاوز کند اوهام گردد . . . « (۵)

۲ - لسان ملکوتی : لسان ملکوتی با لسان عادی متفاوت است در این باره حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

» . . . فرقی بی منتهی در میان مانند فرقی است که بین زیان ماست با حیوان که فقط صورت است و فغان اما لسانی که با حق همراز و براز و نیاز زبانی است که روح با حق تکلم مینماید و چون در حالت مناجات آنیم از قیودات ناسوتی آزاد شده توجه بحق داریم و گویا در آن حین ندای الهی را در قلب بشنویم بدون الفاظ صحبت کنیم مخابرہ نمایم گفتگو با خدا کنیم و جواب شنویم . . . « (۲)

۴ - تفکر همراه با تسلیم : حضرت عبدالبهاء

می‌آنید . . . » (۲)

۶ - زمان مناسب : جدا شدن از دنیای مادی ، اطراف و اطرافیان بخاطر اینکه بگوئیم « . . . یا مقصود العالم و محبوب الام ترانی مقبلًا اليك منقطعًا عماسوالك متمسکاً بحبلك الذی بحرکته حرکت المکنات . . . » (۴)

کاری است مشگل اماً بطور نسبی امکان پذیر است . حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« . . . مناجاتی که ازحالت تصنیعی ناشی و بظاهر آراسته و بدون تأثیر قلبی است بی ثمر است . چقدر حلوات دارد چه قدر تسلی خاطر است و پر روحانیت مناجات در نیمه شب وقتی که چشمها همه در خواب است . چشمان این خدا پرست باز است وقتی که همه گوشها بسته است گوش این متضرع بخدا ببدایع نعمات الهیه دمساز است وقتی که همه غرق خوابند این مبتهل بمشوق حقیقی بیدار است اطرافش همه صُمت است و سکون و آرامی بس لطیف و دلربا و این عابد با معبد و موجد طبیعت بمناجات مشغول . . . » (۳)

ج - عوامل باز دارنده :

وقتی زیارت الواح و آثار و دعا و مناجات از برنامه روزانه ما حذف میشود اینقدر فکر ما مشغول و وقت ما محدود است که حتی بفکر این هم نمی افتقیم که دلائلی برای آن پیدا کنیم و حداقل خودمان را قانع نماییم . اگر بطور نادر در شرائطی قرار گیریم که چرا ؟ احساس گناه و شرم‌ساری نموده و آنوقت دلائلی را پیدا میکنیم . اما براستی تنها عامل بازدارنده این است که از عشق و علاقه و محبتی که بجمال اقدس ابھی داشته ایم کاسته

شده و در مقابل بغیر او مشغول هستیم . در کلمات مکنونه میفرمایند :

« . . . قدری تأمل اختیار کن ، هرگز شنیده نی که یار و اغیار در قلبی بگنجد پس اغیار را بران تا جانان منزل خود درآید . . . » . . . بسا سحرگاهان که از مشرق لامکان بمکان تو آمد و ترا در بستر راحت بغیر خود مشغول یافتم و چون برق روحانی بغمam عز سلطانی رجوع نمودم . . . » (۲) حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« . . . ای یار روحانی مناجات و صلاة فرض و واجب است و از انسان هیچ عذری مقبول نه مگر آنکه مختل العقل یا دچار مواعنی فوق العاده باشد . . . » (۴)

این مختصر را در نهایت تصرّع و توجه به درگاه جمال اقدس بیاد احبابی ستمدیده ایران با زیارت یکی از مناجات های حضرت عبدالبهاء به پایان میبریم :

حواله‌بهی

ای پروردگار تونی آمرزگار و ملجه و پناه هرگنهکار بیچارگانیم چاره بخش ، دردمدانیم درمانی عطا فرما بی سر و سامانیم ملجه و پناهی ده گمگشتگانیم بدرگاه ، هدایت فرما آوارگانیم منزل و موانعی عطا فرما . تونی مهربان تونی رحمن تونی منان ، تونی مستعان . ع ع (۸).

براستی هرچه در دل داشته و از گفتنش عاجز بوده ایم در این مناجات آورده شده است ، اینطور نیست ؟

بقیه در صفحه ۴۹

گوهر اشک

رمز آکاهی دل ، روشنی جان منی
زیب خلوتکده و زینت ایوان منی
گوهر اشکی و چون ماه درخشنان منی
یادی از حالت آن سرو خرامان منی
جلوه بارزی از عالم پنهان منی
فکر سامان زسرم تا سر و سامان منی
تو هم ای نور بصر شمع شبستان منی
جوهر جان من و حاصل پیمان منی

از صفاتی توکون یافته (الهام) حیات
هدیه قدسی و تابنده جانان منی

تا تو ای اشگ فروزنده بدامان منی
رونق خاننی و گرمی کاشانه من
در تب و تاب ملال آور این شام سیاه
یادگاری عجب از شعله آن برق نگاه
نقش زیبنده ای از خاطره زنده او
رفته از دولت پاینده آن عشق بزرگ
میدرخد اگر ش آئینه در خلوت غیر
گرتوجانپرور و همچون گهری نیست شگفت

شعری از یکی از احبابی زندانی اخیر در مهد امرالله

مزه دارد

جان باختن اندر ره جانان مزه دارد
سرمست چو مرغان نواخوان مزه دارد
هنگام دعا ، دیده گریان مزه دارد
با روی خوش و چهره خندان مزه دارد

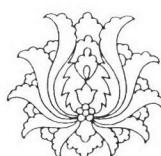
بودن به وفا بر سر پیمان مزه دارد
جاوید شدن ساکن گلخانه فردوس
در خلوت دل رو بخدا گوشة زندان
رُنج و محن از دوری یاران و عزیزان

در قلمه ای از آهن و سیمان مزه دارد
 سر کردن و بودن سر پیمان مزه دارد
 تسلیم قضا با دل شادان مزه دارد
 تعظیم به سر خیل شهیدان مزه دارد
 گفتن ز فدایکاری آنان مزه دارد
 جانباز چو احسان غزلخوان مزه دارد
 در مجمع پاران و محبتان مزه دارد
 ایثار بهمراه رفیقان مزه دارد
 باعشق و صفا باختن جان مزه دارد
 کاین ذکر ز افواه عزیزان مزه دارد
 ذی عالم ارواح ز زندان مزه دارد
 ز اشرافی و یلدانی و افنان مزه دارد
 در ساحت آن دلبر جانان مزه دارد
 در تیره شب هایل هجران مزه دارد
 تذکار ز جانبازی نسوان مزه دارد
 آن اختر پر نور و فروزان مزه دارد
 چون پرتو اقامار درخشان مزه دارد
 گردد بوفا در بر پاکان مزه دارد
 اندر دهن صاحب ایمان مزه دارد
 دریافتمن از ساحت یزدان مزه دارد

محروم شدن از همه لذات جهانی
 با سختی و دشواری و احوال پریشان
 بودن بی تحصیل رضایش ز دل و جان
 اول عظمت یافت فهندز بشهادت
 تجلیل ز دهقانی و انواری و آنگاه
 چون وحدت و ستار شدن مظہر ایثار
 عباسعلی صادق پور است که یادش
 مانند سیاوشی و احراری و اوجی
 چون اهل وفانی تو و محمود نژادی
 طوبی ز برای تو قراگزلوی محبوب
 پرواز و صعود از سر تسلیم چو ثابت
 یاد آوری ذکر جمیل از ره تکریم
 پرویز سیاوشی و آزادی و حق بین
 رخشندۀ سهیل است که تابیدن نورش
 اکنون که سخن رفت ز تشریح شهادت
 گفتن ، سخن از نصرت یلدانی و ثابت
 از عزّت و مهشید سعادت کند اشراق
 یادی که ز زرین و ز سیمین وز مونا
 از طاهره وز رؤیا ذکرست چو شیرین
 فخر است فدایکاری و پاداش شهادت

فرنوش چه خوش گفت روانشاد لقائی

نالیدن در گوشه زندان مزه دارد

معرفی کتاب

مونس اغیار بودن مامن بی چارگان
دشمن خود را گرامی چون برادر داشتن
جای بکرفن باوج آسمان همچو همای
بهر پرواز از جنون عشق شهر داشتن
در ره هستی گذشت از سراب زندگی
تکیه با تدبیر در تقدير داور داشتن
هر دمی محروم گشتن از وصال یار خویش
هر زمان در دل امید وصل دلبر داشتن
منقطع از ما سوا گشتن به تسخیر قلوب
فقر بوذر جستن و عزم سکندر داشتن
آنچه واعظ گفت دانستن مدار صد دروغ
و آنچه عاشق گفت بی تردید، باور داشتن
با ملانک بودن و از عرش آوردن خبر
سنگ بالین کردن و از خاک بستر داشتن
مانع جلاد گشتن گاه قتل بی گناه
نوبت خود چون رسد سرزیر خنجر داشتن
خدمت نوع بشر کردن بدون اجر و مزد
از بی سود جهان سودای دیگر داشتن
دیدگان را بهر دیدارش مهیا ساختن
دل برای دلبر و سر بهر سرور داشتن
زندگانی چیست؟ از صابر شنو این نکته را
سوختن در آتش و تاب سمندر داشتن

چندی قبل مجموعه‌ای از اشعار مشاور محترم
قاره‌ای جناب دکتر صابر آفاقی بنام «در جستجوی
سیاره‌ای دیگر» را دریافت داشتیم که از هر حیث
شايان تقدير و تمجيد بود. غزلیات مزبور در
نهایت پختگی و سلاست و روانی و انسجام سروده
شده و از احساسات خاص شاعرانه که لازمه غزل
است برخوردار است. بعلاوه شاعر در غزلیات خود
عواطف انسانی و اصول اخلاقی که موجب پیشرفت
و ترقی روحانی انسان است از خاطر نبرده و تنها
به شرح و وصف محبوب موهوم و معشوق خیالی
نپرداخته بلکه دید گاهش افقی عالی و توجهش به
حقیق معنوی انسانی بوده، تشبیهات و استعاراتش
بدیع و سبکش نوین است چنانکه میتوان او را از
غزل سرایان خوب معاصر دانست. صابر عزیز
تالیفات دیگری نیز در نظم و نثر بنیانهای فارسی
و اردو، گوجری و پنجابی دارد. موفقیت این
شاعر عالیقدر بهانی آرزوی دل و جان این
مشتاقان است. مطالعه این اثر نفیس به
دوستداران ادب توصیه میشود. اینک غزلی از این
مجموعه ذیلاً نقل میگردد.

زنگانی چیست؟ در دل عشق دلبر داشتن
سوختن در آتش و تاب سمندر داشتن
ظاهرآ آرام بودن در حوادث چون سراب
باطنا مانند دریا موج بر سر داشتن
سنگ خارا پرنیان پنداشتن در راه عشق
بررگ جان برگ گل را همچو نشور داشتن
زیستن در انتظار پیک جانان دم بدم
گوش بر دیوار دادن دیده بر در داشتن

نامه یکی از عزیزان زندانی که پس از استخلاص از زندان بارض تاء سفر نموده است

حبيب جان ، الله ابهی :

عمل شنیعند و یا مشتاقانه ناظر بآن . در این دقایق انسان نه صداني را میشنود و نه متوجه حرکتی در اطراف خود میشود و بی تفاوت نسبت به همه کس و همه چیز غرق دریای احزان میگردد.

به مسجدی متبرک رفتیم ، روپه خوانی بر روی کرسی نشسته و ناله سر میداد ، عده ای دور او حلقه زده بودند . تعدادی در غم خود میگریستند و معدودی بی خیال و حیران بودند . ولی جالب بود که این قوم بر در و محراب آن مسجد برای وصول به مرادشان از پارچه های رنگارنگ گره زده بودند گونی چیزی درک کرده بودند که مکانی مقدس است ولی محبوب را نمی شناختند افسوس این ندا را نمی شنیدند که « روانح قدس میوزد و نسامن جود در هبوب و کل بزکام مبتلا شده اید و از جمیع محروم مانده اید »

حبيب عزیز در این دیار لطیفه و شوخی هانی را بیاد آوردم که در طهران و سایر شهرهای ایران و حتی در جمع ایرانیان خارج از کشور در باره این عده از هموطنانمان میگویند و مزاح میکنند . بارها جناب فروتن را بیاد آورده ام که میفرمودند همانگونه که این قوم مورد تمسخر واقع میشوند آنها هم همین نگرشی را در باره ما دارند و لغاتی از

محبت و ارادت مرا بپذیرید ، امیدوارم همیشه در ظل عنایات جمال اقدس ابهی موفق و مؤید باشید شما این مدت چقدر باعث سرور و آرامش خاطر این عبد شدید از محبتها بی شانبه شما تشکر و سپاسگزاری میکنم .

... حبيب جان از مسافرتم برایتان بگویم . سعادت نصیبم شد و برای اولین بار بزيارة ارض تاء میرفتم جانی که در آن محبوب ما مصانب و بلایای بیشمار تحمل فرمودند . عطر جانفزای آن دلبر نازین در هوایش از گلهای رنگارنگش و از نسیم دلنشینش استشمام میشد در کوچه و خیابانها بدنبال جای پای مبارکشان میگشتمن . از درختان تنومند و عظیمش سنوال میکردم که آیا شما روی دلجوی آن موعد کتب و صحف را زیارت کرده اید ؟ و آیا پرتو جمال آنحضرت بر شما نیز تابیده است ؟ از میدان سربازخانه خبری نبود و میدانی جدید احداث شده بود ولی عبور از آن مکان مقدس که توأم با تجسمی دردناک و تکان دهنده است کار آسانی نبود . گونی احساس میکردم غمی سنگین قلب و روح را میفشارد . آن لحظات تاریخی را بیاد میآوردم که عزیز شهیدمان جان در راه محبوب فدا میسازند و عده ای قسی القلب ، بی رحم و خونخوار یا دست اندر کار این

کنم و متأسفانه میدیدم همراهان هم راضی نمیشوند
مرا در آن شهر غریب تنها گذارند و آنها هم
محروم مانندند ولی بهر حال همه از دور زیارت
کردیم . آرزو میکردم پرواز کنم و خود را بآن
جایگاه متبرک رسانم . از زاویه های مختلف
دقایقی بیشمار بآن قلعه مخربه چشم دوختم و رازو
نیاز نمودم . باید حقیقتی را برایتان بگویم که
چون امید نداشتم تا دعاها میستجاب شود هنگام
دعا برای شما و خانواده عزیز و دیگر دوستان و
فamilی از خداوند منان میخواستم که نظر بقصور
این عبد و عدم لیاقتمن نفرماید بلکه بآن
امکنه مقدسه قسمش میدادم تا مسنوم را مستجاب
فرماید . غافلین را آگاه سازد و مؤمنین را کمک
فرماید تا بتوانند این گوهر گرانبها را در سینه
محفوظ دارند و آنگاه خودش مدد بخشد تا موفق
بخدمت در راهش گردیم .

حبيب عزیز وقتی این مسافت را بیاد میآورم می
بینیم در واقع فضیل بود که حق شامل حالم نمود
فیضی بزرگ بدم و روحی جدید یافتم . با زیارت
آن مکان مقدس حسن میکنم به ثروتی عظیم دست
یافته ام و خداوند مهربان حیاتی تازه باین عبد
عنایت فرموده .

در مورد خاطرات عموجان و سهیل آقا که تذکر
داده بودید شرح حال عموجان توسط یکی از
مبلغین که بیانی فصیح و قلمی توانا دارند نوشته
شده که قطعاً ارسال گردیده و بنده جسارتاً
خواستم طنزها ری کوتاهی را که از ایشان شنیده
بودم برایتان بنویسم که شاید جمماً یکی دو
صفحه بیشتر نشود و آنچنان حتماً تشخیص داده
بودند که این مطالب در خور ثبت در تاریخ

زبانشان را برایمان بازگو میکردند تا ما را به
شیرینی کلمات و لهجه شان آشنا سازند و من در
ایام کوتاه سیر و سیاحتمان یکباره از خواب بیدار
شدم که از بین ملل و قبائل گوناگون و از نژادها
و رنگهای مختلفه ، حق اراده فرمود تا فردی از
مهدام الله و از بین این طایفه برگزیند ، عاشقی
واله و سرگشته و شیفتیه و دلداده ای بیقرار که
لقبش را انیس عنایت فرمودند و آنگاه جسد
پاکش با رمس مطهر موعد ام روح الوجود لدمه
المطهر الفداء یکی شود و زیارتگاه عالمیان گردد .
و آما روزی که بزیارت جبل باسط رفتیم روزی
فراموش نشدنی است . هنگایکه اتوبوس بیا بانها و
دره ها را طی مینمود بی اختیار تجسمی از
ملائکه عاشق شجیع در نظر مجسم میشد
که چگونه برای زیارت محبوب این مسافتها را
پیاده طی نمود ؟ و یا عشاقدیگر به چه شور و
حالی خود را برای زیارت محبوب عالمیان به این
 نقطه دور دست میرسانند و دیوانه وار بر
میگشتند ؟ باز هم با ورود باین شهر کوچک عطر
دل انگیز یار نازین استشمام میشد . حس
میکردم به گنجی رایگان دست یافته و به فیضی
عظیم نائل آمده ام . به چهره ساکنین شهر چشم
می دوختم و با زبان بی زبانی میپرسیدم : آیا
کدامیک از پدران و مادران یا اجداد شما محبوب
ما را زیارت کرده اند ؟ کدام بکیشان هر صبح قبل
از شروع به کار از آن سرچشمه حیات کسب فیض
مینمودند ؟ و آیا شما باین حیات روحانی فائز
خواهید شد ؟ و در این فضای الهی پرواز
خواهید کرد ؟ پادردم مانع از آن شد که بتوانم
بالا رفته و آن مکان مقدس را از نزدیک زیارت

مؤمنین بشمار آمدم اگر شما شرح ایمان و ایقان و فدکاری هریک از آنان را بشنوید آنوقت بصدق گفتار بنده پی خواهید برد. دیگر بیش از این وقت شما را نمیگیرم تمنا دارم از قبل این عبد خدمت همسر گرامی و فرزندان عزیز و طاهره خانم تکبیر ابلاغ فرمائید.

ارادت و تکبیر خدایار و فرزندانم، مادرم مهری و فرزندانش را بپذیرید.

با تقدیم تحيات -

نبوده و اما در مورد سهیل آقا ایشان آنقدر متواضع و فروتن هستند که اصلاً خودشان را بحساب نمیآورند نه تنها چیزی از خود ننوشته اند بلکه تا بحال هیچیک از دوستان تعریفی در این مورد از ایشان نشنیده اند و همیشه میگویند خودشان را در زمرة این گروه بحساب نمیآورند حتی هدیه ای را که بهمین مناسبت بهریک اهدا گردید قبول نفرمودند حال شما قضاوتش کنید آیا این حقیر بحساب میاید؟ زمانی کوتاه با عدم لیاقت بصرف فضل و الطافش جزء این عده از

امة البهاء روحیه خانم در کانادا

هنگامیکه مجله عنديليب آماده چاپ بود، حضرت امة البهاء روحیه خانم عليها بهاء الله بنظور افتتاح نایشگاه آثارهنری پدر بزرگوارشان ایادي امرالله جناب ساترلند ماکسول عليه رضوان الله بکانادا تشریف آورده و موزه هنری منبور را افتتاح و سپس در مورد گشایش حظیره القدس جدید التاسیس « وست آیلند » درحومه موترال اقدام فرموده و بعداً درتورتو در دو کنفرانس منعقده ، یکی برای احبابی ایرانی و دیگری برای یاران غرب شرکت کرده و بیاناتی درخصوص وظائف احباء دراین دور حساس ایراد نمودند که واقعاً دستور العمل جامعی برای کلیه یاران درخدمات امریه بود. نطقهای حضرت امة البهاء در دو کنفرانس مزبور با استیزان از ایشان پس از تهیه و تنظیم در عنديليب منتشر خواهد شد.

«هیئت تحریریه عنديليب»

یادی از گذشتگان

از سرکار خانم وحیده مقرنی

تذکرة از حیات پرافتخار مبلغه خادمه صادقة امرا الله و شاعره بليغه گوهرتاج خانم ثابت مراغه

سیرجان بود با دو دختر خود گوهرتاج ۱۴ ساله و بلقیس هفت ساله از شهر رفسنجان خارج گشتند . پس از ورود بعض آباد چندی نمیگذرد که گوهر تاج خانم بحال نکاح جناب استاد قدیر یکی از منسویین شهدای یزد درآمد و پس از پنجسال زندگی همسر جوانش بملکوت ایهی صعود و دختری بنام اشراقیه از خود باقی میگذارد (که دختر مذکور پس از پایان تحصیلات عالیه دانشگاهی در سمرقند و تاشکند و بادکوبه به ایران مراجعت و مدته بریاست و مدیریت مدرسه وحدت بشر کاشان که یکی از مدارس آن زمان متعلق بجامعه بهانی ایران بود منصب گردید) گوهر تاج خانم در زمانیکه همسر خود را از دست میدهد مانند اکثریت قریب باتفاق نسوان آن زمان از نعمت سواد بی بهره و نصیب بود ولی چون آتش عشق و اشتیاق فraigیری علم و دانش در دل و جانش زبانه میکشید در محضر درس مبلغ شهر جناب میرزا منیر نبیل زاده و برادر ارجمندان جناب شیخ احمد نبیل زاده در اندک مدته خواندن و نوشتمن را بیاموخت و با استعداد و هوش و ذکاوت سرشاری که در وجودش نهفته بود بمطالعه کتب و آثار مبارکه در محضر جناب سید مهدی گلپایگانی طاب ثراه پرداخت . رفته رفته بمعاونت نفووس مبارکه فوق الذکر باستانخ الواح و

در زمانیکه دولت قاجاریه دست به کشتار و قتل و غارت بهانیان گشود و به اذیت و آزار آن مظلومان با شدت قوا برخاست خانواده ای از منسویین خانزاده های رفسنجان کرمان در اثر ایمان و اقبال با مر بهانی چنان مورد لعن و طعن خویشان و نزدیکان و مورد اهانت اهالی محل قرار گرفتند که بناقار از بیم جان ضیاع و عقار و خانه و زندگی را رها نموده در حقیقت اخراج از بلد شدند و با تحمل رنج و مشقت فراوان که در آن اوقات مسافت بسیار مشکل و با عدم امکانات قرین بود پس از شش ماه به عشق آباد روئیه وارد شدند .

قبل از خروج از شهر ، جده بزرگ اولاد و احفاد را در تلگرافخانه جمع نموده و مقداری هیزم و نفت فراهم کرده و اصرار میورزد که یا به شاه بابا که در آن اوقات به شاه قاجار اطلاق میشد تلگراف میکنید که تکلیف ما را مشخص کنند و یا من خود و همه احفاد و اولاد را آتش خواهم زد و عاقبیش گربانگیر شما خواهد شد .

جواب تلگراف بدین مضمون واصل (چون از منسویین سلطنتند کشتار آنان باعث فتنه و آشوب خواهد شد، لذا آنانرا اخراج از بلد نمایند) . آن خانم مؤمنه با تنها دختر خود بی بی سکینه و دامادش جناب کربلانی یوسف که از ملاکین

روتیسه به ایران حرکت نمودند. بمحض ورود به مشهد در خاک ایران بدستور حضرت ولی محبوب امرالله ارواحنا فداه با همسر خود جناب ثابت مراغه ای بمسافرت‌های تبلیغی و تشویقی و تدریس در نقاط مختلفه ایران پرداختند. ابتداء به رفسنجان و کرمان محل تولد خود برای دیدار فامیل رفته و در آنجا به دهات و قصبات و اطراف مسافرت نمودند در ماهان کرمان علاوه بر اینکه تعدادی از نسوان بهانی از نعمت سواد برخوردار گشتند نفوسي از حضرات نساء بشريعه عرفان داخل و دو شاهزاده خانم جوان نيز بامر الهی اقبال نمودند و در خفا به احبا کمکهای شايسته ای نمودند. سپس به اتفاق همسرشان به اصفهان و نجف آباد مسافرت نمودند و با همکاري يكديگر چنان شور و هيجانی در جمع احبا بالاخص اماء الرحمن آن سامان ايجاد نمودند که برای ساختن مدرسه و حمام و گلستان جاويد خانها سهم بسزانی داشتند که دسته دسته به محفل مراجعه و کارهای دستی خود که توپهای کرباس و چادرشبهای زیبا و حوله های معمول آن سامان بوده تقديم مينمودند که صرف ايجاد آن ابنيه مفيده گردیده و به شيراز مسافرت چه بسياري از خانها از دريای معلومات مشاراليها لزلو و مرجانهای فراوان برگرفتند و آموختند که چگونه بخوانند و بنويسيند سرانجام به سلطان آباد اراك رفته و چنان گرمی و حرارتی بجمع نسوان و جوانان بالاخص دوشيزگان که در آن اوقات اغلب از نعمت سواد بي بهره بودند بخشیدند که تحسين يار و اغيار را در آن سامان برانگixinxt

آثار الهیه مشغول گردید . بارها مادرم خود اظهار مينمود که چون در آن اوقات قلم و کاغذ کمیاب و نادر و تحصیل نسوان در خارج از منزل نامائوس ، مشاراليها دروس خود را بر روی گچ سفید دیوار منزل با ذغال در ضمن پختن غذا و کارهای لازم دیگر تمرين مينمود . باري در زمينه معلومات امری پيشرفتی سريع و اطلاعاتی وسیع بdst آورد و چندی بعد با جناب ثابت مراغه ای که از مبلغین مشهور و فداکار امر بود ازدواج نموده و با همسر خود برای تبلیغ و نشر نفحات الله عازم سفرهای متعدده به نقاط مختلفه روتیسه از قبیل سمرقند ، تاشکند ، بخارا و سایر نقاط میگردید و چون جناب ثابت مسنولیت اداره دو کودکستان بهانی فارسی و تركی را بهده داشتند مشاراليها باتفاق خواهرشان بلقیس خانم جزو معلمین کودکستانهای مذکور بودند در سال ۱۲۰۹ شمسی که عده ای از بهانیان و اعضای محفل عشق آباد منجمله همسر ایشان جناب ثابت مراغه را در عشق آباد محبوس نمودند این خانم محترمه چند روز در هفته را پای پیاده راه طولانی منزل به محبس را طی نموده و وسائل و خوراکی مختصري را که با مشقت فراوان تهیه مينمودند بزنдан برده و مراجعت مينمودند تا آنکه محبوسين با هدایت حضرت ولی امرالله و اقدامات رضا شاه آزاد و بايران تحت الحفظ اعزام شدند گوهرتاج خانم نيز مانند سایر خانواده های محبوسين بار دیگر خانه و کاشانه را رها كرده و با استقامتي بي نظير و شهامتی بي مثيل با مشكلات روپرو گشته باتفاق مادر و پدر و سه دختران کوچک خود بامر دولت

باتفاق خواهر خود به نی ریز شیراز رفته و در آن سامان نه تنها خانمها و دوشیزگان از خرمن علم و دانش او خوش چینی نمودند بلکه حضرات رجال نیز از محضرش کسب فیض کردند بسیاری از احبابی اراك و نیریز و سایر نقاط که مرا ملاقات نموده و مینمایند متذکر میگردند که افتخار تلمذ نزد آن معلم خادمه صادقه شجیعه مخلصه و مؤمنه را داشته اند پس از یکسال و اندی اقامت در نیریز بواسطه کسالت مزاج به طهران مراجعت و در سال ۱۲۲۷ شمسی مطابق ۱۱۵ بدیع در سن ۶۵ سالگی در طهران روح پرفتوحش بملکوت ابھی پرواز نمود علیها رضوان الله و رحمة .

حضرتش قیافه ای زیبا و روحانی با چشمانی آبی و موهای طلائی داشت جذبه کلام و گرمی محضرش و حسن رفتار و وقار و سکون با فضل و دانشش که نور علی نور گشته بود هر بیننده ای را بخود جلب مینمود علاقه و شوقی وافر به شعر و ادب داشت اشعار و مقالات و نمایشنامه هایی که از تعالیم الهی الهام گرفته بود سروده و چون خود لحنی بسیار دلنشیں داشت و به دوشیزه گان و جوانان میآموخت باعث رونق و جلال و گرمی و حرارت و حلوات جلسات میگشت . فرزندانش را به آداب و اخلاق بهانی تربیت نموده و نهال حب جمال مبارک را در اراضی قلوبیشان بکاشت . روانش شاد باد .

وصیت دانش و حسن رفتار و گرمی گفتارش نقل هر مجلس و محفل گردید و تعداد بیشماری از خانمها سواد خواندن و نوشتن را بمدت بسیار کوتاهی که از روش خاص خود استفاده مینمودند بیاموختند.

درس اخلاقها و محافل و مجالس رونقی بسزا یافت نمایشنامه ها و سرودها و اشعارهای زیبایی که از قلم این امّه موقنه تراویش مینمود حالتی دیگر و شوری بیشتر در جمع احباب بیانداخت و چون همسرشان جناب ثابت مراغه ای در اثر مرض خون دماغ که در زندان عشق آباد بآن مبتلا گردیده بود مریضیشان شدت یافت و معالجات مؤثر واقع نگشت و عاقبت به ملکوت ابھی صعود نمودند لذا احبابی اراك تقاضا نمودند که مشارالیها به اراك مراجعت و بادامه خدمات قائم گردند گوهرتاج خانم به خدمات سابق که تنویر افکار نسوان و تشویق آنان بفرارگرفتن سواد و ازدیاد معلومات امری بود همت والانی مبدول داشت پس از چندی به یزد نزد خواهر خود بلقیس خانم رفته و در آنجا سکونت نمودند بتدریس در مدارس مختلفه پرداختند و بسمت مدیریت مدرسه مهدی آباد منصب و از این طریق زندگی خود و فرزندان را اداره مینمودند پس از مدتی باصفهان مراجعت و در آنجا دختران ایشان ازدواج نمودند. گوهرتاج خانم بطهران نزد دخترانشان آمده و در آن شهر کماکان بخدمت پرداختند در سال ۱۲۲۲ شمسی بدسٹور محفل مقدس روحانی ملی و لجه ملی ترقی نسوان بمنظور تشویق و تحریص و تدریس و ازدیاد معلومات حضرات اماء الرحمن

شرکت در تشکیلات امری

مرتب در این قبیل جلسات بتدریج سبب افسردگی روح و روان اطفال و نوجوانان معصوم و حتی بزرگسالان نیز خواهد گردید. امتیاز عظیم شریعت مقدسه بهانی با سایر ادیان سالفه در این است که در ادیان سابقه پس از عروج و صعود مظهر امر الهی بعلم باقی دیگر ارتباط فیض حق با بندگان خود بصورت ظاهر قطع میشود و مرجع مصون از خطای هم نبوده که بتواند وحدت آن جامعه را حفظ و حراست نماید ، ولی در این دور بدیع ، فضلی که شامل عباد گردیده اینست که این فیض الهی و این قوه قدسیه ربانی تا آخر دوره شریعت بهانی موجود و در تشکیلات و مؤسسات بهیه آن امر اقوم جریان و سریان دارد و سبب هدایت عالم بشریت خواهد بود.

حضرت ولی محبوب امرالله میفرمایند :

«... قوه قدسیه که در مدینه طیبه شیراز نقطه بیان در سنه ستین بآن بشارت داده و در سنه تسع در ارض مقدسه در زندان طهران متولد گشته و تصویرات اولیه اش در مدینه الله نمودار گشته و در ارض ستر در سنه ثمانین بمنتهی درجه قدرت در حقائق کائنات سریان و نفوذ نموده و در ایام قیادت مرکز میثاق از سجن اعظم به جهان فرنگ سرایت کرده و اقالیم غریب را بحرکت آورده ، پس از افول کوکب میثاق این قوه ساریه دافعه نافذه در مشروعات و مؤسسات بهیه پیروان امر خداوند

حضور مرتب و ارتباط با تشکیلات و مؤسسات اداری و روحانی ، یکی از موهب و عنایاتی است که نصیب اهل بها گشته و بالنتیجه سبب حفظ و حراست و وحدت و جامعیت پیروان آن و علت تقویت قوای روحانی و معنوی یاران گردیده است ، وجود تشکیلات اداری و مؤسسات امریه و روحانیه است که از برای این جامعه و افراد آن حصنی حصین و حصاری متین میباشد.

ولی بعضی اوقات بحقیقت و کیفیت آن توجهی نشده و جنبه عادی و صورت ظاهری در نظر گرفته میشود و از قوه عظیمه ایکه در آن مؤسسات در جریان است غافل و جاہل میگردیم. اغلب بعلت خستگی یا استراحت یا خواب در یوم تعطیل یا اشتغال بامور جزئیه ثانویه و یا رفتن به حفلات و مناسبات خارج و غیره از حضور مرتب در جلسات و تشکیلات و احتفالات و ضیافات و مدارس و کلاسها و کنفرانسها خود را محروم میسازیم ، و حتی اطفال و نوجوانان عزیز را نیز بهمین علل یعنی خستگی و لزوم استراحت و خواب در روز تعطیل و یا داشتن دروس مدرسه و یا قرب امتحانات و امثال ذلك از حضور در جلسات امریه و مدارس و کلاسها و ضیافات و یا مشرق الاذکار و غیره محروم میسازیم و بعنوان دلسوزی میگوئیم که او باید بخوابد و استراحت کند. همین عدم اهمیت و عدم عشق و علاقه به حضور

مختلفه داریم . . . .

» . . . مسئله ترقی روحانی ما در واقع نشو ونمای روحانی ماست چه در ارض اقدس باشیم و چه در جای دیگر . . . انتهی . ملاحظه میفرمایند که تقویت قوای روحانیه وجود جلسات و کلاسهای ازدیاد معارف امری چقدر ضروری و لازم است که حتی در ارض اقدس که منبع و مرکز روحانیت است معذلک چنین جلساتی را مرتبأ تشکیل میدهند و اضافه بر آن دعا میکنند که روز بروز ازدیاد یابد تا سبب تذکر و تنبه و ازدیاد روحانیت و نورانیت گردد.

تأثیر سوء انتقاد از مؤسسات و تشکیلات امریه و مسئولین و موظفین آنها :

یکی از سوم خطرناکی که روحیه اطفال و نوجوانان و افراد اجتماع را به تدریج مسموم میسازد واساس ایمان و ایقان را سست و انسان را مخدوم و افسرده و نسبت به مؤسسات امریه که اساس نظم الهی بر روی آن استوار است بدین میسازد اینست که در محیط منزل یا اجتماعات ، از تشکیلات امریه و مسئولین مربوطه ، از اقدامات و برنامه های لجنات ، از تصمیمات محافل روحانیه ، از مصوبات محفل روحانی ملی ، از اشتباهات منشی یا رئیس ، از معاون ، از مشاور و غیره انتقاد بعمل آید و ایراد گرفته شود ، و شاید بصورت ظاهر هم حق بجانب متقدین باشد و اشتباهاتی موجود باشد ، ولی حضرت ولی

محبوب امرالله میفرمایند :

» . . . نفسی بی قصور یافت نشود و امری بی فتور مشاهده نگردد پس اگر بنای نکته چنین باشد تمام اوقات صرف جدال شود و کار بسوء

یگانه حلول نمود و مجسم و مشخص و مصtor گشت «.

یعنی این قوه قدسیه ایکه در ادیان سالفه ، پس از صعود مظهر امر الهی ، بصورت ظاهر از عالم خلق قطع میگردید در این دور اعظم در مشروعات و مؤسسات امر اقوم حلول نمود و مجسم و مشخص و مصtor گشت ، و نه فقط قطع نشد بلکه قوه روحانی و معنوی جامعه خواهد بود زیرا در مجاری و قنوات این نظم ، همان قوه ساریه دافعه نافذه الهیه جریان و سریان دارد و در ظل عصمت موهوبی و حفظ و حراست جمال اقدس ایهی که زنده است و زندگی میبخشد ، حفظ میکنند و حراست مینماید و وحدت جامعه را تأمین خواهد نمود. بنابراین اگر هر چه بیشتر با این مؤسسات و تشکیلات و مشروعات انس بگیریم و خود و اطفال و جوانان خویش را در مسیر آن قرار دهیم از آن قوه نباشه قدسیه بیشتر نصیب برده و روح و روانمان شاداب تر و ایمانمان مستحکم تر و ثابت تر و راسخ تر خواهد بود ، ولو بصورت ظاهر و بنظر بعضی ، مفید و جالب نباشد ولی آن قوه دافعه نافذه ساریه اثر خود را خواهد گذاشت و نتیجه خواهد بخشید. حضرت نخجوانی عضو محترم بیت العدل اعظم الهی ضمن ایراد نطقی جهت خادمین ارض اقدس چنین فرموده اند :

... ما چون در ارض اقدس تبلیغ نداریم و در حشر و آمیزش با مردم نیز مقید هستیم بالطبع کلاسهای ازدیاد معارف امری داریم ، دعای ما همیشه این است که این کلاسها ازدیاد پیدا کند و وسیله ای برای تذکر و تنبه ما شود ، احتفالات

بالاخره زیان از همه پاک تر باشد. اگر در منزل داستان احبتای قدیم را بگویند و از احّبائی که هستند تعریف کنند ، و به بچه ها بگویند شما نمیدانید این نه نفر اعضاء محفل که الان جلسه دارند و تا نصف شب مشغول مذاکره هستند ، حفظ امرالله میکنند ، احبتا را تشویق میکنند ، وسائل تبلیغ باز میکنند ، کلاس درس اخلاق برای شما درست میکنند ، معلم تهیه میکنند و امثال ذلك . . . آنوقت عشق و محبت فرزند نسبت به مؤسسات امریه زیاد میشود.

ولی فرض کنید اگر پدر یا مادرینزل آمد و اشیانی را که در دست داشت هریک را بگوشه ای انداخت و گفت : آه با این لجه‌ای که درست کرده اند !! (و امثال ذلك . . .)

همین کافی است که بچه را از امر دور کند ، حرف توی هوا میرود و موجی میزند ولی اثر بدی در دل اطفال میماند تا پنجاه سال دیگر اثر آن باقی خواهد ماند ، دل اطفال مانند آئینه است فوراً درک میکنند . . . »

آمال انجامد . . . ” یعنی هیچ امری ، هیچ مؤسسه‌ای ، هیچ فردی و هیچ مقامی مصون از خطأ نیست ، مگر دیوان عدل اعظم الهی که مصون از خطأ است و دارای عصمت موهوبی از جمال اقدس ایهی میباشد و سایر مؤسسات امری و اداری در ظل آن میباشند و بنابراین هر فردی و هر مؤسسه‌ای و هر مشروعی جائز الخطأ است و اگر ما بخواهیم بزعم خود غلط یا صحیح باشتباها افراد یا مؤسسات ناظر شویم ایمان اطفال و جوانان و احباب را نسبت باصل این مشروعات عظیمه که روح نباضه قدسیه الهیه در آنها جریان و سریان دارد ضعیف و سست میکنیم و عاقبت الامر شمع دل آنان را با این بادهای مخالف افسرده و خاموش مینماییم .

و لذا با علم باینکه بفرموده مبارک هیچ نفسی و هیچ امری بی قصور و بی فتور مشاهده نگردد معدذلک بایستی به حقیقت ناظر بود نه بافرد و پیوسته از مؤسسات و مشروعات امریه و مستولین مربوطه و صاحبان وظیفه با نهایت احترام و ادب یاد نمود و لزوم اطاعت و انقیاد را از همان اوان کودکی در نهاد نونهالان خویش نسبت باین تشکیلات امریه تقویت کرد. ایادی عزیز امرالله حضرت فیضی در یکی از نطق های خود (که نوار آن موجود است) چنین میفرمایند :

» . . . احبتا باید ضمیر خود را پاک کنند ، فکر را پاک کنند ، دل را پاک کنند ، اگر حرکتی از کسی دیدند آنرا مقدمه حرکات دیگر ندانند (و از آن موضوعی نسازند) ، چشم باید پاک باشد ، خیال پاک باشد ، گوش پاک باشد ، و

عدم مداخله در امور سیاسیه

بیت عدل و عبادات بما انزله فی الكتاب *

(اشرافات مجموعه ای از الواح جمال اقدس ایهی صفحه ۷۵)
نص دیگری که در آن سیاست عمومی امر الهی را
به بیت العدل اعظم محول فرموده است از حضرت
عبدالله روح ماسواه فداه است که پس از ذکر
محاسن و لزوم مشورت در امور میفرماید :
.... خلاصه شور مقبول و محبوب در هر
خصوص و امور . اما مشورت مجلس شور سیاسی
عموم ملکی و ملکوتی ، یعنی بیت عدل آن
با تختار عموم است و آنچه اتفاق آراء یا اکثربت
آراء در آن شوراء تقرر یابد معمول به است .
اکنون بیت عدلی در میان نه محافل روحانی در
اطراف تشکیل شده است که اینها در امور امریه
مانند تربیت اطفال و محافظه ایتمام و رعایت عجزه
و نشرنفحات الله شور نمایند *

(مکاتیب مبارک جلد سوم صفحه ۵۰۲)

قبل از ورود در این بحث خوب است ابتدا
سیاست را تعریف و سپس مقام و وظائف بیت
العدل اعظم را بقدر مقدور تشریح و بعداً وارد
چگونگی رجوع امور سیاسیه با آن معهد اعلی گردیم .

۲ - تعریف سیاست :

بطور کلی سیاست عبارت است از علم تدبیر مدن
یعنی چگونگی اداره کردن و حکومت کردن بر
اجتماعات انسانی .

در فرهنگ مُعین چنین آمده است :

« سیاست یعنی حکم راندن بر رعیت واداره کردن

۱ - در مورد عدم مداخله در امور سیاسیه که از
نصوص قاطعه الهی است ، معاندان و مخالفان امر
بهانی در این مورد همواره با اهل بھاء بمباحثه
پرداخته و خرد گرفته و گروهی عدم مداخله
بهانیان را در امور سیاسیه مخالف اصول پیشرفت
و ترقی جامعه شمرده و دسته ای رجوع امور
سیاسیه را بمراجع مصنون از خطا معهد اعلی که در
آثار قلم اعلی منصوص است دلیل بر دخالت
بهانیان در امور سیاسیه دانسته اند . منظور از این
مقال کشف حقیقت و جواب گونی بسنوال و ایراد
فوق میباشد .

قبلأً بهتر است برای دقت در این بررسی و تحقیق
اصل نص مبارک حضرت بھاء الله جل اسمه الاعلی
زیارت شود که میفرماید :

« اشراق هشتم - این فقره از قلم اعلی در این
حین مسطور و از کتاب اقدس محسوب . امور ملت
معلق است برجال بیت عدل الهی . ایشانند
امناه الله بین عباده و مطالع الامر فی بلاده . یا
حزب الله مرتبی عالم عدل است چه که دارای دو
رکن است مجازات و مكافات و این دو رکن دو
چشم اند از برای حیات اهل عالم . چون که هر
روز را امری و هر حین را حکمی مقتضی لذا امور
به بیت عدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند
معمول دارند . نفوسيکه لوجه الله بر خدمت امر
قیام نمایند ایشان ملهمند بالهامت غیبی الهی . بر
کل اطاعت لازم . امور سیاسیه کل راجع است به

عدم دخالت بهانیان در سیاست تا کجا است .

۳ - حدّ عدم دخالت در سیاست :

برای تعیین این حدّ توضیحات زیر ضروری بنظر میرسد :

اول - آنین بهانی نهضتی است روحانی بر پایه ایجاد وحدت عالم انسانی و صلح عمومی درجهان . بنابراین هدفش تصرف ممالک و فرمانروانی و معارضه با رؤسای امور مملکتی نبوده و نخواهد بود . توجهش بمکارم اخلاق و تهذیب نفوس و تعلیم و تربیت و ترقی و تعالی روحانی و معنوی مردم جهان است چنانچه :

حضرت بهاء الله در کتاب مستطاب اقدس خطاب مملوک و سلطانی میفرمایند :

« تالله لازمید ان نتصرف فى ممالك بل جتنا لتصرف القلوب . آنها لمنظر البهاء يشهد بذلك ملکوت الاسماء لواتهم تفقهون »

(کتاب اقدس آیه ۱۹)

یعنی قسم بخدا مقصود تصرف در ممالک شما رانداریم بلکه برای تصرف قلوب آمده ایم آن است (قلوب) مورد نظر بهاء . ملکوت اسماء باین مطلب شهادت میدهد اگر شما بدانید . باز میفرمایند :

« لیس لاحد ان یعرض علی الذین يحکمون علی العباد دعواهم ما عندهم و توجھوا الی القلوب »

(کتاب اقدس آیه ۲۲۵)

یعنی هیچکس نباید بر کسانی که حاکم بندگان هستند اعتراض کند . آنچه که نزد آنها است بخودشان واگذارید و بقلوب توجه کنید .

هم چنین در لوح ذبیح میفرمایند :

« ای احبابی حق از مفارزة ضيقه نفس و هوی بفضاهای مقدسه احديه توجه نمائید ابدا در امور

امور مملکت . اداره امور داخلی و خارجی کشور .

سیاست اقتصادی طریقه ایست که دولت یا حزب در اداره امور اقتصاد کشور در پیش میگیرد .

سیاست جسمانی طریقه حفظ بدن و تقویت آن از برهم خوردن تعادل آن است . یکی از اقسام سیاست ملک سیاست فاضله است که آنرا امامت خوانند و غرض از آن تکمیل خلق بوده و لازمه اش نیل به سعادت است . سیاست مدن یکی از اقسام حکمت عملی است و آن علم بصالح اجتماعی است که در شهری و کشوری اجتماع کرده اند بر مبنای تعاون باقی نوع و ترفیه زندگی افراد و آن خود بر دو قسم است یکی آنکه متعلق به ملک و سلطنت است که علم سیاست نامند و دیگر آنچه متعلق بشرایع آسمانی و احکام الهی و دستورهای انبیاء و اولیاء است که علم نوامیس نامند . سیاست نفسانی سیاست تهذیب اخلاق و سلوک با اطرافیان و افراد تابع و دوستان است و انجام دادن افعال نیک و کارهانی که بمصلحت مردم باشد .

ملاحظه میفرماید که کلمه سیاست بمعانی بسیار وسیعی استعمال شده و در حقیقت شامل تمام اعمال و افعال مردم میباشد و در معنی عام آن همه مردم جهان در سیاست دخالت میکنند . بعبارت دیگر هر کسی که در جامعه زندگی کرده و از مزایای اجتماعی بهره مند میشود و خود نیز بوسیله کار و کسب و صنعت و یا علم خود منشاء اثر بوده و بهره ای را بجامعه عرضه میدارد در سیاست دخالت کرده است . بهانیان نیز بنای از این قانون مجزا نیستند و در معنای عام کلمه در سیاست دخالت میکنند پس بهتر است بنصوص مبارکه دیانت بهانی مراجعه نموده و ببینیم که حد

مذاکره سیاسی ممنوعند چنانچه حضرت عبدالبهاء در لوح فرائض شور میفرماید :

« ابدأ در مجلس شور از امور سیاستیه دَم نزنند بلکه جمیع مذاکرات در مصالح کلیه و جزئیه اصلاح احوال و تحسین اخلاق و تربیت اطفال و محافظه عموم از جمیع جهات باشد و اگر چنانچه نفسی بخواهد کلمه ای از تصریفات حکومت و اعتراض بر اولیاء امور نماید دیگران موافقت ننمایند زیرا امرالله را قطعاً تعلق با امور سیاستی نبوده و نیست . امور سیاستیه راجع با اولیاء امور است چه تعلقی بنفوسي دارد که باید در تنظیم حال و اخلاق و تشویق بر کمالات کوشند . »

(اقتباس از گنجینه حدود و احکام صفحه ۲۲۷)

چهارم - بهانیان از شرکت و عضویت در احزاب سیاسی اعم از محلی ، ملی و بین المللی ممنوعند چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« مداخله در امور سیاستیه عاقبت پشیمانی است لایسنن و لایغنى ، باید از عموم احزاب در کنار بود افکار را در آنچه سبب عرَّت ابدیه است بکار برد . »
(اقتباس از کتاب آئین بهانی یک نهضت سیاسی نیست صفحه ۲۲)

پنجم - بهانیان در هر کشوری زندگی میکنند نسبت برژیم رسمی و حکومت آن کشور در نهایت اطاعت و انقیادند چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« در هر مملکت که هستید بحکومت در نهایت اطاعت باشید تا توانید بکوشید که حکومت آن سامان نهایت رضایت و امنیت از شما داشته باشد »

(اقتباس از کتاب آئین بهانی یک نهضت سیاسی نیست صفحه ۲۲)
و باز میفرمایند :

« ای احبای الهی نهایت اطاعت و انقیاد را

دنیا و مایتعلق بها و روای ظاهره آن تکلم جائز نه . حق جل و عز مملکت ظاهره را بملوك عنایت فرموده بر احدی جایز نه که ارتکاب نماید امری را که مخالف رؤسای مملکت باشد ، و آنچه از برای خود خواسته مدانن قلوب عباد بوده واجبای حق الیوم بمنزله مفاتیحند انشاء الله باید کل بقوه اسم اعظم آن ابواب را بگشایند این است نصرت حق که در جمیع زیر و الواح از قلم فالق الاصلاح جاری شده »

(اقتباس از کتاب گنجینه حدود و احکام صفحه ۲۲۴)
دوم - بهانیان در هر کجای دنیا زندگی میکنند بهیچوجه در امور سیاسی محل زیست خود دخالت نکرده و سعی میکنند از لحاظ روحانی و اجتماعی عضو مفید و مؤثر جامعه باشند و بعنوان عوامل مؤثر رژیم رسمی موجود (نه مخالف و خرابکار) هم خود را در زندگی خصوصی و اجتماعی صرف امور عام المنفعه و تهذیب اخلاق نمایند چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« نفسی از احباء اگر بخواهد در امور سیاستی در منزل خویش یا محفل دیگران مذاکره بکند اذل بهتر است که نسبت خود را از این امر قطع نماید و جمیع بدانند که تعلق با این امر ندارد و خود میداند »
(لوح ابن ایهر - اقتباس از گنجینه حدود احکام صفحه ۲۲۶)
و باز میفرمایند :

« میزان بهانی بودن و نبودن این است که هر کسی در امور سیاستیه مداخله کند و خارج از وظیفه خویش حرفی زند یا حرکتی نماید همین برهان کافی است که بهانی نیست دلیل دیگر نیخواهد »
(لوح ابن اصدق - اقتباس از گنجینه حدود و احکام صفحه ۲۲۶)
سوم - بهانیان در مجالس مشورتی و محافل روحانیه و ضیافت و اجتماعات خود ، بكلی از

میکنند از صدیقترین و باوفاترین و امین ترین کارمندان محسوب گردند . از قبول پستهای سیاسی مانند وزارت ، وکالت مجلسین ، سفارت و استانداری معذورند چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« اگر نفسی از احبابی الهی در خدمتی از خدمات دولت و ملت تعیین شود باید بجان و دل بکوشد و بنهاست صداقت و امانت ایفای وظیفه خویش نماید »
هشتم - خیانت بوطن و دولت برای کارمند بهانی بمنزله خیانت بخدا است . خانم همواره مطروه و مردود بهانیان است چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرماید : « هر ذلتی را میتوان تحمل نمود مگر خیانت بوطن . اگر نفسی بحکومت عادله خیانت کند بخدا خیانت کرده است و اگر خدمت کند بخدا خدمت کرده است » (همان کتاب صفحه ۲۷)
و باز میفرمایند :

« اگر چنانچه معاذ الله یکی ذره ای خیانت کند و یا در امور موکوله خویش تهاون و سستی نماید و یا خود مقدار دیناری بر رعیت تعدی کند و یا آن که منفعت خصوصی خویش جوید و فوائد شخصی طلب‌البته محروم از فیوضات پروردگار شود . »
(همان کتاب صفحه ۲۷)

نهم - بطورکلی روش و رفتار بهانیان در زندگی خصوصی و اجتماعی در هر کشوری که زندگی کنند بر مصدق این بیان حضرت بهاء الله است که میفرمایند :

« ای اهل ارض - لعمی و عمرکم ، این مظلوم خیال ریاست نداشته و ندارد ، مقصود رفع آنچه سبب اختلاف احزاب عالم و تفرقی ام است بوده و هست تا کل فارغ و آزاد شده و بخود پردازند ..

بحکومت بموجب نصوص الهی مجری دارید ...
نص قاطع است که احباء باید خیرخواه و صادق و مطیع و منقاد حکومت باشند . دیگر نفسی تاویلی ننماید و اجتهادی نفرماید و قیدی در میان نیارد . هذا مقام المقربین »

(اقتباس از کتاب آئین بهانی یک نهضت سیاسی نیست صفحه ۲۹)
و همچنین میفرمایند :

« بنصوص قاطعه الهیه ما مأمور باطاعت حکومت حاضره هستیم و در امور سیاسی ابدأ مدخلی نداریم و رانی نزیم زیرا امرالله را قطعاً تعلق با مأمور سیاسیه نبوده و نیست . امور سیاسیه راجع با ولیاء امور است . » (اقتباس از همان کتاب و همان صفحه)
ششم - تنها کشوری که مابین تمام ممالک دنیا در نظر بهانیان محترمترین و عزیزترین است و بهانیان دنیا از هرکشور و نژاد آن مملکت را پرستش نموده و قدرش را والا میدانند کشور مقدس ایران است

چنانچه حضرت عبدالبهاء میفرمایند :

« اگر نفسی موفق بر آن گردد که خدمت نمایان بعال انسانی ، على الخصوص با ایران نماید سرور سروران است و عزیزترین بزرگان . این است گنج روان و این است ثروت بی پایان و الا ننگ عالم انسانی است ولو در نهایت شادمانی است »
(اقتباس از کتاب آئین بهانی یک نهضت سیاسی نیست صفحه ۲۰)

و حضرت ولی عزیز امرالله میفرمایند :

« اهل بهاء چه در ایران و چه در خارج آن موطن جمال اقدس ابھی را پرستش نمایند و در احیاء و تعزیز و ترقی و ترویج مصالح حقیقیه این سرزمن منافع و راحت ، بلکه جان و مال خویش را فدا و نثار کنند » (همان کتاب صفحه ۲۴)
هفتم - بهانیان در هر مملکتی که زندگی کنند وارد خدمات غیر سیاسی دولتی شده و سعی

ودوستی باعومون ... »

(مکاتیب مبارک جلد سوم صفحه ۵۰۴)

و باز چنین دستور میفرمایند :

« اول شرط محبت و الفت تام بین اعضاء آن انجمن است که از بیگانگی بیزار گردند و یگانگی حضرت پروردگار آشکار کنند ... و اعضاء در حین ورود توجه بملکوت اعلیٰ کنند و طلب تائید از افق ابھی و در نهایت خلوص و وقار و سکون و آداب در انجمن قرار یابند و بنهايت ادب و ملایمت کلام و اهمیت خطاب بیان آراء پردازنند . در هر مسئله ای تحری حقیقت کنند نه اصرار در رأی زیرا اصرار و عناد در رأی منجر بمنازعه و مخاصمه گردد و حقیقت مستور ماند ... باری هر کاری که بالفت و محبت و خلوص نیت فیصل شود نتیجه اش انوار است و اگر ادنی اغبراری حاصل شود نتیجه اش ظلمات فوق ظلمات است .. و همچنین آن محفل رحمانی باید قطعاً بامور سیاسی که راجع بحکومت محلی است تعریض ننماید حتی از امور سیاسی دم نزند . مذاکرات بتمامها محصور در امور روحانیه باشد که تعلق باداره تربیت نفوس و تعلیم اطفال و اعانه فقراء و اعانه ضعفاً جمیع فرق عالم و مهربانی بكل ام و نشر نفحات الله و تقدیس کلمة الله دارد ... »

(مکاتیب مبارک جلد سوم صفحه ۵۰۷)

(بقیه در شماره بعد)

« قدجنا لاتحاد من على الأرض و اتفاقهم يشهد بذلك ماظهر من بحر بياني و لكن القوم اكثراهم في بعد مبين ... آنچه سبب نفع عالم است هرچه باشد لدى الله مقبول و محبوب و دون آن هرچه باشد مردود چه که این ظهور محض نجات و اصلاح و اتحاد و اتفاق و راحت اهل عالم بوده »

(همان کتاب صفحه ۲۵)

و همچنین حضرت عبدالبهاء در مورد وظائف اعضاء تشکیلات داخلی بهائی که وظیفه مشورت در امور را بعهده دارند چنین میفرمایند :

« اول فریضه اصحاب شور خلوص نیت و نورانیت حقیقت و انقطاع از ما سوی الله و انجذاب بنفحات الله و خضوع و خشوع بین احبتاء و صبر و تحمل بر بلا و بندگی عتبه سامیه الهیه است و چون باین صفات موفق و مؤید گردند ... ترویج احکام الهیه در بین احبتاء از صلوة و صیام و حجّ و حقوق و سایر احکام الهیه بال تمام و همچنین دانماً تشویق و تحریض کل احبتاء بمحب نصوص قاطعه الهیه بر اطاعت و خدمت ... و تمکین اولیاء امور حکمرانی ... حفظ و صیانت عموم احبتاء در جمیع موارد و تمشیت امور عمومیه از قبیل تربیت اطفال و تهذیب اخلاق و تعلیم علوم نافعه از جمیع جهات و تاسیس مدارس و مکاتب بجهت ذکر و اثاث و تکفل فقراء و ضعفاً و صغار و ایتمام و ارامل وایامی و تدبیر وسائط صنعت و کسب و توسعی احوال عموم ... منع عموم از آنچه سبب فتنه و فساد و عدم مداخله در امور سیاسیه بالکلیه و عدم مکالله در این خصوص ولو بشق شفه و دلالت بر تمکین در جمیع احوال و سکون و محبت

شجره عما

حضرت عبدالبهاء نه تنها ما را سرشار از سرور نمود بلکه متحیر از آن نمود که چگونه در تمام دوره حیات عنصری ، حضرت عبدالبهاء آنها را مخفی و مکتوم داشته و فقط پس از صعود مبارک حضرت ولی امرالله اقدام و امر به تذہیب فرموده و برای زیارت یاران و دوستان بمحفظه آثار سپرده‌اند. غرض از ذکر این مقدمه آنست که حضرت عبدالبهاء و ولی امرالله که مفسر و مبین آثار الله بودند آنچه مربوط بتعالیم الهی بوده تفسیر و تبیین فرمودند ولی آنچه مربوط بخود آنها بوده نظر بحکمت های بالغه مکتوم داشته اند و توضیح و تفسیری نداده اند. حال این بیمقدار بیکی از الواح که در ادعیه محبوب موجود و مطمناً احبابی الهی آنرا زیارت فرموده اند و بعقیده شخصی این عبد دلالت بر ختم دوره ولایت دارد میپردازم . قوله تعالی :

هوالحی

شجره عما در حرکت است و سدره وفا در بهجت تا دوحه لقا در ارض احديه مغروس شود و ورقه نورا از فنون لقا بورقا مقرن گردد که شاید از موافقت این دو لطیفه ریانی و دو دقیقه صمدانی طلعت ثالثی پیدا شود تا نتیجه فعززنا بثالث در عرصه ظهور مشهود آید والسلام .

پس از مطالعه و دقیق و تعمق در مقالات بسیار فاضلانه و قابل استفاده جنابان دکتر محمد افنان و دکتر ماشاء الله مشرف زاده در شماره ۲۴ نشریه وزین عندلیب تحت عنوانی "سخنی در باره الواح مبارکه وصایای حضرت عبدالبهاء" و "اختتام ولایت امرالله" این عبد حقیر را جرأت بخشید که استنباط شخصی خود را در باره اختتام ولایت امرالله از یکی از الواح مبارکه جمال ابھی برشته تحریر درآورم :

در ایامیکه بزیارت حضرت ولی امرالله در سال ۱۹۵۲ بااتفاق شهید مجید و دوست و برادر نازین جناب پروفسور منوچهر حکیم نائل شده بودم آنچه از حضرتش دیده و شنیدم بمراتب بیشتر از آنست که در این مختصر بتوان ذکر نمود لذا در قسمت سوم کتاب خاطره‌ها بتفصیل نوشته شده که این کتاب هنوز بچاپ نرسیده است .

روزی بامر و توصیه آن حضرت محبوب ، جناب دکتر لطف الله حکیم ما را بزیارت آثار متبرکه در محفظه آثار که در آنzman در سه اطاق ساخته شده و وصل بمقام اعلی بود بردنده و بخصوص الواح نازله حضرت بهاء الله را بافتخار حضرت عبدالبهاء برای زیارت ارائه فرمودند که تا آن موقع مکتوم بود و کسی از آنها اطلاعی نداشت . پس از زیارت آن الواح مهمین و آنهمه عنایات و ذکر مقام

خود میرساند که بعد از حضرت شوقی ریانی ولی امر دیگری ظاهر نخواهد شد.

حال به وصیت نامه حضرت عبدالبهاء توجه فرمائید که همان اصطلاحات را بکار برده و میفرمایند :

”... ای یاران مهریان بعد از مفقودی این مظلوم باید اغصان و افنان سدره مبارکه وایادی امرالله و احبابی جمال ابھی توجّه به فرع دو سدره که از دو شجره مقدسه مبارکه انبات شده و از اقتران دو فرع دوچه رحمانیّه بوجود آمده یعنی شوقی افندی نمایند . ”

و بعد بطور تأکید میفرمایند : « بکرا بعد بکر » یعنی در سلاله او و حضرت عبدالبهاء نیز آگاه بودند که حضرت شوقی ریانی صاحب اولاد نخواهد بود و بهمین علت موکداً میفرمایند بکرا بعد بکر یعنی در سلاله او . حال وقتی در سلاله حضرت شوقی افندی اولادی نبوده لذا کلمه والسلام که بمعنی ختم موضوع است مفهوم و معنی اصلی آن ظاهر میشود.

توضیح : « لوح مبارک مصدر به عبارت شجره عما در حرکت است » نسخه ای بخط جمال قدم در دارالآثار ارض اقدس موجود است که ذیل آن طبق نسخه ای که در دست است آقا سید اسدالله قمی یادداشتی نوشته است که این لوح در بغداد باعزال آقا سید اسماعیل زواره ملقب به ذبیح نازل شده و آقا سید اسدالله در اردستان آنرا بدست آورده است) .

نقل از نامه خصوصی جناب هوشمند فتح اعظم
باين عبد حقير.

حال ضمن توضیح و اظهار عقیده شخصی نسبت به کلمات مبارکه بالا اضافه می نماید که کلیه افعال این لوح مبارک مضارع است .

۱ - شجره عما : عما در لفت بمعنی عالم الهی و حقیقت هم آمده است و مقصود از شجره عما دیانت بهانی و حضرت بهاء اللہ است همانگونه که حضرت رسول خود را شجرة الهدی نامیده (آنا شجرة الهدی) (تاریخ طبری)

۲ - سدره وفا : حضرت عبدالبهاء است که شاخص بوده و از عظمت جمال مبارک و پیشرفت امر او در بهجهت و سرور بود.

۳ - دوچه بقا : دوچه بمعنی درخت سر سبز و پرشاخه و برگ است و منظور عائله مبارکه حضرت عبدالبهاء است که در زمان حیات عنصری حضرت بهاء اللہ مغروس گشت .

۴ - ورقه نورا : ورقه مؤنث ورقا ضیائیه خانم دختر حضرت عبدالبهاء هستند تا از فنون لقا و دیدار ورقا (جناب میرزا هادی) مقرن گردد (فعل مضارع)

۵ و ۶ - دو لطیفه ریانی و دو دقیقه صمدانی : از موانت این دو وجود از دو عائله مبارکه (لطیفه ریانی - ضیائیه خانم و دقیقه صمدانی جناب میرزا هادی) طلعت ثانی (حضرت شوقی ریانی) پیدا شود تا نتیجه (فمزنا بثالث) سه عزیز در دیانت بهانی : حضرت بهاء اللہ ، حضرت عبدالبهاء ، حضرت شوقی ریانی ظاهر و مشهود شود .

۷ - والسلام : کلمه والسلام در آخر این آیات

گذری بباغ دل

آشته بازاری دیدم . گیاهان خود رو از هر طرف سر برآورده و علفهای هرزه در هر سو بچشم میخورد . پیچکها بر ساقه گلها پیچیده و آنها را به سرحد مرگ پژمرده ساخته بودند .

مدتها قبل ، از صاحب خانه تخمهای گیاه مقدسی را گرفته بودم که نام جالبی داشت به آن « حکمت » میگفتند . ولی نمیدانم چرا صاحب خانه میگفت اسمش « حکمت لدتی » است . حالا « حکمت » تنها چه عیبی داشت که صاحب خانه اصرار داشت « حکمت لدتی » گفته شود . میگفت برای اینکه بین این حکمت و حکمت معمولی تفاوتی باشد باید « حکمت لدتی » بگوییم که معلوم باشد از طرف اوست . میگفت اگر با « آب یقین » آنرا آبیاری کنم گلهای زیبائی میدهد که « سنبلات علم و حکمت » نام دارد . آنوقت زیبائی تام و تمامی به باغ خواهد داد که میتوانم نام « بلده طیبه » به آن بدهم . بهرحال ، آنها را قبلاً کاشته بودم . اثری از آن نمیدیدم . گونی در اثر بی توجهی من خشک شده بود . شاید « آب یقین » را برویش بسته بودم که اینک خشک شده‌یا نزدیک به مرگ رسیده بود .

حالیا دیریست که صاحب خانه ام بدیدارم نیامده است از غیبت طولانی او در عجب مانده ام می‌اندیشم شاید آمده و من خواب بوده ام ، یا در را کوبیده و من نشنیده ام . بهرحال ، هیچگاه اینقدر تأخیر نداشت . از جای برخاستم تا قدری در باغ دلم قدم بزنم و نگاهی بهر سوی بیفکنم . مدتها بود که فرصت نمیکردم درست و حسابی به هر سوی نظر افکنم و بدقت و وسوس که هیچ ، حتی بطور سرسری هم نمیتوانستم آن باغ وسیع را بنگرم .

تصمیم گرفتم اول یک دید کلی بیندازم . پس بر بالای یک بلندی رفتم که نامش را « حاسب نفسک » گذاشته بودم . روز اول که چنین نام عجیبی بر آن نهادم فقط برای این بود که اسمی را از کتاب خدا بر روی آن گذاشته باشم ، مثل بقیه کارها که کتاب خدا را باز میکنم و میخوانم و به و چهچه میگویم و دیگر بار آنرا می‌بندم و بفراموشی میسپارم . بهرحال ، کجا بودیم ؟ داشتم میگفتم که رفتم بالای « حاسب نفسک » و نگاهی کلی بسراسر باغ انداختم . چشمان روز بد نبیند ،

که باید انجام شود فراهم آوردم و از بلندی « حاسب نفسک » پانین آمدم و دامن همت به کمر زدم واژ پیرایش باغ دل آغاز کردم . البته اول قدری مشکل بود . مدتی به آن نرسیده بودم . بقول معروف پشتم باد خورده بود ! آشتفتگی هم بیداد میکرد ، اصلاً حالم بهم میخورد . ولی بهر حال چون آرزو داشتم صاحب خانه را دوباره ببینم لذا دست بکار شدم .

قبل از هرچیز سرچشمه آب تردید را بستم ، راه پر خس و خاشاک را تمیز کردم تا به گلهای برسم پیچکهای خشم را از ریشه در آوردم علفهای هرزه کینه راکندم ، بعد سراغ غیبت رفتم ، ناجنس بدوری ریشه دوانده بود . مگر از جا در میآمد؟ خواستم موقتاً ببرمیش ، دیدم دوباره با آن ریشه محکم شاخ و برگ میآورد ، لذا عزم را بر آن جزم کردم که با قدری تلاش ، ریشه اش را بیرون آرده بخشکانم . سرتان را درد نیارم ، خیلی زحمت کشیدم تا این یکی را از باغ دم کنم و سوزاندم . ترسیدم اگر آن را نسوزانم باز هم ریشه اش را بدواند .

خیلی تعجب میکردم که اینهمه گیاهان متعدد چگونه رُسته بود . نیک نظر انداختم تا بالاخره با غبان زشت رونی را دیدم که ایستاده و به من زل زده است . گفتش نامت چیست خندید ، به زشتی و تلخی ، چندشم شد ، تکرار کردم که نامت چیست گفت نام من « خودخواهی » است ، البته گاهی « غرور » و گاهی « خود بینی » هم میگویند گفتم چگونه به باغ من راه یافتنی پوزخندی زد و گفت بامداد خواب بودی ، صاحب خانهات آمد ، ترا در خواب دید ، اندوهگین شد

از همه مهمتر در وسط باغ در جانی که در معرض دید قرار داشت گل زیبایی غرس کرده بودم که به آن ، نام « گل عشق » داده بودم . نمیدانید چقدر قشنگ بود . چه عطری ، چه بونی ، چه رنگی اصلاً پنداری خداوند از این زیباتر گل و گیاهی نداشت . بلبلی هم بود که مرتب دور و بر این گل ، پرواز میکرد و آواز میخواند . خلاصه چه دردسرتان بدهم که این بلبل عاشق چه میکرد . آنقدر بود که اسمش را « بلبل حب و شوق » نهاده بودم . همیشه از آوازش لذت میبردم ، نگاهی انداختم ، اثرباری از بلبل ندیدم و آوازش را نشنیدم . چه اتفاقی افتاده بود ؟ با چشم دنبال گل عشق کشتم ، ای دل غافل ! گل عشق هم از خشکی نزدیک به نابودی بود . خلاصه عرض کنم خدمتان که از آن باغ سرسبز و باطرافت هیچ اثرباری نبود .

تازه داشتم یواش یواش می فهمیدم که چرا صاحب خانه چند وقتی است که سراغی از من نمیگیرد . چند بار گفته بود که اگر بیایم و اغیار را ببینم بر میگردم و اصلاً سراغت نمیآیم .

از همان بالای بلند « حاسب نفسک » قلم در دست گرفتم و شروع به یادداشت کردم که چکار باید بکنم . هرچه گیاه نفرت و بیزاری بود میباشد کنده میشد ، خارها و علفهای هرزه دشمنی و کینه و خشم و غضب میباشد همه جمع آوری و سوزانده میشد . از سرچشمه میباشد راه را بر آب گل آلوده « شک و تردید » می بستم تا از چشم « یقین » آب زلال روانه شده گلهای زیبایی عشق و محبت را آبیاری کند .

خلاصه همه را بررسی کردم و طوماری از کارهانی

بفرمانی زدم ، قدم بدرون باغ گذاشت ، گفت عطر
 گل هم به مشام رسید ، آمدم ببینم چه کرده ای
 گفتم چه عجب یادی از فقرا کردید. فرمود من
 بارها آمدم ولی رغبت نکردم وارد شوم حیرت کردم
 و از چگونگی امر پرسیدم فرمود من از تمام آنچه
 در آسمانها و زمین دارم فقط بهمین باغ قناعت
 کرده ام انتظار داشتم همواره از گلها و گیاهانی
 که کاشتنش را توصیه کرده بودم ، خوب نگهداری
 کنی . ابراز شرمندگی کردم و از در اعتذار وارد
 شدم . فرمود « تو از این باغ غفلت کردی ، غول
 خود خواهی و غرور آمد و جای مرا گرفت
 سرافکنده سر بزیر انداختم با محبت سرم را بالا
 گرفت و گفت ، ناراحت نباش ، من این غفلت ترا
 پنهان کردم نزد احدي اظهار نداشتم و خجلت
 ترا نپسندیدم . اشکم جاری شد . نمیدانم از
 خجلت بود ؟ از عظمت مهر و محبت او بود ؟ یا
 از سرافکنگی خودم بود خلاصه گریستم و خود
 را سبك کردم .

با صاحب خانه برآه افتادیم و سراسر باغ را بررسی
 کردیم . چند نقص دیگر هم داشت که تذکر داد
 برطرف کرم و سخت مسرور شدم ، بن قول داد
 اگر باغ را همچنان که هست نگاهدارم و در زبانی
 آن بکوشم همواره با من باشد.

و رفت دیدم خیلی خواب و غافل . آهسته آمدم و
 شروع بکار کردم ، توهمند بعد مرا دیدی ولی
 اینقدر خواب آلوده بودی که سعی نکردی مرا از
 باخت بیرون کنی .

در باغ را گشودم و آن پیر زشت روی بد خوی
 ترشروی را بیرون کردم و بکارم ادامه دادم . سخن
 کوتاه کنم ، خوب که باغ را از هرچه نالایق بود
 پیراستم ، خواستم خستگی درکنم ، دیدم اصلاً
 وقت استراحت نیست ، باید تلاش کرد . پس
 سراغ چشمے آب زلال یقین رفتم ، راه آنرا ظن و
 گمان بسته بود ، آنرا گشودم . آب زلال روان شد ،
 به گلهای پژمرده حکمت رسید ، جانی گرفتند ،
 گل عشق اندک اندک سر ضعیفش را بالا گرفت ،
 رقمی یافت و توانی پیدا کرد ، آب زندگی در
 ساقه اش دوید و به گلبرگهایش رسید ، اندک
 اندک رایحه و بونی پراکند ، عطرش بمشام رسید .
 صدای بال و پری شنیدم به آسمان نگاه کردم ،
 بلبل داشت می‌آمد . بلبل حب و شوق را میگوییم
 که باغ دلم را مدت‌ها ترك کرده بود. آمد چرخی زد
 نفمه ای سرود ، بال و پری زد ، پائین آمد ،
 دور و بر گل پلکید . آنوقت نشست و آنچنان سر
 و صدای شورانگیزی راه انداخت که نگو و نپرس ،
 تمام باغ دلم را شور و نشوری گرفت ، زبانی
 محبت و دوستی در سراسر آن بچشم میخورد .
 ننم باران آغاز شد ، نیسان مرحمت بود که میبارید
 تا نهال محبت و دوستی را آبیاری کند .

شور و غوغای باغ دلم اوج گرفت بی نهایت
 مسرور بودم . در این هنگام در باغ بصدما درآمد
 شتافت . در را گشودم تا ببینم کیست . شگفتا !
 صاحب خانه بود . لبخند مهر یاری بر لب داشت

اشعاری از ملا محمد باقر متخلص به صحبت لاری

دریشارت

به ظهور حضرت رب اعلی

ای متاعت رونق بازار حتی
وی عبیر افshan زلف یار من
بر فراز سدره پرواز کن
از کجایت میفرستم تا کجا
و ز سرای عجز تا جولان ناز
و ز فراز عشق تا بهبود عشق
از بر جان تا بر جانان آن

ای صبا ای کاروان سالار حتی
مرحبا ای محرم اسرار من
الله الله بال همت باز کن
هیچ دانی میروی زینجا کجا
از دیار خامشان تا بزم راز
از زیان عاشقی تا سود عشق
از بر دل تا بر دلدار آن

.....

در دل شب آه آتشبار من
رو براه آور که آب از سرگذشت
توشه بر گیر و ره شیراز گیر
عیش خیزو عیش بیزو عیش ریز
رخنه شیرازه شیراز را
کوچه ها را پونی و بازارها
پرسی از یاران بازاری همی
منزل آن ترک شیرازی کجاست
آیت حسن خدای آسمان
هر قدم دل بر سر دل ریخته
آنکه مژگانها خس و خاشاک اوست
آتش طورش سر از روزن زند
راه کوی یار بنماید ترا
غرفه و ایوان عالی منظرش
میسرانی آن سرا را این سرود
وی نو آئین مکمن سعدی سلام
وی حریمت غیرت بیت الحرام

رحم کن بر ناله های زار من
سیل اشکمین که از حدتر گذشت
هر که را بینی بخود انباز گیر
وه چه شیراز آنکه خاکش عیش بیز
باز جو سر رشته آن راز را
گام نن بر پا شکسته خارها
باغدان و ناله و زاری همی
کای عزیزان کوی طنازی کجاست
وه چه منزل آنکه نازل شدد آن
آنکه خاک او بخون آمیخته
آنکه جانهای عزیزان خاک اوست
آنکه رشك از وادی ایمن زند
عاقبت خضری براه آید ترا
چون عیان گردد ترا بام و درش
می رسانی آستانش را درود
کای مبارک منزل سلمی سلام
ای تورشگ کعبه و رکن و مقام

<p>این هذاالبیت، من ذا این این سوی خلوتگاه خاص انفاس او مردمک را طوطیانی می کنی گه چو خاشاکی بخاک افتی برش افکنی در بارگاهش غلله پای تاسرگوش شوینشین خموش به راه آورد خوان این فرد را زین گنه تا زندهام شرمنده ام هرکه را پرسش کنده بر جا کند خرده بین و نکته سنج و بذله گوست لیک وقت پاسخش چالاک باش که گهی از سطوطوش پرهیز کن هرچه فرماید جوابش ساختی نرم نرم آویز اندر دامنش وانگهی دست من و دامان تو سوختم و اصحابتا و اصحابتا الامان از درد هجران الامان من کجا و این صبوری از کجا من نگویم نام او در بنم عام گر بنامش رمز آرم غمز نیست منتها یش منتهای منتهای است *</p> <hr/> <p>بر میان بربند دامان وداع تحفه ای از حضرتش آری برم از مطرا طره طرار یار یا کفی از تربت آن آستان بزم اورا اینقدر "صحبت" بس است</p>	<p>ای طوافت عین فرض و فرض عین چون در آنی از در اخلاص او در حضورش جبهه سانی میکنی گه پری پروانه وش گرد سرش گه کنی آغاز شور و ولوله از بی آن عجز و غوغای خروش گر تو را خواهد ، ره آورد را مانده ام از راه دورو مانده ام بعد از آنت پرسش از هرجا کند گرسخن پرداز مجلس اوست اوست هرچه گوید پیش حرفش خاک باش که گهی تیغ زبان را تیز کن چون ز پاسخ دادنش پرداختی اندک اندک آنی از پیرامنش دامنش چون گشت دست افشار تو پای تا سر آتشم و احسرتا کی بخود میبردم از هجران گمان من کجا و درد دوری از کجا آنکه نامش هست نامی تر ز نام چاره گفتن مرا جز رمز نیست مبتدایش مبتدای مبتداست ای صبا اطناب حرف آرد صداع چون کنی عزم وداع دلبرم من نخواهم تحفه ای جزیک دوتار یا شمیمی از گل آن بستان تابکی طول سخن "صحبت" بس است</p>
---	---

* منظور از مبتدا حضرت علی علیه السلام است که مبتدای امامان است و
منتها مقصود حضرت رسول اکرم است که خاتم الانبیاء است .

« نیستنده سرکار خنم فخر آلمان نوروزی »

اخبار و بشارات امریک

پیشرفت امر در کشور لهستان و تشکیل محفل روحانی محلی در حاکم نشین یک ایالت :
دومین محفل روحانی محلی لهستان در ۲۹ اگوست در شهر روکلاو (Wroclaw) تشکیل گردید. در یکی از شهرهای دیگر با اسم کراکو (Krakow) بیش از نه (۹) نفر مؤمنین وجود دارند و در پوزنان (Poznan) تعداد مؤمنین بزودی باین عدد خواهد رسید.

اقبال نفوس بامر مبارک در کشور چکسلواکی :
طی مدرسه تابستانه بهانی که از ۲ تا ۶ اگوست در شهر ترناوا (Trnava) برای انجام یکی از اهداف نقشه انعقاد یافت دوازده (۱۲) نفر در ظل امر وارد شدند . بیش از صد و چهل (۴۰) نفر در مدرسه حضور داشتند که شصت (۶۰) نفرشان غیر بهانی بودند. این نفوس از چکسلواکی و سیزده (۱۲) کشور دیگر شامل روسیه ، یوگسلاوی و اکوادر آمده بودند. ناطقین مهمان از جمله دکتر نونیدرایتر (Dr.Leo Niederredit) ، دکتر بیژن غزنوی ، دکتر عباس افنان و دکتر کیشان مانوچا (Dr Kishan Manocha) بودند روحیه ای که در مدرسه ایجاد شده بود در شهر نفوذ کرده دو نفر از اهالی ایمان خود را بامر حضرت بهاء الله اظهار داشتند و در پایان مدرسه ۱۰ نفر دیگر به جمال مبارک اقبال نمودند.

انعقاد آولین مدرسه تابستانه بهانی در کشور فرانسه ماه جولای اولین مدرسه تابستانه شمال فرانسه در شهر بسانسون (Besanson) که چهار بهانی دارد منعقد گردید. این شهر حاکم نشین ایالت دویس (Doubs) در سرحد سویس است .

در یک احتفال عمومی که ۲۵ جولای منعقد گردید بیش از چهل نفر مبتدیان شرکت نموده چند تن از آنان شب بعد در جلسه تبلیغی حضور یافتند. مشاور قاره ای جناب دکتر شاپور راسخ در مدرسه تابستانه حضور داشته اظهار نمودند کثرت حاضرین در جلسه عمومی نشان دهنده وجود عده ای نفوس مستعده در این کشور میباشد.

در بلژیک مدرسه تابستانه بهانی و مساعی تبلیغی باعث اقبال سه نفر به امرالله گردید:

اوایل اگوست در لیژ (Liege) یکی از شهرهای کشور بلژیک مدرسه تابستانه بهانی تشکیل شد و بهانیان از بلژیک و لوکزامبورک در آن شرکت داشتند. مشاور قاره ای جناب دکتر شاپور راسخ که در مدرسه مهمان بود . در گزارش خود مینویسد تعداد شرکت کنندگان بقریب صد نفر مؤمنین بالغ گردید. طی یک نقشه تبلیغی که همان ایام اجراء گردید سه نفر مؤمنین جدید اقبال با مر نموده در شهر نامور (Namour) حاکم نشین یک ایالت تسجیل شدند .

در پاناما یک نقشه تبلیغی منتج به اقبال عده
کثیری بامر مبارک گردید:

در اکتبر ۱۹۹۰ یک نقشه تبلیغی طرح و اجرا شد که نتیجه همکاری بین دارالتبیغ بین الملّی و هیئت مشاورین قاره ای آمریکا و محفل روحانی ملّی پاناما بود و با مهاجرت دو زوج و سکونت در آن ناحیه آغاز گردید و نهایتاً سیزده (۱۲) محفل روحانی محلی جدید تشکیل گردید. ایشان دو دوره تعلیمات هرکدام برای دو هفته ترتیب دادند که بیست جوان بین پانزده (۱۵) و بیست (۲۰) سال در آن شرکت نموده تلاوت آثار مبارکه و نماز و مناجات را فرا گرفتند.

مرحله اول نقشه ۲۰ اکتبر ۱۹۹۰ شروع شد که به تبلیغ امر پرداخته دویست (۲۰۰) نفر را تسجیل نمودند در ماه های نوامبر و دسامبر به تبلیغ ادامه داده بیش از هشتصد (۸۰۰) نفر در هفت محل مختلف در ظل امر وارد کردند. کلاس‌های تزئید معلومات جهت مؤمنین جدید تشکیل شد و کلاس های درس اطفال ترتیب یافت.

مرحله دوم نقشه ۲۰ ژانویه ۱۹۹۱ شروع شده ۲۰ آپریل با تسجیل چهارصد (۴۰۰) نفر دیگر با اینها رسید. جمع کل مؤمنین جدید طی نقشه به هزار و چهارصد (۱۴۰۰) بالغ گردید. با فرا رسیدن ایام رضوان انتخاب اعضاء محافل روحانی محلی انجام یافت. سیزده (۱۲) محفل در ناحیه جزو نقشه و نه (۹) محفل دیگر در سایر نواحی تشکیل گردید. پنج جامعه با خود کفانی کامل انتخابات خود را انجام دادند.

کلاس‌های درس اخلاق برای صد و سی (۱۳۰)

دوره تعلیمات در هندوستان عده ای جوانان را در ظل امر وارد میکند.

پنجاه نفر از جوانان شامل بیست نفر غیر بهانی در یک دوره تعلیمات که ۱۰ و ۱۱ اگوست تحت اشراف دارالتعلیم شورای بهانی در ایالت کارتاناکا (Karnataka) منعقد گردید حضور یافتند.

توقیعات حضرت ولی امرالله و پیام های بیت العدل اعظم خطاب بجوانان مطالعه گردید. طبق گزارش شورای بهانی این ایالت: اجتماع جوانان سبب شد که در وضعیت کنونی عالم و بکار بستن پیام شفا بخش حضرت بهاء الله تفکر نمایند. حاضرین تصمیم گرفتند چهار محفل روحانی محلی را در انعقاد مرتب ضیافات نوزده روزه کمک نمایند و شش کتابخانه بهانی تأسیس کنند در نتیجه این دوره تعلیمات تمام بیست نفر غیر بهانی در ظل امر وارد شدند.

کنفرانس جوانان در جمهوری دومینیکن Dominican

در کنفرانسی که از ۵ تا ۱۱ اگوست در جمهوری دومینیکن منعقد گردید شصت تن جوانان بین ۱۲ و ۲۰ سال حضور یافتند، هرچند کنفرانس توسط یک عضو هیئت معاونت تنظیم شده بود اداره آن بهده جوانان بود. در طی کنفرانس جوانان بمشورت پرداخته تجربیات خود را راجع به اقبال به دیانت بهانی و تبلیغ امر الله بیان نمودند. در خاتمه کنفرانس یک هیئت شامل هشت جوان را از بین شرکت کنندگان برگزیدند تا در نقشه تبلیغی دکتر احمدیه سهمی اجرا نمایند.

جاماییکا دو بزرگسال و یک جوان و سه طفل در یک فامیل بامر مبارک اقبال نمودند و در شهر دیگر (دون پن Deuon pen) دو جوان مؤمن شدند.

اقتباس و ترجمه از اخبار بین المللی بهائی شماره ۲۵۲ - ۱۵ آگوست ۱۹۹۱

تبلیغ امر در روسیه شوروی موفقیت حاصل میکند ماه جولای دو دسته مبلغین سیار بهائی در قسمت شرقی روسیه به سیر و سفر پرداختند. یک گروه با راه آهن سراسری سیبریه (Trans - Siberian Railway) سفر کردند و گروه دیگر با راه آهنه که بطرف شمال میروند. گروه اول در شهر چیتا (Chita) بفاصله ۲۵۰ کیلومتر از شهر اولان اوده (Ulan Ude) حاکم نشین ایالت به ابلاغ کلمه الله پرداختند. در یکی از بلاد مجاور بیست (۲۰) نفر مؤمنین جدید در ظل امر وارد شدند در ۳۰ جولای هنگام انتخاب اولین محفل روحانی محلی سیزده نفر ذی رأی حاضر بودند. دسته دوم موفق به تشکیل محفل روحانی محلی در سه شهر دیگر گردیدند.

مدرسه تابستانه بهائی در انگلیس

از ۲۰ تا ۲۷ جولای مدرسه تابستانه بهائی در بندر ابردین (Aberdeen) در اسکاتلند با شرکت صد و چهل و پنج (۱۴۵) نفر بزرگسالان و سی و یک (۲۱) جوان و هفتاد و پنج (۷۵) طفل دائز بود. موضوع مورد بحث در مدرسه « مقصود از ظهور حضرت بهاء الله Mission of Bahau'llah » بود

طفل شروع شده . در یک شهر نماز صبح را افراد در حظیره القدس میخوانند و نونهالان دو مرتبه در هفته مجتمع میگردند در شهر دیگری بنای حظیره القدس و انعقاد دارالتعلیم جوانان تحقق یافته .

ولیای اطفال و معلمین یک دبستان اعلان امر را مورد توجه قرار میدهند

دوشیزه بورلی مارچ (Miss Beverly March) از ایالات متحده آمریکا ماه آپریل مدت دو هفته در جاماییکا Jamaica جزیره ای مستقل در آنتیل های کبیر) به تبلیغ امر و تحکیم و تعمیق جوامع بهائی همت گماشت . در یکی از شهرها همراه چند تن مؤمنین محلی به دبستان رفته خودشان را معرفی کرده گفتند اگر معلم موافق است برای اطفال یک حکایت بهائی تعریف کنند و بآنها مناجات و سرود یاد بدهند. معلمین و شاگردان هر دو بعد از یاد گرفتن سرود و مناجات بدقت حکایت حضرت عبدالبهاء را در لندن گوش دادند و ازیشان دعوت شد همان پشت در جلسه اعلان امرالله که در مدرسه منعقد میشود شرکت کنند. عده کثیر اطفال و جوانان و بزرگسالان که هنگام شب سروقت در جلسه حاضر شدند باعث تعجب احباب شد. مدتی بعد از مناجات ختم همه در انتظار باقی برنامه نشسته بودند . شب بعد جمعیت حاضرین در جلسه بیشتر شد و سه تن بزرگسالان اقبال بامر نموده نه (۹) طفل نامشان بعنوان اطفال بهائی ثبت شد. همان هفته در کاستون Caston شهر دیگر

در کشور رومانی منعقد گردید مبلغین سیار در قسمتهای جنوبی مرکزی و شرقی کشور به سیر و سفر پرداختند. تبلیغ در خیابانها و کنسرت در قریه ها از جمله از طرق مختلف ابلاغ امرالله به مردم رومانی بود. مبلغین سیار به یکی از بلاد

موسوم به کرایو (Craiova)

بدیدن هفت تن بهائیان شهر رفتد و در این شهر تعداد صد و هفتاد (۱۷۰) نفر به امر مبارک اقبال نمودند. یکی از اولیای امور معاون شهردار مجدوب تعالیم امر گردیده بهائیان را مساعدت نمود محل برای حظیره القدس تهیه نمایند هیئتی نوازنده از بین بهائیان در خیابانهای شهر بنواختن پرداخته و اصول آئین بهائی را بیان کرده مقام حضرت بهاء الله را توضیح دادند. سپس از حاضرین دعوت کردند با نوشتن اسم و آدرس و سن و حرفه خود دریک دفتر ثبت نام تسجیل شوند و از تمام بهائیان جدید دعوت شد در برنامه تزئید معلومات

هر روز صبح ساعت ده شرکت نمایند.

در شهر سیبیو (Sibiu) و قریه های اطراف آن قریب صد و سی (۱۳۰) نفر اهالی را مجدوب نموده تسجیل کردند. مبلغین سیار که برای ناحیه مولدو (Moldova) در رومانی تعیین شده بود قریب صد و بیست (۱۲۰) نفر مؤمنین جدید در شهر کالاتی (Galati) و چهارده (۱۴) تن در برایلا (Braila) تسجیل کردند و در شهر دیگر با اسم بوزاو (Buzau) دوازده (۱۲) نفر روز اول در ظل امر وارد شدند و هنگام شب هفت (۷) نفر دیگر بآنان پیوستند.

مشاور قاره ای پاتریک امارا (Caunsellor Patrick O Mara) ، دو عضو هیئت معاونت و بیست تن مساعدین و بعضی اعضاء محفل روحانی ملی برای مشورت ملاقات نمودند.

در لهستان سمینار بهائی باحضور جمعی از شهرهای کشور های مختلف تشکیل میگردد از ۲۶ تا ۲۶ ماه می سمیناری در یکی از شهرهای کشور لهستان منعقد گردید و قریب هفتاد نفر از آلمان ، هلند ، سویس ، مجارستان ، لوکزامبورک ، رومانی و روسیه شوروی ثبت نام نمودند تمام کسانی که از غرب آمده بودند و دو نفر روسی و افراد رومانی بهائی بودند. برنامه هر روز با تلاوت مناجات شروع گردید و سپس راجع به موضوع های مختلف از این قبیل مورد بحث قرار گرفت

«معنای دین چیست؟»

« دعا و مناجات و پیشرفت روحانی » ، « حیات بعد از مرگ » ، « جنبه های نظم جهانی بهائی » و « ارتباط بین اسپراتتو و آئین بهائی » ، شرکت کنندگان یوم بعثت حضرت اعلی (۲۳ ماه می) را نیز جشن گرفتند. اتفاقاً دبیر تلویزیون لهستان مذیدن سمینار آمد ایشان که از مرکز جهانی بهائی مراجعت کرده بود در آنجا برای تلویزیون لهستان فیلمی تهیه و با حرارت و انجذاب فراوان مشاهدات خود را از حیفا و اماکن متبرکه بهائی بیان نمود .

اقبال دسته جمعی نفووس با امر مبارک در کشور رومانی

بعد از کنفرانس جوانان بهائی اروپائی که ماه جولای

اخبار مصوّر

یکی از ماشین های ساختمانی مشغول شکافتن سنگهایی که مابین مقام دارالتشريع و دارالاثار بین المللی قرار گرفته اند میباشد تا محل را جهت ساختمان دارالتحقيق آماده نماید. خاکها و سنگهای برداشته شده به قسمت پائین تر کوه منتقل شده جهت مسطح کردن اراضی چهار تراس تحتانی مقام

ملکه کرمل با مقام اعلی اکنون به روی تراس جدید و توسعه یافته خود قرار گرفته است . دیوار تقویت شده این محدوده در عکس دیده میشود چندین اصله از درختهای کهن جهت رفت و آمد ماشین های سنگین خاکبرداری که مشغول شکل دادن به چهار تراس تحتانی مقام میباشند موقتا برداشته و در محل دیگری نگهداری می شوند.

بenton ریزی « دیوار نواری » پشت ساختمان دارالتحقيق ، جنب ساختمان دارالتشريع آغاز گردیده . علاوه بر اهمیت ساختمانی این دیوار اتمام آن در این مرحله از پروژه امنیت و حفاظت بیشتری جهت کارمندانی که در قسمت های تحتانی کوه مشغول به خاکبرداری میباشند فراهم میسازد .

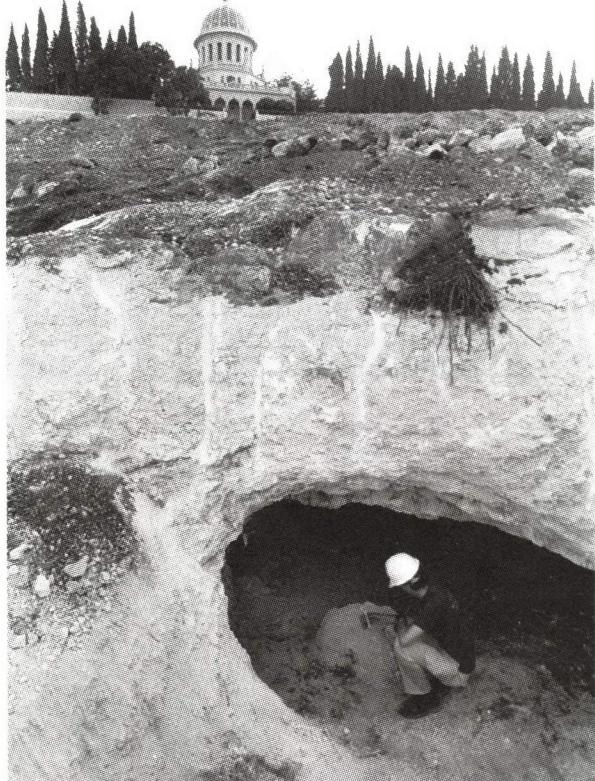
در ماه جولای جوامع مختلف بهانی ساموا برای شرکت در کنفرانس ملی تبلیغ در حظیره القدس ملی آپیا (Apia) مجتمع گردیدند . بسیاری از مردان ، زنان و اطفال با اجرای رقص های محل خود نسل جوان را با رقص های سنتی مملکت آشنا ساختند.

یک کنفرانس بین المللی جوانان که توسط خود ایشان برنامه ریزی و اجراء گردیده بود با شرکت ۶۰ نفر از جوانان بین سنین ۱۲ تا ۲۰ ، از ۵ تا ۱۱ اکست در هایانا (Haina) واقع در جمهوری دومینیکن برگزار گردید. در انتهای کنفرانس بسیاری از جوانان تقدیم نمودند که یکسال به خدمت ، تبلیغ ، تزیید معلومات و یا تشکیل و تنظیم کلاسهای اطفال در جوامع محل خود پردازند.

یکی از لجنه های ملی محفل بورکینا (Burkina) از ۱۸ تا ۲۲ فوریه برنامه هایی جهت تدریس اصول بهداشت و تغذیه برای ساکنین دهات مختلف ترتیب داده بودند. شرکت کنندگان در ماههای آبریل و می به دهات خود برگشتند تا برنامه را در جوامع خود ادامه دهند .

هنگام خاکبرداری برای چهار تراس تحتانی مقام اعلی یک مقبره باستانی که حاوی پنج قبر منجمله یک تابوت کلی بود کشف گردید. یک تیم باستانشناسی از طرف دولت اسرائیل بقایای قبور و تابوت را نقل مکان داده حبس زدند که قبور حدود ۱۵۰۰ سال قدامت داشته و متعلق به دوره بیزانسین (Byzantine) میباشد.

اخیراً احبابی کایانا (Guyana) پیشقدم شده و بكمک اهالی دو دهکده یک پروره مربوط به برنامه های توسعه اقتصادی را در قسمت کوزانتن واقع در منطقه بریس (Berbice) به موقع اجراء گذارند. این پروره شامل ساختمان یک پل ۷۰ متری روی رودخانه ای بود که دو دهکده اطراف آنرا از هم جدا میکرد.

یک کنفرانس بین المللی جوانان در مرکز جوانان "چارلز ولکات" در نزدیکی شهر سن خوزه واقع در کستاریکا از ۲ تا ۷ ژانویه منعقد گردید. در این عکس دو نفر از اعضاء مغفل ملی کستاریکا هنگام اجرای برنامه خود برای جوانان این کنفرانس دیده میشوند.

حدود ۱۳۰ نفر از اطفال پناهندگان لیبریاگی در ساحل عاج مواجه با مشکل ادامه تحصیلشان بزبان انگلیسی که زبان محلی خودشان بود میباشند. مدارس محلی در ساحل عاج به زبان فرانسه تدریس گرده و نشریات انگلیسی زبان بتدربت در این مملکت بدست میآید.

یکی از شاگردان مدرسه "روحیه" در هندستان با کلهایی که برای معلمش در دست دارد در این عکس دیده میشود. ۱۳۰ شاگردان این مدرسه روز خود را با ادعیه بهائی شروع میکنند. شاگردان هر کلاس یکروز در هفته "کلوب روحیه" دارند که در طی آن علناً با تعالیم بهائی آشنا میشوند.

نامه های خوانندگان

جمهوری در اتحاد جماهیر شوروی که تا شهر دوشنبه ساعتها فاصله دارند با امکانات مالی بسیار ضعیف و لیکن با سور و انجدابی وصف ناپذیر در بی کسب معارف امری طی طریق نموده دعوت محفل روحانی محلی جدید التاسیس آمدینه را لبیک ، و در اویین مدرسه بهانی تابستانه که از تاریخ ۵ - ۱۶ اگست در محلی در دامنه کوهی سرسبز و خرم مشرف بدربیانه بسیار زیبا و رودخانه‌ای عظیم منعقد گردیده بود حضور بهمرسانیدند .

۱ - جناب ناصر رنوفی آرانی گزارشی جامع از اویین مدرسه بهانی تابستانه دوشنبه تاجیکستان تهیه با چندین عکس فرستاده اند ضمن اظهار تشکر دو عکس از عکس‌های ارسالی مربوط بشرکت کنندگان در مدرسه و عده‌ای از جوانان دوشنبه ذیلاً چاپ میشود.

» . . . بیش از ۸۲ نفر از پیروان اسم اعظم با قلوبی سرشار از عشق به حضرت بهاءالله از ۸

محترمه ایشان بآن دیار که این مسافرتها از لحاظ تشویق و تبلیغ بسیار ثمر بخش و سودمند بوده است و عکسهای مربوطه را فرستاده اند دو قطعه عکس ذیلاً چاپ و عکس کانونشن ملی استرالیا در این جلد گراو ر میگردد.

۲ - جناب حسین میرکاظمی از تاسمانیا سه خبر مسرت بخشی برای عندهلیت فرستاده اند : اول تشکیل انجمن شور روانی ملی استرالیا که در تاسمانیا در سنه ۱۴۷ بدیع انعقاد یافته و ثانی مسافرت جناب عزیز یزدی و قرینه محترمه شان به تاسمانیا و ثالث مسافرت جناب پیتر خان و خانم

۶ - جناب جلیل طالبی فرد درنامه ای مینویسد: در کنگرهٔ صلح که در روزهای ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ مارچ در تاتر ملی گواتمالا تشکیل شده بود از تمام اقلیت‌ها دعوت شده بود و نماینده جامعه بهانی یکی از احبابی گواتمالا بنام Mario Garica بود که در موارضیع زیر « دیانت بهانی ، اقتصاد بهانی و دین باید مطابق علم و عقل باشد » صحبت نمود که با استقبال شایانی روپرتو شد یکی از عکس‌های ارسالی ذیلاً چاپ میشود .

۷ - جناب بهنام سیستانی شرحی در باره سفر دو ماهه خود بکشورهای چکسلواکی و رومانی که مختصر نوشته شده عیناً ذیلاً نقل میگردد و در عکس ارسالی ایشان نیز چاپ میشود :

در سفر تبلیغی نزدیک به دوماه با اروپای شرقی شاهد ترقیات امری در کشورهای چکسلواکی و رومانی بودم . در چکسلواکی افتخار دیدار مهاجر Ceske عزیز امریکانی که به تنها در شهر Budejovlce بودند داشتم که موفق به تبلیغ در دانشگاهها و حتی خیابانها بودیم که در نتیجه زحمات طولانی ایشان عده کثیری تسجیل شدند . و اما رومانی از کمک عده زیادی از احبا از کشورهای مختلف دنیا برخوردار بودند که در مدت کمتر از سه هفته به هزاران نفوس ابلاغ کلمه شد و ۱۹۵ نفر تسجیل شدند و در نتیجه سه محفل محلی انتخاب شدند معذلك باید در نظر داشت که این عده زیاد، بیش از اندازه باید از نظر اطلاعات امری تقویت شوند لذا وجود افراد مطلع ولو بطور موقت باین دیار سفر نمایند بسیار مؤثر و مفید است .

۲ - جناب نیرالدین بلوری ضمن نامه ای در مورد مقاله مندرجہ در عنديلب شماره ۲۷ در خصوص « روش نگارش از نظر جناب ابوالفضائل ، که نوشته شده سه نفر از احبابی عشق آباد آقای سلیمان ، آقا مشهدی علی و آقای علی اصغر شناخته نشدنند اعلام داشته اند » :

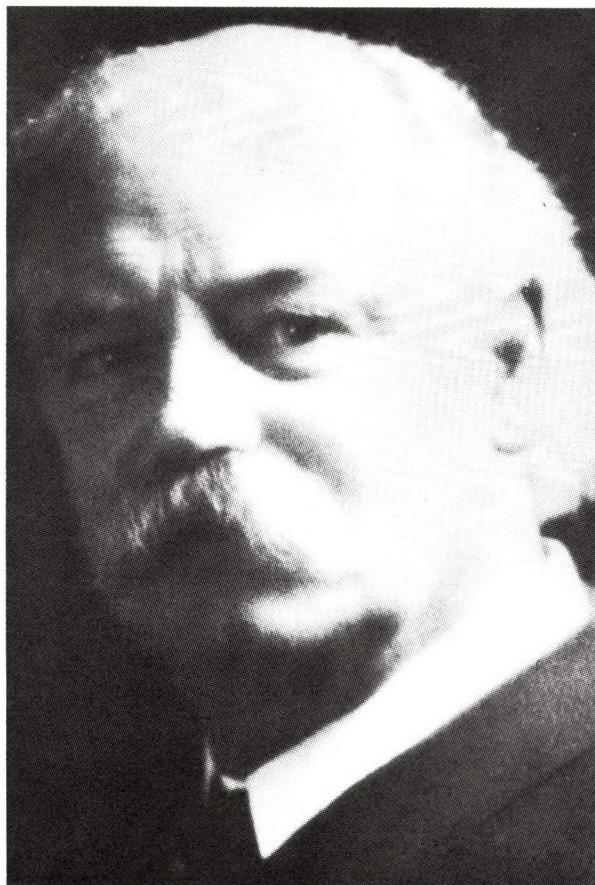
آقای مشهدی علی پدر ایشان بوده که پس از مراجعت از مشهد بعضی آباد باتفاق دوستش آقا میر علی اصغر اسکونی بشرف ایمان بحضور حضرت بهاء اللہ فائز میشوند و در حضور حضرت ابوالفضائل حظی وافر برده و سالهای متمامی افتخار عضویت محفل مقدس روحانی عشق آباد را داشته اند و جناب آقا سلیمان را نیز ایشان هم شناخته اند.

۴ - جناب عباس بیضانی قطعه شعری بنام « عشق » فرستاده اند که سه بیت آن ذیلاً درج میگردد :

پیش از اینها گر سخن میرفت از عشق و وفا
عاشقان صادقی هم در جهان بود از قضا
از ازل معشوقه ها را بیوفانی بُد شعار
تا که عاشق در ره عشقش کشد جور و جفا
پیش از اینها بیش از این عشق و صفات رکاریود
عاشقان را عشق ورزی ساخت جالب قصه ها

۵ - جناب یدالله مشرف زاده ثانی شعری سروده اند که دو بیت آن چنین است :

کی شود این جان ناقابل بروفدکوی دوست
هر کجانی را نشان راه و جای پای اوست
کی شود دعوت رسد از بارگاه حضرتش
تا ببود با دل و جان آن پیام اقدسش

۸ - جناب سهراب قهرمانی عضو هیئت
ناظریازسازی مقبره تورنتون چیس علیه رضوان الله
در نامه بعنوان عندلیب مینویسد:

نظر باینکه در سال جاری قرار است مقبره جناب
تورنتون چیس اولین بهانی Thornton Chace آمریکانی بازسازی شود با ارسال یک قطعه عکس
مشارالیه تقاضا دارم در مجله عندلیب این اطلاعیه
منتشر شود که هرگاه دوستان مایل مشارکت در
این خدمت هستند هر مبلغ که مایل باشند بنام
محفل روحانی انگل وود بآدرس ذیل بفرستند که
موجب تشکر است :

Spiritual Assembly of Bahai's
of Inglewood
P.O. Box. 587
Inglewood CA. 90301

*****

هیئت تحریریه عندلیت از تمام دوستانیکه با
عندلیب مکاتبه نموده و یا با نامه های خصوصی ما
را تشویق فرموده اند تشکر دارد .
با تقدیم تحيات بهانی ، عندلیب

‘ANDALÍB

